

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Світ без кордонів

Про архітектуру як втілення любові

СТОР. 12

Конкурс

Ще студент, а вже відомий

СТОР. 13

Підприємництво

Почуйте нас...

СТОР. 14

№ 85 (5335) СУБОТА, 12 ТРАВНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Доземний уклін матерям!

Вітання Голови Верховної Ради України

Дорогі співвітчизники!

У сузір'ї свят, що приходять з весною, зіркою першої величини сяє День матері — знак і данина безмежної любові та шани, символ неоплатного боргу за дароване життя, до останку віддані дні і ночі, за взяті на себе наші дитячі недуги та болі й дорослі клопоти, проблеми і тривоги. За все те, що уособлюється для кожного по-своєму, але однаково глибоко, всеосяжно і назавжди, у першому вимовленому слові — Мати.

Матерям випадають різні стежки і долі, різні виміри радісних миттєвостей та гіркі чаші випробувань. Але вічною і нетлінною залишається сутність їхнього вищого покликання і життєвого подвигу — народити, виростити і поставити на крило дітей, повторитися в них кращими своїми рисами, якостями та чеснотами. На цьому стояв і стоятиме світ, цим торувався і буде продовжуватися стовповий шлях людської спільноти.

Схилімо ж, вдячно і доземно, голови перед пам'яттю та звершеннями матерів усіх часів і поколінь. Привітаймо найтеплішими словами і травневим першоцвітом тих, хто сьогодні поруч із нами.

Щастя вам, здоров'я і добра, миру, злагоди і благополуччя вашим родинам та оселям, дорогі матері! Нехай завжди несуть світло й тепло ваші великі і щедрі серця!

З любов'ю і шаною

Володимир ЛИТВИН.

12 травня — Всесвітній день медичної сестри

Покликання — співчувати

Молодша медична сестра Марія Журавська, постова медсестра Олена Куйбар, маніпуляційна медична сестра Валентина Жулавська — працівниці алергологічного відділення Миколаївської обласної лікарні. Кожна з них вважає великим везінням те, що в юності доля пов'язала їх життя з медициною.

Як розповіла «Голосу України» Валентина Жулавська, вона досі пам'ятає той піднесений стан душі, коли в 1985 році, отримавши диплом Миколаївського медичного училища, вперше на робочому місці одягнула білий халат.

СТОР. 8

Завтра — День матері

Одне з найзворушливіших свят

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Цього дня ми від усієї душі вітатимемо дорогих нам людей. Тих, хто все зрозуміє, пробачить, завжди пожаліє і буде самовіддано любити, незважаючи ні на що. Тож віддячимо і ми тим самим — любов'ю або ж доброю пам'яттю. А суспільству варто пам'ятати, що від того, наскільки шанована в державі жінка, яка виховує дітей, визначатиметься і ступінь культури й благополуччя. Ні для кого також не секрет, що щасливі діти ростуть у дружній родині й під опікою щасливої матері.

День матері у другу неділю травня відзначають в Україні з 1990 року. А загалом історія свята починається 1908-го. Тоді молода американка Анна Джервіс із Філадельфії виступила з ініціативою вшановування матерів у пам'ять про свою неньку. Анна писала листи до державних установ, законодавчих органів, видатних осіб із пропозицією один день у році присвятити вшануванню матерів. У 1910 році штат Вірджинія перший визнав День матері як офіційне свято. Хоча по суті це свято вічності: з покоління в покоління для кожного мама — найголовніша людина.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 17-Й СТОР.

ПОДІЇ

Відносини з Євросоюзом поставили на паузу

Учора в Ялті мав розпочатися 18-й саміт глав держав Центральної і Східної Європи. Через відмову 14 голів європейських держав узяти в ньому участь, високий форум перенесено на невизначений термін, повідомили у Міністерстві закордонних справ. Натомість учора в Києві у Президента України Віктора Януковича було заплановано зустрічі з тими лідерами європейських держав, які погодилися на участь у саміті. А саме — президентами Молдови Ніколаєм Тімофті, Словаччини Іваном Гашпаровичем та Литви Далею Грібаускайте. Остання погодилася на переговори з Віктором Януковичем лише після зустрічі з Юлією Тимошенко.

СТОР. 13

Від інфекцій охоронятимуть цілодобово

Державна санепідемслужба під час Євро-2012 перейде на щоденний моніторинг інфекційних хвороб й у випадку їхніх спалахів планує вживати заходи протягом години, заявив головний санітарний лікар України, голова санепідемслужби Анатолій Пономаренко, **передає РБК-Україна.** Також він повідомив, що з 4 червня почне працювати центральний оперативний штаб служби, що діятиме без вихідних, а в дні проведення матчів — цілодобово.

Подорожчав проїзд у тролейбусах

Із 12 травня у Тернополі за проїзд у тролейбусах треба платити 1,50 гривні замість 1,25. Для учнів і студентів квиток коштує гривню. Про свій намір підвищити тарифи в комунальному підприємстві «Тернопільелектротранс» заявляли ще наприкінці минулого року і нарешті свого добилися, **передає наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

КОРОТКО

■ Яремчанський міський суд задовольнив позов прокуратури про повернення у власність Карпатського національного природного парку земельної ділянки розміром 0,7 га, що в селі Микуличині, **інформує наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

■ У міжнародному аеропорту «Одеса» приземлився літак авіакомпанії «Люфтганза» (Німеччина), що прибув з Мюнхена. Цей рейс ознаменував початок регулярного авіасполучення між Одесою і Мюнхеном, **передає наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

■ До семи років позбавлення волі з конфіскацією майна засудив суд керівника одного з кіровоградських ТОВ за розтрату бюджетних коштів, призначених на ремонт дороги. Він завищив вартість шляхово-будівельних робіт на суму понад мільйон гривень, а більш як 400 тисяч поклав собі в кишеню, **повідомляє наш власкор Олег ШВЕРНЕНКО.**

Із 14 по 28 червня в Лондоні відбудеться виставка сучасного українського мистецтва *(Корреспондент. net)*

ГОЛОС УКРАЇНИ № 85 (5335)
СУБОТА, 12 ТРАВНЯ 2012

Опозиція закликає до спільної дискусії

12 травня об'єднана опозиція презентує проект програми, який передбачатиме і стратегічні речі, що пропонує опозиція для України, і перелік пріоритетних законодавчих ініціатив, які необхідно буде ухвалити в наступному парламенті. Про це заявив заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко під час робочої поїздки до Одеси, повідомляє персональний сайт політика.

«Опозиція звернеться до експертів, фахівців та суспільства з пропозицією спільної дискусії про стратегію розвитку України», — сказав М. Томенко.

Під час перебування в Одесі заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко провів зустріч зі студентами історичного факультету Одеського національного університету імені І. Мечникова, яким презентував просвітницькі проекти Фонду «Рідна країна».

Після зустрічі, відповідаючи на запитання одеських журналістів, Микола Томенко зауважив, що ситуація на Одещині з точки зору розвитку культури, духовності, історії, туризму є сумною. «На жаль, це традиційно «вільне місто вільних людей», в якому завжди були рівною мірою презентовані українська, російська, єврейська, французька чи австрійська культури; місто, яке мало свій унікальний образ, що приваблював і українців, й іноземців, сьогодні місцева влада перетворює на «уездный город» Российской империи», — сказав М. Томенко. «Тому сьогодні треба зробити все, щоби повернути стратегію розвитку міста до його традиційного сприйняття як європейського «вільного міста вільних людей», — додав він.

Заступник глави парламенту також заявив, що проситиме відповідні органи зобов'язати політиків та держслужбовців виконувати норми закону та розміщувати політичну рекламу на біл-бордах винятково державною мовою.

«Я звертатимусь до відповідних контролюючих органів з проханням з'ясувати, чому в Одеській області реклама здійснюється недержавною мовою та на які кошти чиновники заполонили своєю рекламою всі зовнішні носії», — сказав М. Томенко.

Парламентарій нагадав, що згідно із законом про рекламу під час загальнонаціональної кампанії зовнішня реклама має розміщуватися лише українською мовою. Окрім того, вважає М. Томенко, відповідні органи мають з'ясувати, на які кошти виготовлявся плакат глави Одеської облдержадміністрації до 9 Травня з підписом «губернатор Одеської області».

ДО РЕЧІ

У жодному законодавчому акті немає посади «губернатор».

Це саме, додав він, стосується і біл-бордів одеських чиновників з рекламою «народного бюджету». «Нехай відповідні органи з'ясують, скільки грошей з народного бюджету використано на рекламу цих чиновників», — наголосив М. Томенко.

Володимир РИБАК: «Соціальні ініціативи Президента спрямовано на підтримку ветеранів і дітей»

Держава відчуває свою провину перед ветеранами за те, що їхні проблеми досі не розв'язано. Про це заявив народний депутат України, перший заступник голови Партії регіонів Володимир Рибак, виступаючи в Донецьку. Депутат підкреслив, що Президент України Віктор Янукович виступив із соціальними ініціативами, передусім спрямованими на підтримку та надання допомоги найуразливішим членам суспільства — ветеранам і дітям.

«Реалізація соціальних ініціатив Президента вже набрала чинності, — розповів народний депутат. — Із 1 травня пенсіонери отримали добавку до пенсії. Напередодні Дня Перемоги Віктор Янукович оголосив про підвищення виплат ветеранам та інвалідам війни, і ці виплати перед святом ветерани вже отримали».

За словами В. Рибака, з 1 травня трудова пенсія зросла щонайменше на 100 гривень. Збільшено й одноразові виплати до Дня Перемоги: інваліди I групи отримали 2200 гривень, або на 1000 гривень більше, ніж раніше, II групи — 1920 гривень (на 900 гривень більше), II групи — 1720 гривень (на 800 гривень більше). Шахтарі-інваліди, особи, які потерпіли на виробництві, та члени сімей загиблих щомісячно отримуватимуть додатково 371 гривню.

Ліна КУЦ.

Донецьк.

В Одеській області ухвалили Комплексну програму патріотичного виховання молоді

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Днями народний депутат від Комуністичної партії Євген Царьков в Одесі у військовому госпіталі ветеранів Великої Вітчизняної війни зустрівся з учасниками бойових дій, повідомляє прес-служба КПУ. Він від імені лідера КПУ Петра Симоненка поздоровив присутніх зі святом, подякував за їхній ратний подвиг і побажав довгих років життя.

Також парламентарій розповів про соціальні та політичні ініціативи, що стосуються захисту прав ветеранів та інвалідів. Зокрема, комуністи подали в парламент законопроект «Про міста воєнної слави». Дуже важливим, за словами народного депутата, є проект закону про кримінальну відповідальність за розпалення національної ворожнечі, ксенофобії, пропаганди фашизму й заперечення Великого подвигу Перемоги.

Є. Царьков розповів про діяльність комуністів у місцевих радах. Так, напередодні з ініціативи депутатів КПУ Одеської обласної ради

було ухвалено Комплексну програму патріотичного виховання молоді.

Євген Царьков пообіцяв ветеранам розібратися із зазіханнями на територію госпіталю, яку, через курортне розташування, давно хочуть прибрати до рук деякі «діячі».

Варто зазначити, що такі зустрічі комуністи проводять не раз на рік, а регулярно.

ФАКТ

Силами комуністів в області лише в 2011—2012 роках відреставровано й відремонтовано 44 пам'ятники й обеліски Великій Перемозі.

Оформлення земельних ділянок контролює міська держадміністрація

Найближчим часом жителі сільської зони Севастополя повинні отримати державні акти на розпайовані землі. Таку обіцянку селянам дав голова Севастопольської міськдержадміністрації Володимир Яцуба під час вручення держактів на право власності на земельні ділянки колишнім працівникам приміського радгоспу імені С. Перовської.

За інформацією заступника начальника Головного управління земельних ресурсів у Севастополі Валентина Д'яченка, ще в 2004 році під час розпаювання радгоспних земель понад сімсот трудівників радгоспу імені С. Перовської одержали сертифікати на ділянки: «Щоб реалізувати своє право, людям треба було поміняти сертифікати на державні акти. За останній рік із 728 власників сертифікатів отримали більш як 350 держактів. З них понад сотню видали тільки цьогоріч. Оформлення більш як 170 земельних ділянок перебуває на контролі адміністрації».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Інтернет-портал для діалогу влади із громадськістю

У Луганську розпочав свою роботу інтернет-портал «Діалог заради реформ: впровадження соціально-економічних реформ на Луганщині». Ресурс являє собою найповнішу базу даних про проведені в Україні та в Луганському регіоні реформи. Аналога такої бази в Україні поки що немає. Ідея створення такого інформаційного порталу виникла після проведення Форуму громадських рад Луганщини. Саме тоді співробітники управління з питань внутрішньої політики і зв'язків із громадськістю облдержадміністрації констатували: часто надходять запити, пов'язані з дефіцитом інформації про реалізовані реформи. Щоб полегшити луганчанам роботу з документами, було вирішено створити єдиний інформаційний портал, що одночасно слугував би базою даних про реалізовані реформи та комунікаційним майданчиком для обговорення з населенням нагальних проблем. Фактично, створення порталу — це зворотний канал зв'язку з тією частиною населення (села, віддалені від обласного центру райони), що раніше не мала оперативного інформування.

На сайті інтернет-порталу будуть доступні тексти нормативно-правових актів і їх проекти, новини, аналітичні матеріали. У користувачів з'явиться можливість коментувати нововведення, вносити власні пропозиції, обмінюватися думками — для цього створено форум. У разі, якщо громадянам буде недостатньо інформації, розміщеної на сайті, їм пропонується зателефонувати на гарячу лінію та отримати компетентний коментар фахівця. Все це, як вважають організатори проекту, має зміцнити діалог між владою і громадськістю. Інформаційний портал став ще одним конкретним кроком на шляху до впровадження системи електронного правління.

Анна МІРОШНИЧЕНКО.

Луганськ.

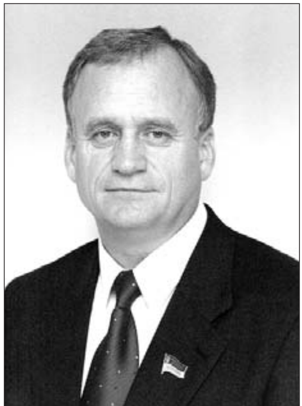
Кількість робочих місць зростає

Цю цікаву обставину, як повідомив народний депутат-регіонал Ярослав Сухий, з'ясували на одному з останніх засідань Комітету з питань соціальної політики та праці під час проведення круглого столу з роботодавцями.

«Загалом ми маємо величезний шанс і можливість стати країною номер один щодо подолання безробіття в післякризовий період в Європі», — зазначив парламентарій.

На його переконання, такі процеси свідчать про те, що сьогодні йдеться про єдність слова та діла влади.

«У соціальних ініціативах Президента мова йде про преференції для роботодавців, які створюватимуть робочі місця (зокрема, для молоді, інвалідів, осіб передпен-

сійного віку, інших уразливих категорій. — **Ред.**). Йдеться про скорочення платежів до соціального фонду на випадок безробіття в тому разі, якщо створюватимуть робочі місця», — також нагадав заступник голови Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці.

ЦИФРА

Як повідомляє офіційний веб-сайт Державної служби зайнятості, Україна ввійшла до дев'ятки країн, в яких зайнятість населення становить не менш як 95 відсотків. Зазначається, що про це сказано в опублікованому звіті Міжнародного агентства Gallup про рівень безробіття у 148 країнах за підсумками 2011 року. В результаті дослідження було виявлено дев'ять країн, в яких зайнятість населення становить не менш як 95 відсотків. Серед них: Австрія, Білорусь, Китай, Японія, Чорногорія, Тайвань, Таїланд, Україна, В'єтнам.

За даними Держкомстату, рівень зареєстрованого безробіття загалом по Україні на 1 квітня 2012 року становив 1,9 відсотка від загальної кількості населення працездатного віку (на 1 січня 2012 року — 1,8 відсотка).

«Тому необхідним є законопроект уряду, який найближчим часом буде внесено, щодо створення робочих місць», — додав політик.

А те, що Україна ввійшла до рейтингу країн із низьким рівнем безробіття, за його словами, свідчить: наша економіка відновлюється після кризи 2008 року.

Нехай відповідні органи з'ясують, скільки грошей з народного бюджету використано на рекламу чиновників

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Перелік амністованих осіб звужувати не хочуть

Комітет Верховної Ради з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендує парламенту відхилити законопроект про внесення змін до Закону «Про застосування амністії в Україні».

Проектом, поданим народним депутатом Петром Симоненком, пропонується звузити перелік осіб, до яких можуть застосовувати амністію. Зокрема, виключити з нього громадян, до яких на застосування амністії не дали згоду потерпілі за цією кримінальною справою. Відповідні зміни передбачається внести до статті 4 Закону «Про застосування амністії в Україні».

Голова комітету Віктор Швець під час обговорення нагадав, що новий Закон «Про застосування амністії в Україні» набрав чинності з першого січня цього року. Згідно зі ст. 4 закону, амністію не можна застосовувати до осіб, кримінальні справи щодо яких перебувають у провадженні органів дізнання, досудового слідства чи суду, але не розглянуті судом із постановленням обвинувального вироку.

На думку першого заступника голови профільного комітету Володимира Стретовича, у разі ухвалення законодавчої ініціативи в країні взагалі не буде кого амністувати через те, що потерпілі на даватимуть на це згоди.

Голова підкомітету Віктор Шемчук звернув увагу на те, що в проекті чітко не визначено поняття «потерпілі від скоєного злочину».

Члени комітету більшістю голосів рекомендують Верховній Раді відхилити зазначений законопроект.

Вл. інф.

Процедуру застосування реєстраторів розрахункових операцій спростять

Комітет Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва рекомендує парламенту відхилити проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення процедури застосування реєстраторів розрахункових операцій.

Проектом пропонується виключити із законів «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку із прийняттям Податкового кодексу» положення, якими визначається порядок подання суб'єктами господарювання до органів державної податкової служби по дротових або бездротових каналах зв'язку звітності, пов'язаної із застосуванням реєстраторів розрахункових операцій, та встановлюється відповідальність за неподання такої звітності.

Під час обговорення члени комітету зазначили, що Національним банком та Державною податковою службою завершується підготовка методичних рекомендацій стосовно створення контрольної стрічки в електронній формі в реєстраторах розрахункових операцій (РРО) та модемів для передачі даних застосування відповідних моделей РРО, передачі звітності про їх використання, а також порядку здійснення контрольно-перевірочних заходів. Крім того, народні депутати звернули увагу на те, що проектом закону про внесення змін до Податкового кодексу щодо вдосконалення деяких норм, який готується до другого читання, передбачена зміна терміну введення в дію положень стосовно подання суб'єктами господарювання звітності по дротових або бездротових каналах зв'язку та відповідальності за її неподання.

Ангеліна ДЕНИСОВА.

За виконання судових рішень доведеться звітувати

Комітет з питань правосуддя рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону про внесення змін до Кодексу адміністративного судочинства України (щодо вдосконалення судового контролю). Проект спрямований на забезпечення реалізації конституційного права громадян України та юридичних осіб на судовий захист у сфері публічно-правових відносин та забезпечення належного судового контролю за виконанням судових рішень.

Для досягнення цієї мети проектом пропонується внести зміни до Кодексу адміністративного судочинства стосовно подання звіту про виконання судового рішення, зокрема, встановлення конкретного терміну для подання вказаного звіту та унеможливлення затягування виконання судових рішень.

Відповідні зміни пропонується внести до частини першої статті 267 Кодексу адміністративного судочинства, якими передбачається, що суд, який ухвалив судове рішення в адміністративній справі, має право зобов'язати суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене судове рішення, подати в місячний термін після ухвалення рішення суду звіт про виконання судового рішення. Якщо на заяву, звернення особи, на користь якої винесені судові рішення, суб'єкт владних повноважень надав відповідь, у якій зазначають підстави невиконання судового рішення, яке вступило в законну силу, то при розгляді адміністративної справи в суді за клопотанням особи, на користь якої винесені судові рішення, суд не повинен зобов'язувати суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене судове рішення, подавати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення, після винесення ухвали суду на клопотання особи, яка звернулась до суду по захист своїх прав.

За повідомленнями Інформаційного управління Верховної Ради.

ФОТОФАКТ

Заступник завідувача секретаріату Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Олег Хоменко, завідувач секретаріату комітету Олександр Старинець, старший консультант комітету Зінаїда Боремська під час підготовки до засідання комітету, на якому, зокрема, буде розглянуто проект закону «Про внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання розвитку молочного і м'ясного скотарства».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ОФІЦІЙНО

Депутати допомогли хворим дітям

В Україні триває благодійна акція зі збору коштів для закупівлі інсулінових помп — спеціальних медичних пристроїв, що призупиняють цукровий діабет. Вони мають слугувати хворим дітям віком до п'яти років. За даними МОЗ України, на сьогодні близько восьми тисяч маленьких українців хворі на цукровий діабет, причому ця цифра щороку зростає.

Акцію ініціював і проводить Всеукраїнський благодійний фонд «Серце до серця». У Полтаві в рамках акції відбувся благодійний бал, на який запросили депутатів міської та районних рад. Зібралися у престижному клубі «Подіум», що в торговому центрі «Метрополітен». Підготували концерт за участю хореографічних колективів, фіналістів шоу «Х-фактор», відомих солістів. Та все ж головною метою заходу був не відпочинок, а збір благодійних коштів.

Отож упродовж вечора поміж столиками ходили волонтери фонду «Серце до серця» зі спеціальними кружками для збору пожертв. Крім того, організатори акції провели аукціон із продажу творів мистецтва — свої роботи надали як полтавські школярі, так і молоді художники з Полтавського національного технічного університету ім. Юрія Кондратюка та відомі митці.

— Полтавські депутати — люди небідні, подивіться лише на їхні авто, що коштують половину міського бюджету, — зазначив напередодні балу міський голова Олександр Мамай. — Депутати цілком спроможні допомогти хворим, і якщо допоможуть хоча б одній дитині, мети буде досягнуто.

Насправді обранці перевершили сподівання керівника міста: упродовж балу благодійний фонд зібрав понад 10 тис. грн.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Головченка І. Б. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Бєлоусова Микити Олександровича (номер посвідчення 449/10),
Гайдайчука Сергія Анатолійовича (номер посвідчення 449/21),
Гулея Віталія Володимировича (номер посвідчення 449/31),
Дудника Олександра Сергійовича (номер посвідчення 449/06),
Жибак Світлани Миколаївни (номер посвідчення 449/28),
Залевської Ольги Валентинівни (номер посвідчення 449/01),
Криштопи Віталія Анатолійовича (номер посвідчення 449/16),
Кузьми Юрія Олександровича (номер посвідчення 449/29),
Лебедя Владислава Анатолійовича (номер посвідчення 449/07),
Лєня Володимира Сергійовича (номер посвідчення 449/27),
Маркосяна Сергія Івановича (номер посвідчення 449/18),
Мартиновця Миколи Микитовича (номер посвідчення 449/25),
Марченко Галини Миколаївни (номер посвідчення 449/19),
Матюшенка Івана Володимировича (номер посвідчення 449/23),
Микуліна Миколи Миколайовича (номер посвідчення 449/30),
Муховикова Анатолія Миколайовича (номер посвідчення 449/12),
Ніколенка Олега Вікторовича (номер посвідчення 449/05),
Обрізківа Руслана Лук'яновича (номер посвідчення 449/33),
Олійника Дениса Миколайовича (номер посвідчення 449/13),
Полуліха Мирона Семеновича (номер посвідчення 449/08),
Приходька Андрія Олексійовича (номер посвідчення 449/04),
Слободянюк Еліни Петрівни (номер посвідчення 449/20),
Співакіної Ольги Володимирівни (номер посвідчення 449/26),
Сторожук Тетяни Леонідівни (номер посвідчення 449/15),
Сулицького Бориса Миколайовича (номер посвідчення 449/11),
Фетька Івана Івановича (номер посвідчення 449/32),
Шевченка Сергія Борисовича (номер посвідчення 449/14),
Шевчука Андрія Миколайовича (номер посвідчення 449/09),
Якименка Олексія Володимировича (номер посвідчення 449/22).

Управління кадрів.

Не в'язниця, а будинок побачень

З ранку вчорашнього дня Харків в очікуванні важної гості. Міліціонерам Державтоінспекції видали нові жилети, з вулиць прибрали «зайві» авто... Президент Литви Даля Грибаускайте, перш ніж зустрітися із Президентом України Віктором Януковичем, захотіла побачитися з колишнім прем'єр-міністром Юлією Тимошенко. Крім того, як повідомлялося раніше, дозволи на відвідування Ю. Тимошенко також надані другому заступникові державного секретаря з питань демократії, прав людини і праці США Томасу Мелії та співдоповідачам Парламентської асамблеї Ради Європи по Україні Майліс Репс і Маріеттні де Пурбе-Лундін. Нагадаємо, Ю. Тимошенко нині перебуває не в Качанівській колонії, а в ЦКЛ №5 «Укрзалізниці» в Харкові, куди її було доставлено 9 травня на лікування професором клініки «Шаріте» (Берлін, Німеччина) Лутцом Хармсом.

«Кому в'язниця, а кому лікарня й будинок побачень!» Цю фразу почув у день приїзду Президента Литви в невеликому продуктовому магазинчику в центрі Харкова. Харків'яни стомилися від цієї теми й незадоволені тим, що в міста науки й освіти, промисловості та сільського господарства тепер з'явився ще один «гучний» титул — «зони, де б'ють жінок-в'язнів».

Напередодні Генеральний прокурор України Віктор Пшонка через дипломатичні канали висловив подяку німецьким лікарям, які неодноразово відвідували й обстежили експрем'єра України Юлію Тимошенко в умовах Качанівської колонії.

— Генеральна прокуратура вдячна німецьким лікарям за те, що вони неодноразово приїжджали, за те, що вони й у даний момент співпрацюють з українськими колегами. На нашу думку, участь німецьких лікарів значно зменшила безпідставне нагнітання ситуації навколо лікування Тимошенко, — йдеться у зверненні В. Пшонки, текст якого опубліковано на сайті Генпрокуратури.

У той же час триває небажання Ю. Тимошенко лікуватися В. Пшонка пов'язує із прагненням затягти судовий процес у кримінальній справі за обвинуваченням колишнього керівника уряду у фінансових зловживаннях на посаді керівника корпорації «Єдині енергетичні системи України».

А повідомлення про побиття екс-прем'єра в Качанівській колонії, за словами першого заступника Генпрокурора Рената Кузьміна, не більш ніж провокація з метою дискредитації української влади.

— Ну кому спаде на думку бити жінку в слідчому ізоляторі, і не просто жінку, а Ю. Тимошенко, колишнього прем'єр-міністра України, до долі якої так уважно прикуті погляди Європи? — задає риторичне питання Р. Кузьмін. — За весь час перебування Тимошенко в ув'язненні її 260 раз оглядали лікарі, 30 докторів наук і академік, при цьому 60 раз із них — вищі керівні особи Міністерства охорони здоров'я.

Раніше заступник глави Міністерства охорони здоров'я Раїса Моїсеєнко заявила також і про те, що фінансування перебування в Харкові медиків берлінської клініки «Шаріте» взяла на себе Харківська обласна державна адміністрація.

— Це було прохання, — у тому числі й моє, для того, щоб дати можливість німецьким лікарям мати комфортні умови перебування на території України, — сказала Р. Моїсеєнко.

— Рахунок за лікування, який виставить німецька клініка, буде оплачений родиною Тимошенко, — повідомив у свою чергу захисник Сергій Власенко на брифінгу в Києві.

А щодо самого лікування екс-прем'єр-міністра, то воно за станом на вчора включає сім лікувальних процедур на день. Уранці протягом години пацієнтку оглядатиме лікар, потім процедури, визначені німецьким медиком, і лише дві перерви на відпочинок. Графік підписав Лутц Хармс. При цьому характер процедур не вказано.

І ще. Вчора харківський новинний сайт «Міська варта» опублікував ксерокопію цікавого документа. Справжність його невідома, але передісторія така. 10 травня Євгенія Тимошенко з обуренням заявляла, що тюремники відмовляють ся ухвалювати необхідну для виведення мами з голодування передачу. У ній, як твердила Тимошенко-молодша, винятково продукти, потрібні для виходу з голодування, рекомендовані доктором Хармсом. «Однак в оприлюдненому списку на передачу понад 50 різноманітних найменувань, серед яких, наприклад, заварні тістечка, качка, м'ясне ковбасне асорті, арахіс із кунжутом і арахіс у цукрі і навіть цукерки «Ферреро Роше».

Досить дивна лікувальна дієта для людини, якщо документ достовірний, котра два тижні просиділа на соку й воді, не чи так?

Микола КОСИЙ.

Харків.

Куди прихилити голову сироті?

ЗАКОН У ДІЇ

Проблема житла для сиріт, випускників шкіл-інтернатів, професійно-технічних училищ чи коледжів — не нова. Її щораз, кожної каденції, порушують народні депутати і урядовці. Про неї багато говорять представники органів місцевого самоврядування та активісти громадських організацій. Однак, попри цю «турботу», сироти так і залишаються без кола і двора, приречені на поневіряння по чужих кутках.

Право є. Житла немає...

У Канівську школу-інтернат Яна Ткаченко (з етичних міркувань ім'я та прізвище героїні змінено) потрапила десятирічною. Її батьків, хронічних алкоголіків, позбавили батьківських прав, і дівчинка разом із молодшим братиком стала соціальною сиротою. Коли Яна навчалася у восьмому класі, з селища, де вона народилася, повідомили, що її горе-батьки «від горілки згоріли». Згодом якась щиросерда тітонька написала, що хатина, в якій мешкали Ткаченки, розвалилася, а вона займає їх колишню присадибну ділянку, «аби не заростала бур'янами».

Після закінчення школи Яна вчилася «на кондитера» у Черкаському професійно-технічному училищі. Дівчина з дитинства мріяла гарно готувати, щоб хоч трохи побалувати свого братика Мишка. Хлопчик дуже любив усе печене, однак досхочу поласувати кексами чи пирогами йому не вдавалося ніколи.

Яна добре навчалася. На виробничій практиці також була однією з кращих. У гуртожитку, де мешкала, завжди пригощала подруг своїми кондитерськими «витворами». І звичайно ж, возила власноруч спечені «смаколики» братові в інтернат. Мишко був щасливий.

Два роки навчання промайнули швидко. За рекомендацією з училища Яну взяли на роботу у кондитерське кафе великого супермаркету. Дівчина вперше у житті отримала зарплату. Спочатку тисяча триста гривень здалися їй величезною сумою. Проте вже через місяць, коли довелося залишити гуртожиток у ПТУ й шукати собі наймане житло, гроші, отримані на роботі, раптово змізерніли. Яна з великими труднощами знайшла собі куток у бабусі-пенсіонерки, котра погодилися брати з неї «всього 600 гривень» на місяць.

— На прожиття мені залишається із зарплати 700 гривень, — ділиться Яна Ткаченко. — Намагаюся економити на всьому: на харчуванні, на одязі, аби хоч двічі-тричі на місяць провідати в інтернаті Мишка. Він мене так виглядає! Й допитується, чи зможемо ми десь разом жити, коли він закінчить школу. Я теж хочу, щоб брат був зі мною, бо вже надивилася, як колишні інтернатівці, відчувши, що вони нікому не потрібні, починають красти, пиячити, вживати наркотики, одне слово, опиняються на дні життя...

Дівчина зверталася в органи опіки із запитанням щодо надання їй з братом житла. Чиновники пояснили, що справді, за чинним законодавством сироти мають право на отримання квартири чи іншого помешкання. Однак не за місцем проживання, а за місцем свого походження. Тоді Яна написала листа у селище, де колись жили її батьки. Селищний голова відповів, що закон такий він знає, але допомогти нічим не може. За останні двадцять років жодного метра житла у їх населеному пункті не побудовано. Й взагалі селище давно вже перебуває на державній дотації...

— Крім кодексу, — коментує заступник начальника служби у справах дітей облдержадміністрації Оксана Покатілова, — з'явився цілий пакет підзаконних актів, котрі деталізують питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язані із захистом прав дитини-сироти, зокрема, щодо захисту її майнових та житлових прав. Держава сьогодні намагається розв'язати ті найголовніші проблеми сирітства, котрі не вирішувалися у попередні два десятки років. Адже не існувало навіть державної програми забезпечення дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, житлом. Сьогодні ми працюємо над такою цільовою обласною програмою, органи місцевого самоврядування закладають у свій бюджет кошти на придбання квартир чи опорядження комунального житла для посиротілих дітей.

Сьогодні у вихованців державної школи-інтернату є дах над головою, а завтра?

БУКВА ЗАКОНУ

Забезпечення житлом дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, регулюється ст. 46 Житлового кодексу України.

П'ять років облаштовують соціальний гуртожиток

— Справді, — підтверджує директор Черкаського обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Ніна Бабій, — існує дуже велика проблема з виділенням житла для сиріт. Щороку в обласністі близько ста випускників шкіл-інтернатів виходять у самостійний світ й тільки 15—20 відсотків з них мають житло. Та й яке це житло! Або напівзруйновані хатини, котрі залишилися від родичів, або частка помешкання, в якому й досі живуть їх «неблагополучні» батьки. Чи захоче молода людина знову повертатися у соціально нездорове середовище, звідки її забрали органи опіки у дитинстві? Це запитання швидше риторичне.

Ніна Іванівна повідомила також, що після оприлюднення соціальних ініціатив Президента Віктора Януковича, служба, яку вона очолює, дуже розраховує на допомогу держави та органів місцевого самоврядування. Вперше за останні роки влада на місцях склала списки дітей-сиріт, які потребують житло сьогодні чи потребуватимуть його у майбутньому. Деякі райони зайнялися пошуком фінансових ресурсів, аби вже нині забезпечити квартирами чи місцями у гуртожитках тих сиріт, котрі особливо потерпають від соціальної незахищеності.

Нарешті зрушила з точки замерзання проблема облаштування обласного соціального гуртожитку. Цей об'єкт задумали створити ще у 2007 році. На той час Черкащина залишалася однією з небагатьох областей, котрі не мали спеціалізованого житлового фонду для сиріт. Знайшли й приміщення — колишній дитячий інтернат у місті Сміла. Однак його потрібно було реконструювати, вкладати гроші в оновлення. Цей процес розтягнувся на роки. Уже в усіх інших областях запрацювали соціальні гуртожитки, а в Черкасах то виділяли кошти з обласного бюджету, то припиняли фінансування.

Цього року депутати обласної ради проголосували за виділення коштів для завершення опорядження смілянського довгобуду. Визначили навіть час його введення в дію — жовтень 2012 року. Чи вистачить цих ресурсів, чи встигнуть будівельники справитися зі своєю роботою, дізнаємося восени.

Утім, навіть відкриття соціального гуртожитку у Смілі не вирішить питання забезпечення випускників інтернатів хоча б тимчасовим житлом. Адже заклад розраховано всього на 30 місць, а щороку на широку дорогу життя після закінчення школи чи ПТУ вирушають 70—80 сиріт, у котрих немає притулку. Тому, думається, вкрай необхідно, аби такий заклад відкрили у кожному місті з населенням 50 і більше тисяч мешканців.

На жаль, навіть у 250-тисячному обласному центрі відсутнє пристановище для юнаків та дівчат, сиріт, котрим немає де прихилити голову. Міська влада витрачає сотні тисяч гривень на гучні розважальні заходи, виправдовуючись, що на це, мовляв, витрачаються спонсорські кошти, а на облаштування соціального житла для молоді фінансів у неї бракує.

Прикладом для наслідування може служити соціальний центр матері і дитини, створений у Каневі у 2010 році. Його відкрили завдяки бюджетним та спонсорським коштам. Нині у закладі під опікою психологів та соціальних працівників перебуває сім юних мам з новонародженими дітьми. Під захистом обласного Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді одинокі мами мешкатимуть тут понад рік. Потім їм з малюками також необхідно буде шукати соціальне житло.

Саме у цій площині — забезпечення десятків тисяч українських сиріт тимчасовим помешканням — є робота для нинішнього законодавця. Адже «радянська» норма, прописана у законі про гарантування передачі у власність сиротам житла, по суті, ніколи не виконувалася і, на жаль, виконуватися не буде. Чому? Нині багаті європейські держави безплатно не забезпечують соціально неспроможних громадян квартирами чи будинками. Тамтешні органи місцевого самоврядування мають у своєму розпорядженні широку мережу муніципальних соціальних гуртожитків. Тому жоден громадянин, якщо він сам цього не бажає, не залишається на вулиці. Він має право тривалий час мешкати у тимчасовому притулку, поки не знайде пристойну роботу і не стане на ноги.

Аби запозичити європейську практику роботи з сиротами, іншими категоріями людей, котрі опинилися у скруті, потрібно зовсім небагато. Не говорити роками про проблеми сирітства, а, врешті, реально почати їх розв'язувати.

ФАКТ

11.01.2011 р. Президент підписав закон «Про внесення змін до закону «Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей», за яким після досягнення 18-річного віку діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, а також особи з їх числа, протягом місяця забезпечуються соціальним житлом до надання їм благоустроєного жилого приміщення для постійного проживання.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото автора.

Міняю крісло у міськраді на парламентський мандат

Через майбутні вибори до Верховної Ради херсонцям, можливо, доведеться достроково обирати міського голову.

Подвійна інтрига

Майбутні вибори до Верховної Ради України обіцяють для мешканців Херсона подвійну інтригу — після них «вакантним» може виявитися крісло міського голови. Володимир Сальдо, обраний на цю посаду уже втретє поспіль, заявив журналістам про свій намір балотуватися у народні депутати України. І хоча Володимир Васильович очолює міську організацію Партії регіонів, за партійними списками він не піде, а балотуватиметься у мажоритарному окрузі, який об'єднує Суворовський та Дніпровський райони Херсона. Це, до речі, єдиний для обласного центру «міський» виборчий округ, бо третій за рахунком Комсомольський район Херсона через недостатню чисельність електорату приєднали до приміського Білозерського району, створивши «змішаний» і дуже незручний для кандидатів округ.

Якщо нинішній міський голова переможе на виборах до Верховної Ради (а це можливо, оскільки відомі потенційні суперники відверто «не дотягують» до його авторитету й популярності), в обласному центрі незабаром розпочнеться ще й кампанія з дострокових виборів очільника міськради. І тут ситуація з потенційними фаворитами електорального «забігу» видається абсолютно непередбачуваною. Адже хоча нових популярних місцевих політиків та громадських діячів у Херсоні з часів минулих виборів до органів місцевого самоуправління не з'явилося, дехто з тодішніх «претендентів на папаху» стрімко втрачає набрані бали, а з ними — і шанси на лідерство у виборчих перегонах.

Порт як камінь спотикання

Так, на останніх виборах міського голови друге місце посів молодий та амбітний голова приміського селища Антонівка Ігор Сємєнчев, котрий сьогодні очолює херсонський осередок опозиційної партії «Удар». Але нині його ім'я часто згадують у зв'язку з гучним скандалом — дозволом, наданим цією селищною радою на виготовлення проектно-технічної документації під створення на дніпровському узбережжі портового терміналу для оптового сільськогосподарського ринку. Оскільки на цій «золотій смузі» розташовані кілька загальнодоступних пляжів і зон відпочинку, та ще й великі човнові причали городян, це рішення спричинило справжній вибух обурення: мешканці не тільки Антонівки, а ще й сусідніх селищ Східне та Кіндійка вийшли на мітинг протесту під стінами селищної ради, і створили ініціативну групу для збору підписів на підтримку місцевого референдуму проти будівництва терміналу. Якщо групу не зареєструють, мешканці передмістя обіцяють ініціювати ще один референдум — про дострокове припинення повноважень селищного голови. Голова обласної організації партії «Удар» Михайло Фабрін у телефонному інтерв'ю нашому кореспонденту також заявив, що рада організації стає на сторону городян — вона дійшла висновку про неможливість будівництва терміналу без попередньої екологічної експертизи проекту, а також референдуму. У разі ігнорування тепер уже вимог політичних однодумців селищного голову можуть і виключити з партійних лав, припускає Михайло Фабрін.

Кандидати без фаворитів

Не бачить Ігоря Сємєнчева своїм наступником і нинішній міський голова — тут будівництво терміналу теж стало каменем спотикання.

Володимир Сальдо вважає, що селищний голова перевищив повноваження, підтримавши проект. І не тому, що термінал не потрібен чи більшості виборців не подобається. «Портовий термінал є промисловим об'єктом, а генеральний план розвитку Херсона не передбачає будівництва будь-яких промислових об'єктів на узбережжі, та ще й поруч із зонами відпочинку. Дозвіл на розробку документації під забудову без відповідного коригування генерального плану не відповідає нормам українського законодавства, яке вимагає від керівників місцевого самоврядування діяти винятково в межах та спосіб, передбачених законом», — нагадав у бесіді з автором цих рядків Володимир Сальдо.

Не називаючи конкретних прізвищ, Володимир Васильович зазначає, що у разі обрання народним депутатом хотів би, щоб новим міським головою Херсона стала людина з його нинішньої «команди». Проте будемо відверті: жоден із заступників міського голови чи інших високопоставлених працівників апарату міськради сьогодні не має такого визнання та авторитету, яких за десять років керівництва складним господарством обласного центру набув Володимир Сальдо. Тож у разі дострокових виборів міського голови результат спрогнозувати важко. Упевненим тут можна бути лише в одному: кандидатів набирається досхочу, і боротьба між ними триватиме «не на життя, а на смерть» — буде і викидання компромату, і судові позови, і всі інші прийоми з арсеналу брудних політтехнологій, яких не бракувало і на минулих виборах. А відтак, можна чекати справжньої бурі в тому «політичному болоті», яким завше є Херсонщина в часовому проміжку від виборів до виборів.

ФАКТ

Обласна організація партії «Удар» налічує всього 327 членів. Із них до Херсонської міської організації входить 95 осіб. Але, за нещодавніми соціологічними опитуваннями, після падіння рейтингу Партії регіонів саме «Удар» прорвався до першої десятки лідерів електоральних вподобань місцевих жителів.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Не говорити про проблеми сирітства, а реально їх розв'язувати

Власноруч заробили понад 2,5 мільйона гривень

САМОВРЯДУВАННЯ

На Прикарпатті урочисто вручено дипломи переможцям Всеукраїнського конкурсу проектів та програм розвитку місцевого самоврядування. Зокрема, ними стали Рашківська і Торговицька сільські ради Городенківського, Будилівська, Задубрівська і Тулуківська Снятинського, Ганнусівська та Старолисецька Тисменицького районів, Городенківська, Снятинська і Тисменицька районні ради.

Серед переможців конкурсу є й Івано-Франківська обласна рада, яка подала проект «Створення Дністровського інженерно-екологічного полігона для розробки протипаводкових заходів та підвищення екологічної безпеки територій Івано-Франківської області». В результаті реалізації цього проекту на території Галицького і Тисменицького районів постійно діятиме Дністровський інженерно-екологічний науково-навчально-виробничий протипаводковий полігон з центром у селі Маріямпіль Галицького району. Він буде осередком науково-виробничих робіт з прогнозування, попередження та запобігання, ліквідації та зменшення наслідків катастрофічних паводків на Дністрі та інших річках Івано-Франківщини.

Дипломи представникам органів місцевого самоврядування вручили голова обласної ради Олександр Сич, перший заступник голови обласної державної адміністрації Василь Плавюк та перший заступник голови Державного фонду сприяння місцевому самоврядуванню в Україні Олена Тертишна. За словами останньої, Івано-Франківська область є лідером Всеукраїнського конкурсу проектів і програм розвитку місцевого самоврядування. Торік на нього з регіону надійшло 48 проектів, з яких 11 відзначено дипломами переможців. Загальне державне фінансування цих проектів становить 2 млн. 557 тис. грн. За цим показником Прикарпаття вийшло на перше місце. Більшої суми коштів на реалізацію своїх проектів не вдалося отримати жодному іншому регіону України.

— Івано-Франківщина належить до регіонів, де органи місцевого самоврядування є найактивнішими,

Перший заступник голови Державного фонду сприяння місцевому самоврядуванню в Україні Олена Тертишна та голова Івано-Франківської обласної ради Олександр Сич вручають диплом переможця старолисецькому сільському голові Анатолію Лущаку.

— зазначила Олена Анатоліївна. — Стратегія, яку обрала область, об'єднавши зусилля обласної ради, облдержадміністрації та всіх керівників територій, дала свої результати. Досягнуто домовленість з Івано-Франківськими обласною радою і ОДА про проведення на базі регіону заходів, які сприятимуть поширенню досвіду органів місцевого самоврядування Прикарпаття на весь західний регіон.

Друге місце за результатами Всеукраїнського конкурсу, повідомила посадовець, посіла Миколаївська область. З 53 проектів, поданих звідси на конкурс, 16 стали переможцями. Державні інвестиції, залучені в розвиток територіальних громад Миколаївщини, становитимуть 2,5 млн. грн. На третьому місці — Дніпропетровщина. У розвиток місцевого самоврядування цієї області за результатами конкурсу буде інвестовано 2363 тис. грн.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

Фото прес-служби обласної ради.

Великі потрясіння чи велика Україна

Травневі свята Україна відзначила під гуркіт дніпропетровських вибухів. Це велика біда і нещастя для постраждалих, їхніх родичів, серйозний удар по іміджу держави. Версій цих подій багато: від участі в них влади, опозиції до кримінальних розбірок та провокацій тих, хто хоче зірвати Євро-2012. Стати на бік тієї чи іншої думки було б неправильно. Хай над цим працюють правоохоронці. А кон'юнктурні політики будуть витаскувати ту карту з політичної колоди, яка їм вигідна.

Суспільству зрозуміло одне. **Без сильної, чесної, справедливої, послідовної, патріотичної влади Україна не відбудеться!** І скільки б не співали сирени ринкового лібералізму про те, що все само собою врегулюється, попит народить пропозицію, національна і соціальна безпека країни все більше і більше є під загрозою. Сьогодні терористи дісталися тільки до урн із сміттям, а завтра, не дай Боже, доберуться до метро, ГЕС чи АЕС. Низька боєготовність військ, невдоволення правоохоронців і військових своїм благополуччям погіршує в рази ситуацію.

Держава є сильною не вертикаллю влади, силовими структурами чи великою кількістю чиновництва, а довірою громадян до своєї політики, до очільників країни. Тоді і правоохоронці, владці, опираючись на прихильне, патріотичне населення, зможуть тримати всю ситуацію під контролем.

Нині влада зосередилась на битві з минулим, весь час штурхає в потилицю опозицію, зробила з її лідерів національних страждальців, якщо вже не героїв. І люди сьогодні звертають більшу увагу на колір синців політичної бранки, а не на проблеми життя краю чи всієї країни. Можливо, така й задумка, можливо, це й потрібно ідеологам дніпропетровської трагедії. Але зрозуміло одне: ввійшовши в раж політичного протистояння, ведучи війну з опозицією, інакомислячими від столиці до райцентру чи простого села, втягуючи правоохоронців, податківців, митників в ці процеси, перманентно готуючись до місцевих, а тепер парламентських виборів, влада забула про свої основні обов'язки. А це — **дотримання Закону, правопорядку, зовнішньої безпеки, контроль за екологічно небезпечним виробництвом, соціальні функції** — організація освіти, медицини, соціального захисту. Свідченням тому є постійні гучні вбивства, бандитські розбірки, рекет, рейдерські захоплення підприємств, масове невдоволення людей, пікети, страйки. Знову і знову загострюється **проблема місцевого самоврядування**, його чимдалі сильніше приниження, фактичне підпорядкування обласним і районним державним адміністраціям, які нині невдало імітують функції колишніх обкомів і райкомів та нічим іншим, як жандармськими функціями, не переймаються. Голови сільських і селищних рад стали постійними об'єктами уваги правоохоронців як «найбільші» і найнезахищеніші об'єкти корупційних дій.

На цьому тлі є під великою загрозою **національна і соціальна безпека країни**. Ослаблення обороноздатності держави, наростаюча міжнародна напруга, протистояння із Євросоюзом, США і навіть Росією ведуть до серйозних загроз, послаблення економічних підвалин країни, погіршення експортного потенціалу.

Тривожним є соціальний чинник. Наявність великої кількості безробітних (1,7 мільйона осіб), низькі зарплати, зростання цін, відсутність надійних соціальних ліфтів поглиблюють напругу в суспільстві. Країна рухається ніби двома швидкостями. Одні — швидкі і скрізь встигають, їм доступне все. Інші — постійно блукають і нікуди не встигають. Їх більше, їх мільйони. Темпи зростання економіки за І квартал є мінімальними, втричі нижчими минулорічних. Соціальні ініціативи президента є під загрозою, або такими, які не дадуть очікуваного ефекту. Без подолання безробіття, особливо серед молоді, кричущої нерівності, формування внутрішнього ринку, відродження українського села країна не вийде з кризи.

У травні громадяни України традиційно дають оцінку владцям, мітингують, говорять про солідарність, справедливість, роботу, зарплату. Святкують і хочуть повторення перемоги. Та, на жаль, Велика Перемога залишилася в історії, а як хочеться людям цих перемог сьогодні, в реальному житті.

Політикам всіх таборів, і найперше провладного, слід виходити з клінчу, подивитись на себе збоку. Взаємопоборювання не приведе до успіху. Криза наростатиме. **Потрібен суспільний діалог, серйозні політичні, конституційні зміни.** Країна потребує не тільки свободи, самоврядності, демократії і соціального захисту, а й коригування економічного, зовнішньополітичного курсу. Він не може прокладатись лише в інтересах кількох фінансово-промислових груп, а мусить слугувати всій державі. Мільярдер в уряді думатиме тільки про себе і свою імперію, а не про Україну.

І, звичайно, треба зупиняти цей абсурд із заточенням опонентів до тюрем. Треба шукати **інші шляхи виходу із кризи**. Не через утиски і постійну демонстрацію сили, а через розум та совість. Вихід завжди є. Він у примиренні, в мобілізації суспільства на розв'язання найгостріших проблем сьогодення, розвитку економіки знань, розуміння того, що без цього втратимо всі, втратимо державу. Тут на часі і нашим релігійним лідерам згадати про своє покликання, про примирення в суспільстві на основі справедливості. Не зробимо таких кроків — країну чекатимуть нові потрясіння, а нам потрібні не вони, а єдина велика, справедлива і благополучна Україна.

Станіслав НІКОЛАЄНКО,
голова партії «Об'єднані ліві і селяни».

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Бондика В. А.:
Царик Руслани Миколаївни (номер посвідчення 129/41);
народного депутата України Волинця М. Я.:
Дмитрука Ігоря Анатолійовича (номер посвідчення 190/33), Єгорова Анатолія Івановича (номер посвідчення 190/15), Кирильчука Миколи Олександровича (номер посвідчення 190/26);
народного депутата України Лабунської А. В.:
Захарчук Олени Олександрівни (номер посвідчення 263/26), Сороки Ольги Василівни (номер посвідчення 263/23);
народного депутата України Полянчича М. М.:
Очеретовича Василя Валер'яновича (номер посвідчення 366/10), Стефуранчина Миколи Петровича (номер посвідчення 366/27), Ярошенка Михайла Олексійовича (номер посвідчення 366/09);
народного депутата України Савченка І. В.:
Іванова Василя Олеговича (номер посвідчення 310/59), Кожанової Анастасії Вікторівни (номер посвідчення 310/44), Лаптєва Сергія Гурійовича (номер посвідчення 310/47), Левчука Олексія Олександровича (номер посвідчення 310/45), Лукичова Івана Олександровича (номер посвідчення 310/75), Малька Олексія Володимировича (номер посвідчення 310/62), Нерубая Юрія Семеновича (номер посвідчення 310/65), Панасовської Тетяни Борисівни (номер посвідчення 310/72), Пфайфера Євгена Владиславовича (номер посвідчення 310/53), Саюшкіна Сергія Петровича (номер посвідчення 310/60), Тищенка Сергія Володимировича (номер посвідчення 310/66), Штепи Юрія Михайловича (номер посвідчення 310/13);
народного депутата України Черпіцького О. З.:
Куклюка Володимира Петровича (номер посвідчення 306/11);
народного депутата України Пеклушенка О. М.:
Абдінова Артура Тазахановича (номер посвідчення 44/05), Баришнікова Віктора Михайловича (номер посвідчення 44/06), Бондаренка Олега Степановича (номер посвідчення 44/07), Бугрима Юрія Федоровича (номер посвідчення 44/08), Головешка Володимира Володимировича (номер посвідчення 44/26), Дворецького Ігоря Володимировича (номер посвідчення 44/09), Дубовицького Сергія Вікторовича (номер посвідчення 44/23), Задачина Петра Купріяновича (номер посвідчення 44/10), Заплатинської Наталії Анатоліївни (номер посвідчення 44/20), Зіновича Ігоря Анатолійовича (номер посвідчення 44/19), Клименка В'ячеслава Володимировича (номер посвідчення 44/24), Ковтуна Вячеслава Миколайовича (номер посвідчення 44/21), Колотовкіної Світлани Володимирівни (номер посвідчення 44/11), Марича Геннадія Вікторовича (номер посвідчення 44/12), Науменка Павла Павловича (номер посвідчення 44/25), Облєса Ігоря Андрійовича (номер посвідчення 44/13), Овчаренка Володимира Олександровича (номер посвідчення 44/04), Огаренка Віктора Миколайовича (номер посвідчення 44/14), Огаренка Володимира Миколайовича 44/15), Петрова Сергія Михайловича (номер посвідчення 44/02), Підручної Галини Степанівни (номер посвідчення 44/01), Погорельченка Юрія Петровича (номер посвідчення 44/16), Тищенка Геннадія Зіновійовича (номер посвідчення 44/22), Тімченко Лідії Іванівни (номер посвідчення 44/17), Чухрая Олексія Володимировича (номер посвідчення 44/18).

Управління кадрів.

Федеральна служба з ветеринарного та фітосанітарного нагляду (Россільгоспнагляд) не виключає обмеження ввезення рослин з України через масові порушення, *повідомляє прес–служба російського відомства*

Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» і RWE Supply § Trading GmbH (RWEST, Німеччина) у травні 2012 року уклали рамкову угоду про купівлю–продаж природного газу, *повідомляє прес–служба НАК*

Нові повітряні ворота Донбасу відкриваються

У понеділок, 14 травня, заплановане урочисте відкриття нового терміналу Донецького аеропорту.

Його зведення тривало два з половиною роки. За цей час споруджено нову злітно-посадкову смугу, найвищу в Україні аеродромно-диспетчерську вишку, а також будівлю аеровокзалу. Тепер новий комплекс зможе приймати літаки будь-якого типу, при цьому його пропускна спроможність збільшиться в десять разів — із 300 до 3100 пасажирів на годину. Головні повітряні ворота Донбасу зможуть забезпечити посадку і зліт літаків за будь-якої погоди, навіть за практично нульової видимості.

До літаків та на пероні пасажири потраплятимуть через п'ять посадкових телетрапів із перехідними галереями. Усередині вокзалу переміщуватимуться за допомогою ліфтів та ескалаторів — їх нараховується майже чотири десятки. Дві пішохідні галереї з'єднують будівлю терміналу із паркінгами.

Рішенням сесії обласної ради аеропорту присвоєне ім'я Сергія Прокоф'єва. В області сподіваються, що новий термінал дозволить створити в Донецьку великий стикувальний міжнародний вузол. Крім того, інвестиційна та туристична привабливість регіону підвищиться. «Реконструкція головних повітряних воріт області не тільки забезпечить комфорт для пасажирів, а й принесе масу плюсів із глобальної точки зору, — вважає голова обласної державної адміністрації Андрій Шишацький. — Адже сучасний аеропорт — це збільшення виробничого потенціалу та розширення ділових можливостей регіону».

Ліна КУЦ.

Донецьк.

«Голос країни» співатиме на Закарпатті

Ангеліна Моняк, срібна призерка «Голосу країни», прагне творити на Закарпатті. Про це чарівна й обдарована дівчина заявила під час зустрічі з головою облдержадміністрації Олександром Ледидою **(на знімку)**. За її успіх уболівали всі закарпатці — особливо тоді, коли Ангеліна потрапила до фіналу. Друге місце вона вважає почесним, а творчу кар'єру прагне розвивати. Планує навчатися в консерваторії при Маріїнському театрі в Санкт-Петербурзі, оскільки хоче стати оперною співачкою.

— Попри майбутнє навчання в Росії, свою долю пов'язую із Закарпаттям. Хочу, щоб у мене тут проходили концерти, щоб я могла реалізувати себе в рідному краї як творча особистість. Хоч би чого я досягла в житті — завжди буду сюди повертатися, — каже Ангеліна Моняк.

— Я запропонував Ангеліні, — зазначив Олександр Ледида, — щоб перший її сольний концерт відбувся в Ужгороді, в цьому допоможемо. Також сприятимемо виданню збірки поезій, які пише наша талановита землячка.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото надане прес-центром облдержадміністрації.

Де найкраще живеться пенсіонерам

На Полтавщині лідерами за рівнем пенсійних виплат значаться два промислові центри — Комсомольськ та Кременчук.

Як повідомив кореспонденту «Голосу України» начальник Головного управління Пенсійного фонду України в Полтавській області Валерій Руденко, у тому ж Комсомольську пенсія в середньому сягає 1 640 гривень, а в Автозаводському районі Кременчука — 1 591 грн. А от у самій Полтаві пенсії нижчі. Серед трьох районів обласного центру найвищими вони є в Октябрському — в середньому 1480 гривень. Утім, і це більш як на 150 гривень перевищує середній розмір «обласної» пенсії (1 322 грн.). Ну, а найменше пенсіонери одержують у «сільських» районах, але й тут не все однозначно. Знову ж таки найменші пенсії там, де за останні 10—15 років практично не лишилося жодних промислових підприємств. Наприклад, як у Чорнухинському районі, де середній рівень пенсії становить лише 1 152 грн. Не набагато краще й у Семенівському і Чутівському районах, де пенсіонери одержують на 5—10 гривень більше.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Отримав диплом? Шукай роботу!

Серед шукачів роботи у Львівській області 43 відсотки мають дипломи про вищу і неповну вищу освіту. Критична ситуація склалася із працевлаштуванням молоді.

Як повідомив «Голосу України» директор Львівського обласного центру зайнятості Василь Буртник, понад 50 відсотків зареєстрованих безробітних — молоді люди віком до 35 років.

Найчастіше — це випускники вищих навчальних закладів. Дисбаланс між попитом і пропозицією виник тому, що навчальні заклади не відстежують ситуацію на ринку праці. Потреби підприємств на спеціалістів робітничих професій задовольняються лише на 20—30 відсотків.

Торік у Львові випустили кілька сотень фінансистів, менеджерів, економістів та маркетологів, для яких майже нема вакансій. Натомість підприємства потребують інженерів-будівельників, механіків та електриків.

Із 1500 вакансій легкої промисловості, що надійшли до центру зайнятості, було задоволено лише 38.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Хто прийшов на випускний у вишиванці — може розраховувати на винагороду

Щороку дедалі більше випускників шкіл Тернополя виявляють бажання прийти на урочистості в національних костюмах. Напередодні відбувається конкурс «Найкраща вишиванка». Цього року в ньому взяли участь майже 80 випускників, їхніх батьків і вчителів.

Випускниця Української гімназії імені Івана Франка Катерина Жук привела з собою маму, бабусю, дідуся, двох братів, двох дядьків і хрещену — дев'ятеро з однієї родини! Усі вони були вбрані у вишиті бабусею Катерини Марією Пилипчук вишиванки.

Фасон випускного плаття Катя придумала сама, а бабуся оздобила його ніжною вишивкою і мереживом. Деякі учасники конкурсу були вбрані у вишиті сорочки з бабусиної скрині. Конкурс відбувався у двох номінаціях: «традиційний український костюм» і «використання вишивки в сучасному одязі». Підсумки його підіб'ють сьогодні під час урочистостей на міському стадіоні. Авторам десятьох найоригінальніших виробів вручать премії — по тисячі гривень кожному.

До речі, у вихідні в Тернополі відбудеться фестиваль «Цвіт вишиванки», в якому візьмуть участь найкращі вишивальниці з багатьох регіонів країни.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

На лінії «Артбухта-Північна», що з'єднує центральну частину Севастополя та Північну сторону, почали здійснювати регулярні рейси сучасні пороми, збудовані в Норвегії.

Фото Миколи МАГДИЧА.

Севастополь.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Взялися за вуличних псів

Австрійська організація «Чотири лапи» почала безплатно стерилізувати безпритульних собак у Луцьку. Такої домовленості було досягнуто з «Волинським товариством захисту тварин» під час зустрічі 28 квітня в Луцькій міській раді. Фахівці «Чотирьох лап» співпрацюють лише з тими містами, де не знищують безпритульних тварин, діють притулки і затверджено програми стерилізації. Ветеринари працюють безплатно. Тому луцька міська рада зобов'язалася надати їм безкоштовне житло, харчування й охорону мобільної клініки. Щодня шість-вісім спеціалістів відловлюватимуть 20—30 вуличних собак. Планується, що за місяць вони зможуть простерилізувати всіх бродячих псів міста.

Микола ЯКИМЕНКО.

Викиди пилу скоротили на 70 відсотків

А допоміг «Дніпроспецсталі» у цьому монтаж нового обладнання продуктивністю 1,2 мільйона кубометрів на годину. Вчора на підприємстві відбувся пуск нового турецького обладнання, яке забезпечить ефективне пилогазоочищення викидів металургійного виробництва в атмосферу. Старе обладнання, так зване СПЦ-3, працювало ще з 1970 років і вже повністю вибробило свій ресурс. Новинка ж, за словами головного еколога «Дніпроспецсталі» Анатолія Панніка, дозволить скоротити щорічні викиди шкідливих речовин у повітря (в абсолютних величинах) із 830 до 226 тонн. А це суттєве скорочення викидів — на цілих 70 відсотків. На обладнання запорізьке підприємство витратило 10 мільйонів доларів.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ЦИФРА

340 тисяч гривень

поцупило в держави одне з підприємств міста Прилуки. Керівники заводу уклали кредитну угоду з Державною інноваційною фінансово-кредитною установою для реалізації інвестиційного проекту. Мали придбати технологічне устаткування. Як показала перевірка, його «купили» тільки на папері. Обладнання вже тривалий час використовувалося і було на балансі підприємства. Слідчий відділ податкової міліції в Чернігівській області порушив кримінальну справу за фактом легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Обіцяного чекали півсторіччя

Обіцяного у нас іноді чекають не три роки, а майже півсторіччя. Ще 1968 року в Херсоні планували збудувати шляхопровід, який з'єднав би густонаселені мікрорайони ХБК, Таврійський та Північний, але реалізацію цих планів повсякчас відкладали через брак коштів. Та із збільшенням кількості автотранспорту та появою загрозливих за масштабами «пробок» відкладати далі стало вже нікуди. І всі гілки влади об'єднали зусилля для реалізації стратегічного для регіону проекту — будівництва шляхопроводу протяжністю два кілометри, з пропускною спроможністю близько півтори тисячі машин на годину. Херсонська міськрада асигнувала 1,7 мільйона гривень на виготовлення проектно-технічної документації та найближчим часом обіцяє відшукати ще 1,4 мільйона на підготовчий етап проекту. А обласна рада виділила 14,4 мільйона гривень з держбюджетних субвенцій регіону на капітальний ремонт Бериславського шосе, частина якого потрапляє до зони шляхопроводу. Ще сім мільйонів гривень з державного бюджету «вибила» облдержадміністрація.

Нагромаджені кошти дають можливість почати будівництво шляхопроводу вже наприкінці травня, але для завершення робіт буде потрібно не менше року. І це лише в тому разі, коли органи місцевого самоврядування та виконавча влада продовжать спільно вишукувати додаткові гроші — адже загальна вартість «розв'язки» становить близько двохсот мільйонів гривень!

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Польські прикордонники затримали шістьох українців з неправомірно отриманими візами (УНІАН)

Прабабусю запросили на весілля

Мешканка села Старі Кривотули Тисменицького району Аneля Михайлишин відсвяткувала своє 107-річчя. З цієї нагоди жінку привітали голова районної державної адміністрації Ігор Овчар та сільський голова Володимир Назарук. Вони подарували Анелі Семенівні квіти, вітальну адресу та вручили матеріальну допомогу.

Анеля Михайлишин має офіційний статус матері-героїні. У 19 років вона вийшла заміж і прийняла за своїх п'ятеро дітей чоловіка, наймeншому з яких тоді виповнився рік. А потім ще й сама народила шестеро малюків. До речі, жінка теж виросла у багатодітній сім'ї, рано втратила батьків, наймитувала, працювала у колгоспі. Тепер пані Анеля живе у найстаршої доньки Марії. Тішиться своїми 32 онуками, 27 правнуками та 6 праправнуками. А найкращий подарунок в день народження зробила жінці її правнучка, яка разом з нареченим запросила прабабусю на своє весілля.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Є ще порох у порохівницях

Легкові автомобілі часів Другої світової війни могли побачити мешканці та гості міста на виставці, організованій в обласному центрі Волині. Сьогодні в місті над Стиром десять автомобілів, яким сімдесят і більше років. Раніше вони щорічно брали участь у парадах старої техніки. Потім цю добру традицію забули, і ось знову автоветерани тішать лучан своїми вишуканими формами.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: автомобілі-ветерани на Театральному майдані Луцька.

Фото автора.

СНІД полюбляє курорти

Херсонщина б'є рекорди за темпами розповсюдження на своїй території «чуми двадцятого століття». У курортному регіоні процвітає наркоманія з проституцією, неодмінним «супутником» яких став СНІД. І от маємо: протягом останнього року кількість хворих на СНІД в краї зросла з 303 до 403 осіб, а ВІЛ-інфікованих — з 2 875 до 3 132. Поширення смертельно небезпечної недуги випереджає навіть середньоукраїнські показники: якщо в цілому по державі вірус імунодефіциту вразив 264,3 чоловіка з кожних ста тисяч населення, то на Херсонщині — 288,2.

Але офіційна статистика, як часто буває, реальну картину відображає не повністю: чимало ВІЛ-інфікованих путан та наркоманів до медиків не звертаються і роками продовжують надавати секс-послуги чи «ділитися» зараженими шприцами для ін'єкцій, аж поки не потрапляють до лікарні у вкрай важкому стані. Ще небезпечніше те, що більшість цих «нічних метеликів» на все літо «відкочовує» до популярних курортів на чорноморському та азовському узбережжі Херсонщини, де продовжує займатися звичним «ремеслом», нагороджуючи страшною недугою численних клієнтів. Отже, якщо кілька років тому прихильники випадкових статевих зв'язків могли привезти з курорту додому якийсь венеричний «подаруночок», то тепер секс за гроші під романтичний шепіт хвиль перетворюється на «смертний вирок».

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...на Дерибасівській відкрилося львівське посольство шоколаду

Важко чимось здивувати одеситів. Але кафе «Львівська майстерня шоколаду», що відкрилося на Дерибасівській, вразило жителів міста. У затишній і стильній кав'ярні можна насолодитися пречудовим шоколадом, який реклами не потребує. Тут же в крамничці пропонують солодкі вироби ручного виробництва.

Крім того, львівські майстри приготували для одеситів сюрприз — шоколадний «12-й стілець» зі знаменитого роману й виконане із чорного й білого шоколаду панно, на якому зображено Одеський театр опери та балету.

...складено карту відвідування інопланетянами Одеси

Точки приземлення інопланетян на території Одеської області відтепер нанесено на уфологічну карту, з якою можна ознайомитися в Інтернеті. Експерти-уфологи зафіксували всі місця, де одесити спостерігали інопланетян. Найчастіше вони контактували в районі мікрорайону Молдаванка і 2-го Християнського цвинтаря.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

...«Курган Леля» привчає до здорового способу життя

Днями в Рівному відбувся традиційний фестиваль козацької культури «Курган Леля», мета якого — навернути молодь до здорового способу життя і козацьких видів спорту. Учасникам пропонували ігри для різних вікових груп: «штовхачі», «зняти шапку», «чий батько дужчий», «бій півнів», «козаки-розбійники», «перекидання колоди», «отаман гори». Досвідчені козаки демонстрували реконструйовану старовинну зброю, навчали гостей (серед них були не лише рівняни, а й мешканці сусідніх областей) стрільби з лука, пропонували покататися на конях і, звичайно, скуштувати традиційного козацького кулешу.

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: фрагменти фестивалю козацької культури в Рівному.

Фото Олександра ДЖИГИРЕЯ.

...розслідують убивство президента Конгресу азербайджанців Донецької області

Зухвалий злочин було скоєно 9 травня, коли 35-річний Ігбал Махмудов, президент Конгресу азербайджанців Донецької області, приїхав до кафе «Каспій» у Макіївці. Там було заплановано благодійний обід для ветеранів війни. За інформацією міського управління міліції, біля кафе зупинилися двоє невідомих на мотоциклі без державних номерних знаків. Пасажир мотоцикла зробив п'ять пострілів у жертву, після чого зловмисники зникли.

Пораненого керівника громадської організації доставили до міської лікарні № 1, де він помер на операційному столі. За фактом убивства порушено кримінальну справу. Проводяться оперативно-розшукові заходи для встановлення особи і затримання злочинців.

Ліна КУЩ.

ВІСТІ З ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

Міста все ще «підривають»

Після теракту в Дніпропетровську до міліції продовжують надходити сигнали про «замінування». Один із таких дзвінків пролунав 8 травня в черговій частині Кіровського райвідділу міліції. Повідомлялося, що біля кінотеатру «Батьківщина» може статися вибух.

Працівники вибухо-технічної служби ГУМВС вибухонебезпечних предметів, на щастя, не виявили. Натомість був затриманий 55-річний чоловік напідпитку, який пояснив, що подав сигнал тривоги, бо йому здалося, що є небезпека для його 19-літнього сина, котрий вчиться поруч.

А до чергової частини Криворізького міськуправління міліції тричі телефонував невідомий і повідомляв, що в місті заміновано автовокзал на вулиці Дніпропетровське шосе, 1, будинок 34 по вулиці Мелешкіна та одна із квартир на вулиці Мусоргського, 34. Зловмисник пригрозив: якщо йому не виплатять 2 мільйони доларів, то там станеться вибухи.

Правоохоронці вибухонебезпечних предметів не виявили. Але про всяк випадок евакуювали 22 особи. Затриманий, раніше судимий місцевий житель 1982 року народження, свій вчинок пояснити не зміг.

За даними фактами порушено кримінальні справи. «Мінерам» загрожують штрафи від 500 до 1000 не оподатковуваних мінімумів доходу громадян або термін до семи років.

А тим часом, за даними головного управління охорони здоров'я Дніпропетровської ОДА, нині на стаціонарному лікуванні перебувають семеро потерпілих унаслідок вибухів 27 квітня. Один із них у стані середньої тяжкості, шестеро — в задовільному. Всі вони повністю забезпечені необхідною медичною допомогою і вже одержали грошові виплати на свої рахунки.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

І гуляють зі снарядом у руках

У Нікополі 9 травня в міський відділ міліції надійшов дзвінок, що в районі перехрестя вулиць Менжинського та Куксіна йде молодик і несе в руках, ні, не букет квітів, а... бойовий снаряд часів Великої Вітчизняної війни. На місце виїхав загін швидкого реагування. Нетверезого чоловіка затримали. Одразу в нього вдома провели обшук і виявили ще 32 снаряди. Із Дніпропетровська було викликано оперативний загін мінерів. За їхнім висновком, серед виявлених снарядів один є бойовий, а решта — просто «болванки». За даним фактом порушено кримінальну справу. Бойовий снаряд був вивезений групою за місто й знищений.

Олександр КОСЕНКО.

Бджіл знищили хімікати?

Причиною загибелі 808 бджолосімей у Якимівському районі Запоріжжя, вірогідно, стали порушення правил використання засобів захисту рослин.

До міліції звернулися 68 громадян зі скаргами на масову загибель бджіл. Була терміново створена міжвідомча комісія, проведено подвірний обхід усіх заявників, мертвих комах відібрали для проведення аналізу в державній лабораторії ветмедицини. Поки результатів її досліджень немає, але розслідування Бердянської природоохоронної прокуратури показало, що на сільгоспугіддях району у цей час оброблялися хімічними засобами пшениця, ріпак, яровий ячмінь. Однак виконавці цих робіт не попередили місцеві органи влади, не встановили вони й відповідні попереджувальні написи.

Вл. інф.

Керівник насіннєвої інспекції обдурив державу на 145 тисяч гривень

Такий висновок зробили в прокуратурі Чемеровецького району Хмельницької області. Стосовно колишнього начальника районної державної насіннєвої інспекції за зловживання службовим становищем та службову підробку порушено кримінальну справу.

Правоохоронці встановили, що державний службовець видавав сертифікати на насіння кукурудзи без проведення обов'язкового грунтового і лабораторного сортового контролю його якості, за що передбачена плата, яка відноситься до бюджетних коштів. У такий спосіб він вніс завідомо неправдиві дані у 136 сертифікатів на насіння і видав їх замовникам — місцевим сільгоспвиробникам. Господарники не сплатили до бюджету майже 145 тисяч гривень, чим заподіяно значну матеріальну шкоду державі, **повідомила прес-служба прокуратури області.**

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На кордоні ловлять не тільки контрабандистів, а й браконьєрів

Вилучено більше кілометра заборонених знарядь вилову риби, до адміністративної відповідальності притягнуто 95 осіб, матеріали відносно п'яти порушників, у діях яких наявні ознаки злочину, передано органам МВС. Це деякі підсумки роботи прикордонників Північного регіонального управління Держприкордонслужби України у квітні. Навесні, в період нересту, браконьєри активізуються. Тому в прикордонних районах персонал Житомирського та Чернігівського загонів бореться з цим ганебним явищем у взаємодії з представниками МВС, рибоохорони та громадських формувань.

Олексій КАВУН.

На знімку: вилучають браконьєрські снасті.

Фото прес-служби Північного регіонального управління Держприкордонслужби України.

Державна адміністрація залізничного транспорту України завершує підготовку залізничного полотна до впровадження прискореного руху пасажирських поїздів між містами, що прийматимуть Євро–2012, *повідомив начальник ГУ колійного господарства «Укрзалізниці» Євген Юрковський*

Державна податкова служба у січні—квітні 2012 року перевиконала план на 922,9 мільйона гривень *(ДПСУ)*

12 травня — Всесвітній день медичної сестри

Покликання — співчувати

ПОЧАТОК НА 1 СТОР.

Майже двадцять останніх років Валентина Степанівна працює в алергологічному відділенні. Позаочі вона називає його «реактивним», оскільки зазвичай карети швидкої допомоги сюди доставляють хворих з нападами бронхіальної астми, анафілактичними шоками, набряками Квінке в тяжкому стані. Людина може втратити життя за лічені хвилини, якщо їй миттєво не ввести ліки. Про пані Валентину пацієнти кажуть, що вона медична сестра від Бога. Так, за зміну їй доводиться ставити пацієнтам відділення внутрішньовенно близько 30 крапельниць. І, крім того, що в неї напрочуд легка рука, до кожної людини вона завжди лагідна та привітна.

Молодша медична сестра Марія Журавська додає: «Якщо в серці немає покликання співчувати хворому — марно йти у медицину, надовго тут не затримаєшся». Сама Марія Григорівна вже ветеран праці. Та не уявляє свого життя без улюбленої роботи.

Завідувач алергологічного відділення Лідія Свистельникова вважає кожну медичну сестру, яка разом із такою неспокійною професією свідомо «обирає» невисоку зарплатню, — людиною, відданою медицині. За словами Лідії Юхимівни, на цих фахівцях нині тримається галузь.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

На знімку: молодша медична сестра Марія Журавська, постова медсестра Олена Куйбар, маніпуляційна медична сестра Валентина Жулавська.

Фото автора.

Модернізація обійдеться в копійку, але швидко окупиться

Програму модернізації систем теплопостачання Рівненщини схвалили в Мінрегіоні. Бачення місцевих комунальників щодо розвитку підприємств збігається з позицією столичних фахівців, відтак область має шанси на переоснащення залучити кошти з держказни.

За словами заступника голови Рівненської ОДА Володимира Новака, на конкурсний відбір у Мінрегіон уже подали 15 проектів реконструкції котелень на загальну суму 34,5 мільйона гривень, тоді як торік за бюджетні гроші модернізували дві котельні, що обійшлося в 1,1 мільйона гривень. Загалом для заміни котлів, мереж, встановлення індивідуальних теплових пунктів, переходу на альтернативні види палива підприємствам комунальної теплоенергетики області потрібно майже 300 мільйонів гривень. Це чотирирічна перспектива, зауважив Володимир Новак, результатом якої має стати зменшення споживання газу на 32 мільйони кубометрів у рік. При цьому половину імпортного енергоресурсу планують замінити місцевим торфом і відходами деревини, решту — заощадити за рахунок осучаснення тепломереж і котелень, а також оптимізації схем теплопостачання.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Подарунки ветеранам та малозабезпеченим

3,5 тисячі фронтовиків, дітей війни, солдатських вдів, ветеранів праці, малозабезпечених сімей із Рівненської, Волинської і Тернопільської областей у ці травневі дні отримали добротні продуктові пакети від приватного підприємства «Агро-Експрес-Сервіс». Підприємство, яке очолює Сергій Костючко, визнане лідером агропромислового комплексу України.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Учасники війни із села Коритне Радивилівського району Рівненської області Марія Тарасюк, Марія Сінчук, Катерина Прокопчук з подарунками від «Агро-Експрес-Сервісу».

Село, яке йде вперед розміреним поступом

САМОВРЯДУВАННЯ

Кам'янок в Україні безліч — це і села, й селища, й місто... Чимало з них позаздрило б тезці — сільському населеному пункту, що межує зі східними околицями заповідного Кам'янця-Подільського. Тутешня сільрада ніколи не була дотаційною, отже, громада не стояла з простягнутою рукою, щоб її виділили з районного чи обласного бюджету на розвиток.

Голова Кам'янець-Подільської РДА Михайло Желізник, голова Хмельницької ОДА Василь Ядуха та кам'янський сільський голова Юрій Волощук біля нової сільради.

Хтось скаже: цій Кам'янці просто пощастило з географічним положенням. Земля поблизу міста цінується високо, бізнес активно орендує та купує ділянки, наповнюючи сільський бюджет. Воно то так, але... Можна й гроші мати, та за вітром пускати.

Керівником громади з 1994 року є Юрій Волощук. Мешканці знову і знову обирають його на посаду голови, цінуючи талант господаря. Волощук та його команда вміють залучати та акумулювати кошти для вирішення соціальних потреб, які накопичилися ще з радянських часів у селі саме через те, що воно приміське. Чимало мешканців працювало в місті, але жоден завод не збирався будувати для своїх робітників дитсадок чи медичну амбулаторію за місцем їхнього проживання. Робітники возили дітей до заводських садків, лікувалися в заводських поліклініках та медпунктах, користувалися для оздоровлення спортивними базами підприємств. Як не стало Радянського Союзу, зупинилися великі підприємства в місті, багато хто з кам'янських селян залишився і без роботи, й без соціальних послуг. Ще років з десять тому боляче було споглядати, яким далеким від цивілізації був центр Кам'янки. Нині в селі мешкає понад дві тисячі громадян, майже три з половиною сотні дітей, демографічна картина — оптимістична.

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Голова Хмельницької облдержадміністрації Василь Ядуха: «Виконали моє доручення, руїн посеред села не має бути. Дуже правильно зробили, я бачу тут неподалік стадіон, беріться й за нього, ініціативу громади підтримаємо. На Хмельниччині одна з найвищих у країні підліткова злочинність. Тому що діти не охоплені тим, що їм цікаво. Їм треба створювати умови. І це в першу чергу турбота сільського голови».

За останні роки тут заасфальтували чимало вулиць, проклали газ, побудували понад сім кілометрів нової водопровідної мережі з сучасних труб, з гарантією на півстоліття, провели сучасне освітлення. Голова загорівся наміром облаштувати сучасний центр села. Відкрили пам'ятник Тарасу Шевченку, до слова, єдиний у районі. На майдані височіє церква, що вражає розписом. А ще два роки тому Тарас Шевченко ніби прикривав і не міг прикрити собою... руїни клубу, ФАПу та сільради. Справді, інакше годі було назвати 200-літній маєток місцевого ксьондза. Одну кімнатку в ньому займав орган місцевого самоврядування. Не міг він розкошувати, коли вся соціальна сфера в занепаді. Але Юрій Волощук повторював, що й у сільради буде новосілля. В 2006 році в селі було розпочато спорудження амбулаторії загальної практики сімейної медицини. Кошторисна вартість об'єкта становила 2193,7 тисячі гривень. За два роки за рахунок коштів державного, районного, сільського бюджетів звели об'єкт, який влада області включила в план соціально-економічного розвитку Хмельниччини. Щоправда, за плановими державними видатками таки довелося постукати у двері вищої влади, інакше селяни і досі ходили б на прийом до лікаря в... старий сільський клуб, як було раніше, та щоразу опускали на сцені завісу, щоб пацієнт міг роздягнутися для огляду чи маніпуляцій. Наша газета громаду Кам'янки активно підтримувала. В новенькій амбулаторії, яку відкрили до 20-річчя незалежності України, працюють аж 11 фахівців! А на горішньому поверсі будівлі три квартири віддані сімейним лікарям.

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

За час існування Кам'янська сільська рада виділила на розвиток соціальної сфери 5 200 000 гривень.

Наступним кроком стала реконструкція приміщення клубу, яка обійшлася в два мільйони 130 тисяч гривень. Тепер у селі є сучасний центр дозвілля, де можна й потанцювати, й пограти в настільний теніс. Другий поверх відновленого маєтку зайняла сільрада.

— Коли я вперше був обраний головою, бюджет сільради становив тільки 28 тисяч гривень, — згадує Юрій Волощук. — У 2009 році виконання сягнуло 773, 4 тисячі гривень. В останні роки наш звичний показник — 120—140 відсотків. У нас грошова оцінка земель діє з 1998 року, у 2007-му зробили нову, що дало можливість істотно підвищити орендну плату, земельний податок. Наша рада ніколи не укладає договори оренди на великий термін. Це спонукає підприємців іти на викуп ділянки. Ці гроші й акумулюємо для наших будов.

У найближчій перспективі — облаштування стадіону, поля зі штучним покриттям, а також будівництво дитячого садка. Ще кілька років тому компанія «НІБУЛОН», що придбала в сільської громади ділянку під елеватор, виготовила ескізний проект дитячого закладу на 75 місць. Нині його довелося збільшити до 150 місць. Розростається село, є для кого будувати й розбудовувати.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото автора.

Скаутинг об'єднує

Протягом першої половини ХХ століття цей рух поширився в усьому світі. Хвиля не оминула й Україну. Уже п’ять років наша Національна організація скаутів входить у Всесвітню організацію скаутського руху.

Нещодавно відкрився Всеукраїнський скаутський форум, присвячений 100-літтю українського скаутингу. У двадцять другому зборі-поході «Козацькими шляхами» взяли участь близько 1500 чоловік. Протягом п’яти днів біля Виграєва Корсунь-Шевченківського району молодь змагалася у виконанні квестів, орієнтуванні на місцевості, нічній грі. Хлопці мали змогу взяти участь у майстер-класах із ковальського ремесла, гончарства, ткацтва, різьблення по дереву. Кожен скаут міг одержати спеціалізації «Журналіст», «Кулінар», «Турист», «Картограф», «Медик» та ін. Також хлопці склали іспити, одержавши значки й сертифікати, що підтверджують знання.

Досвідчені скаути не побоялися пройти випробування на звання «бобер» і «лис». Виявилося, це не так просто.

15-літній Андрій Лагутін, член скаутської організації «Оріяна», розповідає: «Щоб стати «лисом», потрібно протягом 15 хвилин знайти на позначеній території папірець із зображенням лисеняти (папірців утричі менше, ніж учасників). Потім сховатися так, щоб протягом двох годин тебе не знайшов «мисливець». Можна перебігати, але не зариватися (сміється). Пройти випробування на «бобра» складніше. У перший день тобі малюють букву «Б» на щоці й ти не маєш права говорити, на другий — не їси й будуєш курінь, на третій — спиш у своїй халабуді. Після випробувань хлопці одержують значки й пошану з боку товаришів.

Особливістю походу цього року стала участь у ньому іноземних делегацій семи країн Євразійського скаутського регіону. Гості прибули з Азербайджану, Білорусі, Вірменії, Грузії, Казахстану, Молдови й Росії. Журналістам «Голосу України» вдалося поспілкуватися з представниками зарубіжних організацій і довідатися, чому вони обрали скаутинг.

Айк, 18 років, Вірменія: «Я подорожую вже 5 років. Наша організація називається Національний скаутський рух Вірменії. У серпні нашому руху теж виповниться сто років. Насамперед скаутинг — це дружба. Коли живеш із людиною в таборі, пізнаєш її з усіх боків, це не тільки спілкування, а й спільна праця. Часто друзі, які з’являються тут, — і є справжні».

Георгій, 18 років, Грузія: «Я член Тбіліської скаутської організації. У ній близько десяти тисяч чоловік, які займаються хайкінгом. Це не альпінізм, а подорож по гірській місцевості з привалами й ночівлями. Скаутинг дає людині змогу розкрити себе, знайти друзів з різних країн».

Шахріяр, 23 роки, Азербайджан: «Нашій Асоціації скаутів Азербайджану вже 20 років. У серпні в нас проводитиметься «Всесвітнє Джамборі». Для мене скаутинг — це інтеграція з молодими людьми, розподіл відповідальності між членами патруля».

Карімжан, 25 років, Казахстан: «У нас скаутинг не підтримується управлінням, а існує на громадських засадах. Цей рух дав мені змогу відірватися від щоденної суєти, отримати заряд позитивної енергетики».

Раду, 20 років, Молдова: «У Молдові є сім організацій скаутського руху, в яких усього близько 2500 учасників. Мене в ньому приваблює можливість навчитися чомусь, чому не навчишся в нинішньому цивілізованому світі, а також екстрим».

Роман, 17 років, Білорусь: «Мій батько — один із засновників єдиної в країні Білоруської республіканської скаутської асоціації. Я ходжу в походи з 13 років. Скаутинг допомагає зрозуміти, на що ти здатен, у чому зможеш реалізувати себе».

У рамках форуму було проведено конкурс благодійних проектів «100 хороших справ до 100-річчя українського скаутингу». НОСУ разом із благодійним фондом «Відкриті серця» нагородили кращі соціальні проекти грантами в 1000 грн.

Головні принципи руху — чесність перед Батьківщиною й самим собою. Закони скаутингу твердять, що скаут повинен бути готовий прийти на допомогу, бути другом природи, сильним і спритним, витримувати будь-які труднощі, поважати старших. Саме такі якості потрібні Україні й українцям.

Аліна КУЧЕРЕНКО.

Фото автора.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Цукроварня працюватиме, а не піде на металобрухт. Ті само обіцянки, що й рік тому

— Цукровий завод у Кирнасівці не поріжуть на металобрухт, він працюватиме, влада робить все можливе, щоб відновити роботу, це принципове питання для економічного розвитку області, — повідомив під час зустрічі з колишніми трудівниками підприємства перший заступник голови Вінницької облдержадміністрації Іван Мовчан. Розмова з ними відбулася невдовзі після того, як цукроварню вдалося захистити від чергової спроби порізати обладнання на металобрухт («Похоронний марш для рейдерів», «Голос України» за 27.04.2012).

Протягом п’яти останніх років підприємство не працює. За цей час його декілька разів перепродували. Незважаючи на це, звільнені робітники організувалися в загін оборони свого годувальника. Завдяки їхнім активним діям уже тричі вдалося завадити вивезенню обладнання на металобрухт. Останній раз конфлікт стався 24 квітня. О п’ятій ранку на завод увірвалися понад сто невідомих людей. Вони привезли з собою газові балони і пристрої для порізки металу. Самотужки робітникам не вдалося впоратися з непроханими гостями. В цьому їм допомогла міліція.

— Керівництво області не допустить знищення заводу, — наголосив чиновник. — Ми поставили за мету відновити робочі місця, а заодно віру людей у справедливість.

За словами І. Мовчана, тривають переговори з нинішнім власником заводу на предмет продажу підприємства. Протягом місяця мають узгодити всі необхідні процедури. Одночасно шукають ефективного інвестора, який придбав би завод та відновив його роботу.

— Підприємство не відчуватиме дефіциту сировини, — уточнив І. Мовчан. — Бо нинішнього року розширено площі цукрових буряків, особливо у зоні, що прилягає до Кирнасівського цукрозаводу.

— У нас нема іншого вибору, як вірити словам представника влади, — каже колишній головний інженер заводу Григорій Северин. — Щоправда, рік тому пан Мовчан казав те саме. Було це після того, як відбили спробу захоплення заводу. Тоді теж розповідали, що влада шукає інвестора, не дасть порізати завод. Навіть міліцейський пост виставили на прохідній, щоб допомагали нам у разі потреби. Але на початку року міліціонерів забрали, інвестора за цей час не знайшли, завод не запустили... Що було далі, ви вже знаєте, що ще буде — побачимо.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...відкрили центр підтримки ОСББ

У Кам’янці-Подільському відкрили центр підтримки та розвитку об’єднань співвласників багатоквартирних будинків міста. Останніми роками кам’янчани у їх створенні в Україні лідирують. Такі починання активно підтримує відома громадська мережа «ОПОРА». Координатор житлово-комунальних програм «ОПОРИ» Тетяна Бойко, а також представники Інституту місцевого розвитку Дмитро Левицький та проекту «Реформи міського теплозабезпечення» (РМТ) Андрій Міцкан стали учасниками урочистого відкриття центру. Міський голова Михайло Сімашкевич подякував їм за підтримку та запевнив, що влада допоможе центру розвиватися і прислухатиметься громади. Нині в місті вже 103 ОСББ. Ще 15 років тому їх було трохи більше десятка.

Віра ШПИЛЬОВА.

На організатора фінансової піраміди «МММ» Сергія Мавроді заведено нову кримінальну справу: його підозрюють у незаконному підприємництві, *повідомляє УНН із посиланням на прес-службу Генеральної прокуратури РФ*

У Хмельницькому затримано лікаря-нарколога, який торгував рецептами на психотропні речовини *(УНІАН)*

В академії обговорили актуальні питання державотворення та законотворення в період реформ

У Національній академії внутрішніх справ 19—20 квітня відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція на тему «Державотворення та правотворення в період реформ: питання теорії та практики». Захід був присвячений питанням розбудови громадянського суспільства та правової держави, модернізації Конституції України, адміністративно-правової реформи, проблемам реформування кримінального, кримінально-процесуального, цивільного, господарського та земельного законодавства, а також удосконаленню кримінологічних засад протидії злочинності в Україні.

Головна мета конференції — пошук нових ідей і концепцій модернізації України у політичних і соціально-економічних реаліях сьогодення та залучення до цього процесу як досвідчених, так і молодих науковців із НАВС та інших провідних наукових установ і навчальних закладів.

На відміну від попередніх років, нинішня конференція, організована навчально-науковим інститутом заочного та дистанційного навчання Національної академії внутрішніх справ за підтримки Національної академії правових наук України, об'єднала для серйозної наукової дискусії не тільки провідних фахівців і студентів, слухачів й ад'юнктів цієї академії, а й науковців з інших наукових установ і вищих навчальних закладів з усієї України, а також із сусідніх держав — Польщі та Російської Федерації.

У конференції взяло участь керівництво академії, Національної академії правових наук України і, зокрема, Київського регіонального центру НАПрН України, представники Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, Національного інституту стратегічних досліджень, Інституту законодавства Верховної Ради України і представники органів державної влади, зокрема народні депутати України.

На конференції також були представлені й правові школи таких провідних вищих навчальних закладів як Національний університет «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого», Національна академія державного управління при Президентові України, Національна академія прокуратури України, Луганський державний університет внутрішніх справ імені генерала Е. О. Дідоренка, Донецький інститут внутрішніх справ, Український державний університет фінансів і зовнішньої торгівлі, Східноєвропейський університет економіки та менеджменту, Міжрегіональна академія управління персоналом, а також юридичних факультетів та інститутів Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Національного університету «Острозька академія», Національного авіаційного університету, Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова, Волинського національного університету імені Лесі Українки й ін.

Уперше учасниками щорічної науково-практичної конференції в навчально-науковому інституті заочного та дистанційного навчання стали і правознавці з Вищої школи безпеки і охорони імені маршала Ю. Пілсудського (м. Варшава, Польща), Національного дослідницького університету «Вища школа економіки» (м. Санкт-Петербург, Російська Федерація) та Вищої торговельної школи (м. Радом, Польща).

Курс на докорінні зміни

Відкриваючи конференцію зі вступним словом, ректор Національної академії внутрішніх справ професор Валентин Коваленко наголосив, що вищим керівництвом держави нині обрано курс на докорінні зміни у житті суспільства та держави, на формування сучасної, соціально орієнтованої ринкової економіки, на модернізацію України. Водночас, розвиток сучасної правової держави потребує осмислення її соціального призначення, усвідомлення магістральних шляхів і тенденцій державного будівництва, застосування відповідних знань для наукового обґрунтування основних напрямів реформування сучасної Української держави. Для цього суспільству та державі необхідні нові і, можливо, неординарні ідеї та концепції.

Особлива увага у виступі ректора академії приділялася питанням модернізації Конституції України та організації діяльності Конституційної Асамблеї, положення про яку має бути затверджене найближчим часом указом глави держави. Ректор висловив переконаність у тому, що

в роботі Конституційної Асамблеї братимуть участь і кращі фахівці академії.

Адже до безпосередньої розробки концепції організації та діяльності Конституційної Асамблеї долучалися професори академії Анатолій Колодій і Владислав Федоренко. Неабиякий інтерес до удосконалення Основного Закону виявляють і курсанти та студенти, ад'юнкти, аспіранти і докторанти академії.

У доповіді професора Валентина Коваленка також проводилася думка про важливість модернізації системи правоохоронних органів України, що підтверджує й зміст Указу Президента України від 6 квітня 2012 року № 252 «Про Комітет з питань реформування правоохоронних органів». Очевидно, що до наукового забезпечення цього комітету будуть задіяні й профільні фахівці академії. Адже саме ними на сьогодні уже розроблено два проекти Концепції реформи органів кримінальної юстиції України. Один — за дорученням Кабінету Міністрів України, другий — за власної ініціативи. Прийняття ж нового Кримінального процесуального кодексу України стає своєрідним каталізатором для удосконалення системи правоохоронних органів і, зокрема, для подальшої оптимізації системи відомчої освіти у МВС України та удосконалення процесу підготовки висококваліфікованих працівників для органів внутрішніх справ.

Суб'єктивні виборчі права та їх реалізація

Із доповіддю, присвяченою актуальним питанням виборчого права, виступив народний депутат України Юрій Ключковський. Ним було порушено низку питань, що стосуються змісту суб'єктивних виборчих прав і їх реалізації. Зокрема, депутатом були висловлені пропозиції щодо проблем чинного законодавства про вибори народних депутатів України, у контексті його реалізації на чергових виборах нового складу парламенту восени 2012 року.

Із привітанням від керівництва Національної академії правових наук до учасників конференції звернувся завідувач управління зв'язків з органами державної влади та міжнародними організаціями Національної академії правових наук України, академік НАПрН України, професор Олександр Скрипнюк. Учений висловив переконання, що ця конференція є важливою для сучасного вітчизняного державотворення та правотворення, оскільки її учасники закликані організаторами конференції до шляхетної мети — генерувати нові думки, ідеї, концепції та практичні рекомендації, спрямовані на теоретико-методологічне забезпечення модернізації України.

Академік Олександр Скрипнюк відзначив, що ця конференція є спільним науковим заходом Національної академії внутрішніх справ і Національної академії правових наук. А також згадав про те, що ректор академії професор Валентин Коваленко, перший проректор академії проф. Василь Шакун, а також низка інших професорів академії є членами-кореспондентами Національної академії правових наук. І цей захід є черговим свідченням плідної роботи Національної академії правових наук України із провідними юридичними вищими закладами освіти, до яких, поза всяким сумнівом, належить і Національна академія внутрішніх справ.

Використання зарубіжного досвіду

Із вітаннями і власним баченням спільних шляхів і напрямів реформ у Польщі та Україні виступив представник Вищої школи безпеки і охорони ім. маршала Ю. Пілсудського професор Єжи Кєлбович, який висловив переконання про необхідність використання українськими правниками зарубіжного досвіду реформ і методики їх наукового забезпечення. Відзначивши високий потенціал Національної академії внутрішніх справ, відомий і в Польщі, професор Єжи Кєлбович висловив надію на налагодження співпраці Вищої школи безпеки і охорони ім. маршала Ю. Пілсудського з Національною академією внутрішніх справ.

Бурхливі обговорення викликала доповідь завідувача кафедри конституційного права юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка доцента Любомира Бориславського «Тернистий шлях Основного Закону Української держави», який зосередив увагу на впливі рішень Конституційного Суду України на реформування Основного Закону. Учений також наголосив, що

основними напрямами модернізації Конституції України на сьогодні є організаційно-політичний, конституційний і законодавчо-регулятивний.

Він також охарактеризував їх зміст і висловив надію на плідність і виваженість роботи Конституційної Асамблеї.

Із привітаннями від польських науковців виступила й декан факультету правничих наук Вищої торгівельної школи (м. Радом, Республіка Польща), кандидат юридичних наук доцент Ева Ясюк, яка розповіла про важливість нинішніх українських реформ для євроінтеграційного курсу України, а також висловила готовність долучитися до науково-експертного забезпечення цих реформ разом із іншими польськими науковцями.

Актуальною стала доповідь представника Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України доктора юридичних наук Олександра Батанова «Конституція як правова основа становлення та розвитку місцевого самоврядування в Україні». У ній науковець визначив основні напрями розбудови місцевого самоврядування в Україні. Також Олександр Батанов наголосив, що в Україні зарано реформувати місцеве самоврядування — для початку його треба створити. І без підтримки науковців це завдання держави не зможе бути вирішеним ефективно. Водночас, і вчені мають відійти від очікувальної позиції й докласти зусиль до роботи щодо створення дієвого місцевого самоврядування в Україні.

Завідувач кафедри державно-правових дисциплін Національної академії прокуратури України, доктор юридичних наук професор Семен Стеценко розповів про Конституційний Суд України як суб'єкт правового впливу на державну політику у сфері охорони здоров'я та загострив увагу на необхідності запровадження ефективних механізмів реалізації громадянами свого конституційного права на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування.

Цікаві доповіді для учасників конференції презентували й професори Національної академії внутрішніх справ Станіслав Гусарєв, Юрій Заїка, Олександр Колб, Анатолій Колодій, Оксана Кузьменко, Владислав Федоренко та ін. Зокрема, професор Анатолій Колодій зазначив, що результативна конституційна реформа вимагає доброї й продуманої програми свого проведення, а також довів до учасників конференції власне бачення основних змін, яких нині потребує Конституція України, насамперед, щодо конституювання громадянського суспільства та запровадження реалістичної системи конституційних прав і свобод людини. Професор Владислав Федоренко проаналізував основні етапи конституційної реформи, яка не припинялася в Україні з часу створення Основного Закону, а також висловив переконаність щодо теоретико-методологічної та експертної підтримки науковцями академії діяльності Конституційної Асамблеї.

Плідною виявилася й робота в шести секціях конференції, головними учасниками якої стали слухачі та студенти, аспіранти та ад'юнкти Національної академії внутрішніх справ, а також із інших вищих навчальних закладів. Професор Єжи Кєлбович, який виступив на секційному засіданні з доповіддю «Правосуддя в конституціях України і Польщі — порівняльно-правовий аналіз», підбиваючи підсумки конференції, відзначив високий рівень підготовки учасників конференції та бажання запровадити подібний формат конференції, коли професура на рівних спілкується зі студентами щодо найбільш гострих питань державотворення та правотворення, у себе вдома — у Польщі.

За результатами конференції її найактивніші учасники, а саме студенти і слухачі Національної академії внутрішніх справ, представники інших вищих навчальних закладів і гості з Польщі та Російської Федерації були нагороджені грамотами. Але найбільшим здобутком конференції стали нові ідеї, концепції та пропозиції, напрацьовані її учасниками. Вони знайдуть своє втілення в майбутніх наукових роботах і законопроектах і сприятимуть подальшому розвиткові громадянського суспільства та модернізації України як демократичної, соціальної, правової держави.

Фото прес-служби академії.

В Україні зарано реформувати місцеве самоврядування — для початку його треба створити

Сумські погононосії і надалі розпускають руки...

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Сумчани знову пікетували міліцію. Цього разу під обстріл представників «Ліги захисту» потрапив Зарічний райвідділ міліції за вчинення тутешніми правоохоронцями протизаконних дій проти подружжя Романа та Олени Розмаїтих. За словами потерпілих, 11 квітня просто на вулиці на них накинулись троє у цивільному, відібрали мобільні телефони і під конвоєм доправили до РУВС.

Там подружжя утримували близько 9 годин. Щоб Розмаїті не чули одне одного, їх розвели по різних кімнатах і допитували під звуки «вальсу» — музики. «Їх не зареєстрували в журналі затримання, не дозволяли по телефону повідомити рідних про своє затримання, не випускали до туалету. З них спочатку вибивали зізнання у наркоманії і алкогольній залежності, потім у скоєнні крадіжки. Коли Олена повідомила міліціянтам, що вони віруючі — належать до Євангельської церкви баптистів, тому не здатні завдавати зла ближньому, ті взяли їх на кпини і почали звинувачувати, що саме церква змушує їх до крадіжок. Увесь цей час правоохоронці підкріплювали допит побоями», — переповідає розповідь потерпілих на своєму сайті сумський тижневик «Панорама». Довідавшись про затримання дітей, їхні батьки кілька разів намагались зайти до РУВС. Однак кожну спробу черговий міліціонер переняв фразою: «У нас таких немає».

«Ви знаєте, як б'ють у міліції? — запитує Олена Розмаїта. — Професійно. Вас змушують сісти на коліна, а навпроти в таку само позу вмощується міліціянт. Він бере вас за вуха, розгойдує голову, а потім б'є нею о стінку, не залишаючи при цьому жодних слідів...»

Випустили Олену і Романа Розмаїтих правоохоронці-свавільники десь близько 22-ї години. Заяву в прокуратуру про катування у райвідділі міліції подружжя зважилося подати лише через 6 днів. У коментарі для РІСУ речниця УМВС України в Сумській області заявила, що віросповідання жодним чином не пов'язане із затриманням сім'ї Розмаїтих. Мовляв, їх затримали за підозрою у крадіжці золота в квартирі, де вони перед цим здійснювали ремонт. За фактами знущання правоохоронців над ними, викладеними в заяві потерпілих, розпочато службове розслідування. Паралельно прокуратура здійснює власну перевірку.

«Останнім часом у Сумах почастішали випадки свавілля, що вимагає посиленої уваги суспільства і керівництва МВС України. Ми закликаємо всіх громадян як у Сумах, так і по всій Україні організовано протидіяти беззаконню у погонах», — зазначає представник «Ліги захисту» Максим Паляниця.

На жаль, останнім часом таких прикладів свавілля вартових порядку можна наводити десятки з різних регіонів країни. Згідно з дослідженням центру Разумкова, повністю підтримують діяльність міліції тільки 6% опитаних, а підтримують лише деякі її дії 26% українців. «Основних причин цього дві — або у правоохоронців немає можливостей реагувати на звернення громадян, або ж немає бажання. Проблеми, з якими звертаються люди, вирішуються, однак малоефективно. Якщо тільки чверть громадян, котрі звернулися по допомогу, отримують її, то інші три чверті будуть не довіряти міліції», — вважає директор соціологічної служби центру Разумкова.

Як приклад — респондентам запропонували відповісти на запитання: «Як, на їхню думку, буде діяти середньостатистичний начальник районного відділення міліції, якщо в ході розслідування кримінальної справи він отримає вказівку від керівництва вчинити протизаконні дії?» Результати вразили експертів. Адже абсолютна більшість українців (61,6%) відповіли, що вартовий порядку діятиме за вказівкою керівництва, а тільки 9,5% сподіваються, що — за законом.

Владислав ЖМУРКОВ, Олександр ПЕКНИЙ.

ФОТОФАКТ

Днями в столиці журналісти пікетували Міністерство внутрішніх справ України, виступаючи проти неадекватної реакції міліції на систематичне переслідування працівників мас-медіа. Останньою краплею стало побиття фотографа сайту Tochka. net Віталія Лазебника (на знімку в центрі) 4 травня 2012 року.

Фото Павла БАГМУТА (Укрінформ).

СЛУЖБА 102

Білоруські «Бонні та Клайд» сидітимуть в українській в'язниці

За скоєння розбійного нападу та грабежу в селі Соломир Зарічненського району, що на Рівненщині, мешканка Пінська (Білорусь) 31-річна Інна Кавцевич отримала три з половиною роки позбавлення волі, а її 23-річний спільник Володимир Мінюк — півтора роки. Обоє сидітимуть в українській в'язниці.

Ця парочка незаконно перетнула державний кордон України. В магазині села Соломир Зарічненського району Інна, погрожуючи ножем продавщиці, вимагала гроші та товари. Володимир у цей час стежив за дверима, щоб у заклад не зайшов ніхто з місцевих мешканців. Прихопивши гроші, спиртне, продукти, Володимир та Інна намагались лісовими стежками втекти до Білорусі. Але слідчо-оперативна група та співробітники відділу прикордонної служби їм стали на заваді. Під час затримання кримінальна парочка чинила опір працівникам міліції. До речі, в ході розслідування кримінальної справи правоохоронці з'ясували, що затримані громадяни Білорусі неодноразово притягувались до адміністративної і кримінальної відповідальності за аналогічні злочини в себе на батьківщині.

Тамара ЛИСЕНКО, начальник СЗГ УМВСУ в Рівненській області, підполковник міліції.

Доплата до пенсії дорого коштувала

Щойно держава пообіцяла збільшити пенсію, а гроші для перерахунку вже принесли. Саме цим приємно здивували 80-річного мешканця Нової Каховки: тільки-но городянин встиг поснідати, а в двері з самого ранку вже дзвонили двоє заклопотаних жіночок, котрі представилися працівницями міського відділу соціального захисту і попросили прийняти від них сто гривень доплати до пенсії. Звісно, гроші пенсіонерові були не зайві, та гості хотіли отримати чотириста гривень здачі з 500-гривневої купюри. І поки господар квартири на Дніпровському проспекті цю решту шукав, доброзичливі незнайомки накивали п'ятами разом із 14 тисячами гривень дідусевих заощаджень.

Коли чоловік здогадався, що його ошукали, одразу звернувся до міліції. Однак знайти аферисток тепер буде важко. Пенсіонер так зрадів неочікуваній сотні гривень, що навіть не придивився до облич удаваних працівниць соцзахисту і не запам'ятав їхніх прикмет. Хоча уникнути обману було дуже просто: варто лише згадати, що пенсію чи доплати до неї або видають у банку, або розносять працівниці відділень зв'язку, але в жодному разі не співробітники служби соціального захисту. Пересторога начебто елементарна, але нею щоразу нехтують довірливі пенсіонери не тільки на Херсонщині, а й по всій Україні: варто лишень почути, що старим принесли якусь доплату або харчі за «пільговою» ціною, і двері до помешкання ошуканцям відкриваються навстіж!

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Автоматник «із дозволом»

У Запорізький області, просто на трасі Харків—Сімферополь, нетверезий відвідувач кафе випустив 40 куль із автомата

На щастя, лише випадок цього разу врятував від людських жертв. Про це розповів помічник прокурора Вільнянського району Віталій Литвиненко. «Отримавши в обідню перерву в одному із запорізьких магазинів зброї свій зареєстрований автомат «Вулкан» і малокаліберну гвинтівку, зловмисник повернувся в рідне село Михайлівка Вільнянського району, де вжив спиртні напої. Після чого, зі зброєю, поїхав з'ясовувати стосунки зі своїм знайомим, якого, на щастя, не було вдома. З нецензурною лайкою і погрозами розправи чоловік залишив садибу ймовірного кривдника і вирішив «додати» у придорожньому кафе на трасі Харків—Сімферополь. Щось і тут йому не сподобалося, і він зробив до сорока пострілів у повітря та в навіс закладу». До сказаного додамо, що порушено кримінальну справу за статтею «хуліганство» — за тим пунктом, де йдеться про «явний цинізм» і застосування вогнепальної зброї. Санкція тут від 3 до 7 років ув'язнення. Зловмисника тим часом затримано. Прокуратурою внесено протест стосовно анулювання дозволу на вказану зброю».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

На Буковині затримали банду розбійників

СЛІДСТВО ВЕЛИ

Торік у Чернівецькій області на території Новоселицького району було скоєно декілька зухвалих розбійних нападів. У всіх випадках жертвами ставали заможні буковинці чи ті, хто повернувся із закордонних заробітків.

Ще в січні цього року народний депутат Геннадій Москаль звертався до міністра внутрішніх справ із заявою, в якій стверджував, що міліція Буковини не здатна своїми силами впоратись із бандою, яка тривалий час тероризує Новоселицький район. Він, зокрема, наводив приклади розбійних нападів, які скоїла банда: 23 лютого 2011 року в с. Стальнівці Новоселицького району злочинці серед ночі ввірвалися до хати незрячої Марії К. і, затуливши їй рота, відібрали понад 21 тисячу грн. 21 березня в с. Маршинці бандити проникли в хату Раїси К. і, жорстоко побивши її, забрали валюти на загальну суму 32 тисячі гривень. У ніч на 28 липня в м. Новоселиця розбійники через підвал пробралися в житло Аурікі З. і, застосувавши насилля, відібрали 25 тисяч доларів, два мобільні телефони, фотоапарат, ноутбук, а також автомобіль «БМВ Х-5», на якому зникли в невідомому напрямку.

Міліція не поспішала коментувати заяви екс-колеги, а нещодавно керівник обласного міліцейського відомства генерал Харабара дав давно обіцяну прес-конференцію, на якій повідомив про затримання злочинного угруповання, на рахунку якого ще чимало подібних злочинів. За його словами, для їх розкриття, окрім працівників місцевого райвідділу міліції, залучили досить значні сили із сусідніх районів та обласного апарату УМВС області. Крім того, значну допомогу надали представники правоохоронних органів Молдови. Всі ці заходи дозволили встановити особи зловмисників.

Як розповів начальник управління карного розшуку УМВС України в Чернівецькій області Руслан Думницак, 9 квітня у селі Маршинці троє невідомих проникли в будинок 46-річного чоловіка, застосовуючи насилля, зв'язали його скотчем та викрали з будинку 1500 євро. Через 7 хвилин при виїзді з села вони були затримані працівниками спецпідрозділів «Беркут» та «Сокіл», які приєдналися до затримання у зв'язку з тим, що під час минулих розбійних нападів зловмисники використовували зброю, у тому числі, й автомат Калашнікова. Хоча не всі розбійні напади, скоєні у районі, були справою рук учасників лише однієї цієї групи.

Головною ж проблемою було те, що група складалась із громадян Молдови. Всі вони — мешканці селища міського типу з-під Кишинева. Діяли впродовж півроку не систематично, а «наїздами». Злочини скоювали винятково на території району, бо мали тут людину, котра готувала напади на об'єкти, так званого навідника. Сьогодні за ґратами за останнім епізодом троє злочинців. Поки що не завершені слідчі дії, але вже можна говорити, що до складу групи входило до 7 осіб. Організатор і натхненник (до речі, сім разів судимий, у тому числі й за розбійні напади), ще не затриманий. Але, як зазначив керівник карного розшуку, його арешт — справа часу. До складу групи входила і жінка, котру наразі затримано, перевіряють її причетність до участі у злочинах, після чого прийматимуть рішення про арешт. Крім 6 злочинних епізодів, які інкримінують учасникам групи, під час слідства додалося ще 7 злочинів, скоєних у Новоселицькому районі.

У ході співпраці з поліцейськими з сусідньої держави також вдалось встановити, що затримані причетні до кількох розбійних нападів та вбивства на території Молдови.

Сергій СУЛИМА.

...А гроші — в «тіньову» готівку

Луганські правоохоронці вивели на чисту воду керівника однієї комерційної структури.

Навесні 2011 року цей підприємець придбав уже зареєстровану фірму, яка, відповідно до статуту, повинна була спеціалізуватися на поставках агропромислової продукції. Насправді фірма надавала іншим підприємствам послуги з нелегального обертання безготівкових коштів у готівку та ухилення від сплати податків до бюджету.

За даним СБУ, «партнерські відносини» з фіктивною фірмою мали приблизно три десятки підприємств. Суб'єкти господарської діяльності укладали з нею договори про виконання неіснуючих робіт, закупівлю вигаданих товарів або послуг, а фірма за 7—10 відсотків від суми переводила кошти в «тіньову» готівку. В такий спосіб у результаті безтоварних операцій «партнерам» удалося уникнути сплати податків на додану вартість у сумі 1 млн. 250 тис. гривень. Нині сума збитків, завданих державі, уточнюється.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Про архітектуру як втілення любові

Пощастило одну добу бути у Баку. Вдень — машиною швидко проїхати вулицями, ввечері неквапом гуляти набережною Каспію. Не вперше доводиться так знайомитися зі столицями дружніх держав, проте тут увесь час у голові крутилися одні «Чому?» Чому в них реконструюють і зводять нові будинки так, що місто має неповторний шарм? Чому в них не бояться відпускати малюків самих бігати вечірнім парком? Чому в них усі фонтани працюють, лавочки цілі, а навколо урн чисто? І, нарешті, чому в нас усе інакше? Адже минуле спільне.

Найперше, що вражає — це архітектура. Будинки усі пастельного світло-жовтого кольору. Старі дбайливо реконструйовані, нові оздоблені і стилізовані під давні. Звичайно, тут є і склобетонні споруди, але спроектовані і вписані в карту міста з величезною любов'ю і вигадкою. Так, нині зводять комплекс із трьох будинків, які нагадують язики полум'я **(на знімку праворуч)**. Цей символ — язики полум'я — зображено у центрі герба Азербайджану. Ще один державний символ — гігантський прапор, полотнище якого важить близько 350 кілограмів — елегантно вписано в прибережну лінію. Нині тут зводять споруду для проведення Євробачення. Усе органічно. А ще розповідають, що зносять старі потворні багатоповерхівки і на їхньому місці планують звести справді красиві житлові будинки.

А в нас — із точністю до навпаки. Нещодавно саме здійнялася хвиля обурення з приводу Андріївського узвозу. Тобто саме варварство розпочалася набагато раніше. І, як свідчать нові чутки про ймовірне знесення Гостинного двору на Подолі і будівництво натомість чергового прибуткового для когось офісно-торгового монстра, це тільки квіточки.

Бакинці на наші запитання, як у них так виходить, що все красиво, спокійно і затишно, відповідали, що вони нарешті почали вчитися любити своє місто. Ми у молодших класах школи коли писали твір на тему «Моє місто», із гордістю описували його історію, давнину і те, як його любимо. Цими вихідними у Києві незвично не спостерігалося заторів, центром узагалі можна було проїхати вельми комфортно, на тротуарах не стояли припарковані автомобілі. І анекдот «Що кияни роблять на вихідні? — Їдуть додому» тепер не видається смішним. Не вдаватимемося до зайвого пафосу, але, мабуть, свій двір, місто, країну нарешті треба любити. Інакше — далі буде.

Анастасія СИРОТКІНА.
Баку.

Фото автора.

Чому в них усі фонтани працюють, лавочки цілі, а навколо урн чисто?

Відносини з Євросоюзом поставили на паузу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Під час зустрічі з Ніколаєм Тімофті Віктор Янукович зауважив, що пауза, яку взяв Європейський Союз у відносинах з Україною, піде на користь обом сторонам. Він нагадав, що сьогодні між Україною і ЄС підготовлено Угоду про асоціацію і створення зони вільної торгівлі.

При цьому В. Янукович висловив упевненість, що Україна розбереться з наявними проблемами. «Одним із найважливіших напрямів нашої двосторонньої роботи будуть питання європейської інтеграції», — підкреслив глава держави під час українсько-молдовських переговорів у розширеному складі.

Президент Литви Даля Грібаускайте.

Президент України Віктор Янукович, Президент Республіки Молдова Ніколає Тімофті.

У ході телефонної бесіди з Іваном Гашпаровичем, **як повідомила прес-служба Президента України,** йшлося про підготовку робочого візиту словацького лідера до Києва, над чим зараз працюють дипломати двох країн. Окрему увагу співрозмовники приділили ситуації з Юлією Тимошенко в контексті початку її лікування за участі німецьких лікарів.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ та Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

Вінничанка — у списку ста видатних жінок

Ірина Саранча, керівник центру інформаційно-комунікаційних технологій «IDEA», що діє на базі Вінницького центру реабілітації дітей-інвалідів «Промінь», стала однією з переможниць всесвітнього конкурсу «Глобальний пошук 100 видатних жінок — керівників інформаційно-консультативних центрів-2011».

Переможців обирали з-поміж 200 тисяч претендентів з усього світу. Їхню роботу з людьми з особливими потребами оцінювали фахівці Міжнародного Фонду Telecentre. org. Розповіді про спеціалістів увійдуть до книги «Видатні жінки-керівники інформаційно-консультативних центрів: 100 історій». Видання побачить світ цього року.

Вінницька активістка Ірина Саранча працює ще й на посаді голови громадського об'єднання людей з особливими потребами «Паросток». Очолюваний нею Центр «IDEA» допомагає клієнтам та їхнім опікунам знайти роботу, вчитися, опанувати комп'ютер. Також тут усіляко сприяють хворим на СНІД, малозабезпеченим, безробітним. Протягом п'яти років існування центру допомогою фахівців скористалися шість з половиною тисяч людей. Заняття за спеціальними курсами відвідали 350 тисяч мешканців регіону.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Ще студент, а вже відомий

Студент п'ятого курсу Луганської державної академії культури та мистецтв **Олександр Щуров (на знімку)** став переможцем відкритого Міжнародного творчого фестивалю-конкурсу «Європа молода» у номінації «Духові та ударні інструменти». Для музиканта це не перша перемога. Журі всеукраїнських і міжнародних конкурсів, у яких луганчанин брав участь, відзначало найвищим балом його майстерність і володіння такими музичними інструментами, як ксилофон, віброфон, литаври, ударна установка та інші. На останніх курсах академії Сашко почав грати в складі Луганського академічного симфонічного оркестру. Ще він любить джаз, тому є учасником одразу двох джазових колективів. Часу на все бракує, але молодий талант намагається скрізь встигнути й максимально реалізувати себе.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Фото прес-служби вузу.

Наснаги та жаги до перемоги тобі, Валерію!

Валерій Євтифеєв, учень 10 класу Миколаївського морського ліцею ім. професора М. Александрова, багаторазовий переможець IV етапу Всеукраїнської учнівської олімпіади з географії, представлятиме Україну на Міжнародній олімпіаді з географії в Аргентині. Нещодавно він виборов це право, здобувши перемогу в конкурсних відбірково-тренувальних зборах.

У своїй вітальний адресі, надісланій з цього приводу юнакові, голова облдержадміністрації Микола Круглов підкреслює, що Миколаївщина пишається своїм земляком та має велику надію, що Валерій гідно представить нашу державу на міжнародному змаганні школярів-ерудитів.

Зазначу: цього року переможцями Всеукраїнських предметних олімпіад стали 26 учнів ЗОШ області.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Отримали посвідки на тимчасове проживання

З початку року 24 іноземці, що звернулися до головного управління Державної міграційної служби в Закарпатській області, отримали посвідки на тимчасове проживання в Україні. Цей документ строком на один рік у рамках дії нової редакції закону «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», який набув чинності наприкінці минулого року, одержали дев'ять іноземних релігійних діячів (шестеро громадян Німеччини, троє — Словаччини), котрі прибули до Закарпаття на запрошення релігійних громад краю. А також десять іноземців, які мають дозвіл на працевлаштування на підприємствах області (три — громадяни Польщі, по двоє — із Франції та Китаю, по одному — з Німеччини, Росії та Туреччини). Також, **за словами начальника ГУ ДМС у Закарпатській області Ігоря Михайлишина**, посвідку на тимчасове проживання терміном на рік (з можливістю продовження) тепер мають змогу отримати іноземці та особи без громадянства, які прибули в Україну з метою возз'єднання сім'ї. Раніше громадяни іноземних держав, що у шлюбі з українцями менше двох років, мали регулярно реєструватися. Наразі процес спростили.

Окрему групу становлять студенти-іноземці, яким посвідка видається на період навчання у вузі, а також іноземці та особи без громадянства, що працюють над проектами міжнародної технічної допомоги. Їм документ видають на період роботи. Нині міграційна служба видала посвідки п'ятьом волонтерам — добровольцям Корпусу миру США, які втілюють у Закарпатті проект «Викладання англійської мови як іноземної».

Ольга ПОШТАК, головний спеціаліст із зв'язків з громадськістю та ЗМІ ГУ ДМС у Закарпатській області.

Служать чотири офіцери та собака

У складі литовського контингенту Міжнародних сил сприяння безпеці в Ісламській Республіці Афганістан з травня цього року з'явився український підрозділ. У ньому служать четверо фахівців та собака, вишколені в Центрі розмінування Збройних Сил України, що дислокується в Кам'янці-Подільському. Окрім цього, як розповів заступник начальника Центру підполковник В'ячеслав Журба, вони пройшли тижневий курс на базі Об'єднаного багатонаціонального центру бойової підготовки 7-ї армії збройних сил США в Європі, що в німецькому місті Хохенфельс.

Українською групою керує підполковник Ігор Маматов. Натренований для пошуку саморобних вибухових пристроїв собака — ротвейлер Рема — є вихованцем інструктора-кінолога Ігоря Крайніка. Разом із «підлеглим» він уже взяв участь у першому бойовому завданні на території Афганістану зі знищення вибухонебезпечних предметів. Наші сапери ліквідували 193 вибухонебезпечні предмети та 1500 різнокаліберних набоїв до стрілецької зброї.

Віра ШПИЛЬОВА.

ПЛАНЕТА

Молодих революціонерів відловлюватиме поліція

Незважаючи на те, що в Москві відбулася інавгурація нового-старого президента й урядом керує новий прем'єр-міністр, протести проти політичного режиму Володимира Путіна та Дмитра Медведєва продовжують наростати.

На «Чистих прудах» (це культове тусовочне місце збору столичної богеми і неформальної публіки) уже третій день розбито наметовий табір. По суті, це центр Москви, недалеко від велетенського адміністративного корпусу ФСБ (КДБ) на Луб'янці.

Вранці опозиція збирається біля метро «Чисті пруди», а ввечері ОМОН організує насильницьку евакуацію до СІЗО, арешти лідерів опозиції, а також перманентні бійки, з яких потім розвозять потерпілих на каретах швидкої допомоги по лікарнях.

Тут заарештували публічних зірок супротивників Путіна й Медведєва, опозиціонерів Олексія Навального, Бориса Нємцова, Сергія Удальцова, які отримали по 15 діб арешту й збирають гроші для оплати накладених на них судами штрафів.

Московська поліція переконує натовпи орієнтованих на революцію молодих людей у тому, що їх збіговиська й мітинги не санкціоновані. Поруч стоять автозаки, куди постійно на руках поліцейські зносять особливо небезпечних та активних.

Добрі люди революціонерам приносять бутерброди, чай. А опозиція із задоволенням розповідає одне одному про те, що влада поставила біотуалети, тим самим піклуючись про революціонерів.

Але, схоже, Кремль не змириться з табором опозиціонерів. Прес-секретар президента РФ Дмитро Пєсков назвав табір опозиціонерів незаконним, пообіцяв, що московський білий майдан буде розігнано поліцією. До того ж в одному з інтерв'ю заявив, що «за пораненого омонівця треба розмазати печінку тих, хто мітингує, по асфальту». А «поліції слід діяти жорсткіше».

Нова російська влада боїться, що в країні, за прикладом сусідів, відбудеться кольорова революція. На відміну від інших, революційним кольором російських опозиціонерів став білий.

На боротьбу з кольоровою революцією в Росії кинуто інформаційні, ідеологічні та військово-силові ресурси. Дійшло до того, що російська влада заявила, що молодих революціонерів поліція відловлюватиме, а військкомати відправлятимуть на службу в армію.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Крим і Туреччина налагоджують співробітництво в туристичній галузі

Країни розглядають можливість створення спільних туристичних маршрутів для іноземних туристів. Це питання обговорювалося в рамках зустрічі Голови Ради міністрів АРК Анатолія Могильова з керівництвом Асоціації промислових палат і бірж Республіки Туреччина в Анкарі цього тижня, **повідомляє Головне управління інформаційної політики Ради міністрів АРК.**

«Є перспектива в розробці й старті вже найближчим часом спільних українсько-турецьких туристичних маршрутів», — сказав глава виконавчої влади автономії.

Анатолій Могильов уважає, що транспортна сфера є перспективним напрямом для розвитку двостороннього співробітництва між регіонами. У цьому зв'язку він запропонував представникам бізнес-кіл Туреччини взяти участь у реконструкції інфраструктури морських торговельних портів Криму.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

Волонтери Полтавського міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді в рамках VII щорічної Всеукраїнської благодійної акції «Серце до серця» зібрали для дітей, хворих на цукровий діабет, майже 10 тисяч гривень, *повідомляє прес-служба Полтавської ОДА*

В Україні кількість абонентів мобільного зв'язку за I квартал 2012 року зросла на 5,2 відсотка і становить 55 мільйонів 943,7 тисячі, *повідомляє Державна служба статистики України*

Почуйте нас

Малий і середній бізнес вже за межею виживання...

Сумські підприємці вирішили донести свої біль і тривогу до Президента

«Пане Президенте! — починають лист автори, — Ви остання надія і єдиний рятівний круг для малого і середнього вітчизняного підприємництва. Коловорот урядових псевдореформ все глибше і міцніше затягує нас у безпросвітну чорну безодню, не полишаючи жодних надій тисячам і тисячам підприємців Сумщини, і не тільки, вибратися з цієї страшної ковбані...».

— Дані про «розквіт» українського малого і середнього підприємництва нинішня влада приховує не за сімома, а за 77 печатками, — стверджує голова Сумської обласного осередку Всеукраїнського громадського об'єднання «Фортеця», керівник Спілки підприємців, орендарів та власників Сумщини Світлана Іченська.

Ця засекреченість, думається, не випадкова. За нею можновладні «піклувальники» з усієї сили намагаються приховати свої «реформаторські здобутки» стосовно масового зубожіння українців. За даними тієї ж «Фортеці», два останні роки малий приватний бізнес тане в Україні, немов сніг під квітневим сонцем. Якщо до прийняття нового Податкового кодексу на єдиному податку в державі налічувалося близько трьох мільйонів підприємців, то нині, вважають у «Фортеці», набереться заледве мільйон. На Сумщині, за даними багатьох незалежних громадських організацій, за цей час держава «сплела постоли» тисячам і тисячам «акул» малого бізнесу. Торік, приміром, лише у Шостці за офіційними даними, озвученими місцевими ЗМІ, з «торбами навперейми» у світ за очі подалися у пошуках кращої долі понад сімсот підприємців. Однак це, схоже, лише слабенькі весняні квіточки, які ось-ось стануть ягідками великого смутку і відчаю. Адже сьогодні вже готові повторити долю «співтоваришів» нові тисячі представників вищої вагової категорії — середнього бізнесу.

Для багатьох із них прихованою міною сповільненої дії стало запровадження в новому Податковому кодексі норми про підвищення орендної плати за землю з 1 до 3—12 відсотків.

«...Звертаємося до Вас, пане Президенте, з цим колективним зверненням для захисту наших інтересів та з проханням допомогти у збереженні підприємництва від незаконних дій податкових та судових органів, які своїми діями і ухвалами, по суті, знищують середній бізнес...». До того ж, на моє переконання, поварварськи. Пояснення просте. Необачно наобіцявши пересічним українцям «світле соціальне майбутнє», уряд пана Азарова одразу став перед дилемою: де на це брати кошти? В олігархів? Краще не милитися: ті, замість дати грошей скрутять дулю. Тому урядові «реформатори» і взялися «за культивацію» малого і середнього бізнесу шляхом підвищення податкових оброків.

Закон, як дишло: в чиїх руках — на тих і працює...

Серед підписантів звернення керівники ПрАТ «Сумська фірма «Усе для дому». На його прикладі й покажемо «турботу» державних «благодійників» про розвиток середнього бізнесу в Україні.

На ринок області на початку 90-х фірма ввійшла у всеозброєнні: з Будинком меблів і 16 магазинами в регіоні. Сконцентрувавши зусилля на виробництві та реалізації м'яких і корпусних меблів, вона півтора десятиріччя поступово нарощувала насамперед власні виробничі потужності на основі сучасних технологій. Тож недорогу та якісну продукцію підприємства споживачі відривали з руками. До речі, нарощування обсягів виробництва супроводжувалося зростанням чисельності персоналу. Так, у середині позаминулого десятиріччя на фірмі було зайнято близько 90 осіб.

— Нині й третини від цієї кількості не набереться, — зітхає голова наглядової ради «Усе для дому» Микола Крамар.

Перший удар завдала криза 2008 року. Тоді на «вільні хліби» фірма відправила майже 20 робітників. Та, попри спад попиту на меблі через хронічне безгрошів'я (на середину 2009-го заборгованість із зарплати лише в обласному центрі доповзла до 30 мільйонів гривень із «хвостиком»), її персонал упродовж двох наступних років безпосередньо у виробництво інвестував кількасот тисяч гривень.

— І коли вже було зажевріла надія вийти, а потім і перевершити попередні обсяги, влада перекреслила ці сподівання вже нокаутуючим ударом — прийняттям нового Податкового кодексу, в якому орендна плата за землю зросла з одного відсотка у 3—12 разів, — продовжує Микола Крамар. — До того ж «державні мужі» причесали під один гребінець як орендарів сільськогосподарських угідь, так і орендарів міської землі, на якій розташовані їхні виробничі й торговельні приміщення.

За словами співрозмовника, після команди: «Вперед!» податківці пішли в наступ на середній бізнес поротно і побатальйонно. Образно кажучи, атакують із кущів: здійснюють камеральні перевірки, а відтак і нарахування, не відриваючись від стільців у власних кабінетах.

— Либонь, згадали про стахановський метод, — скаржиться директор ТОВ «Суми фірма «Одяг» Галина Шовкун. — А тому й нараховують «по-ударному», чи то пак як нечистий нашепче: одним підприємцям орендну плату за землю піднімають до трьох, іншим одразу до 12 відсотків. І жодної на них управи.

Це, на жаль, сувора українська дійсність.

— У першій половині минулого року позови представників малого і середнього бізнесу щодо неправомочності нарахування податків за новими розцінками суди задовольняли фіфті-фіфті: половину на користь позивачів, решту — податківців, — підтримує її Микола Крамар. — А потім почали штампувати ухвали в одні ворота — тільки на користь наших опонентів. Один із суддів у приватній розмові відкрито заявив: не мильтеся — голитися не доведеться. Наказ «підібрати вас під нігть» надійшов зі столиці. Ось і робіть висновки.

— Це схоже на правду, — погоджується Світлана Іченська. — Скарг на податкове і судове свавілля, щодо підвищення орендної плати на землю не злічити. Та, як відомо, батогом обуха не перебити. Ось підприємці середньої руки й отримують запаморочливі рахунки за оренду землі. Висновок напрошується один: горезвісне верховенство закону у нас лише для пересічних громадян, а для «обраних» — хіба що на папері. Тому й чинять свавілля, як і коли заманеться.

А й справді. Пунктом 228.1 статті 288 Податкового кодексу України передбачено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки. А отже, єдиною правовою підставою для нарахування та сплати за користування земельною ділянкою державної та комунальної власності є саме договір оренди (користування), що укладений у встановленому законом порядку та відповідає певній формі. Однак і це ще не все. Згідно зі статтею 1 Закону України «Про оренду землі» від 06.10.98 р. оренда землі — це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для проведення підприємницької та інших видів діяльності. Баста.

Тим паче що, з юридичної точки зору, жоден закон не має зворотної дії в часі, крім випадків, коли він пом'якшує або скасовує відповідальність особи. Це, до речі, чорним на білому записано у статті 58 Основного Закону України. Та, схоже, вітчизняні «законники» здатні на «узаконення» будь-якого беззаконня.

— Прикро, але закони у нас, справді, як дишло, — коментує ситуацію голова правління ПАТ «Сумигоспстовари» Валерій Розумейко. — У чиїх руках — тим осанну й співають. А в нас бажаючих крутити законами на свій розсуд, мов грибів після дощу. І всім дай, дай і дай...

— Стосовно апетитів сумські стернові і столицю за пояс запхнуть, — переконує Микола Крамар.

Я було засумнівався, та співрозмовник виклав переді мною два офіційні документи — розрахунки орендної плати за землю за 2006-й і 2010 рік, завірені підписами і печатками офіційних осіб. Так ось, якщо у 2006-му ПрАТ «Сумська фірма «Усе для дому» за оренду землі сплатила до міського бюджету 43342 гривні, то в 2010-му — вже 104353. Тобто майже у 2,5 разу більше

— А за попереднє десятиріччя орендна вартість загалом зросла у п'ять разів, — знову бере слово Галина Шовкун. — І ось тепер руками податківців та судів держава намагається накинути на малих та середніх підприємців нове податкове ярмо, яке спроваджує усіх нас у безвість.

Влада виконує замовлення великих «динозаврів»

Згідно з тим-таки Податковим кодексом України орендарі повинні сплачувати збільшений розмір орендної плати лише в разі внесення відповідних змін до чинних договорів оренди земельної ділянки. Та, повторюся, для податківців і суддів нині Закон — команда зверху. А те, що договори було укладено 10 чи 15 років тому, їх анітрохи не бентежить. Тим часом завдяки податковому «послабленню» ПрАТ «Сумська фірма «Усе для дому» за два останні роки «ужалася» вдвічі — із 55 до 23 працюючих, а мінулорічні збитки в ній перевищили 110 тисяч гривень. Тож, як зізнавсь Микола Крамар, якщо податківці за минулий рік донарахують за «камеральними розцінками» за оренду землі додатково 245 тисяч гривень (не виключено, адже за перших п'ять місяців уже донарахували понад 100 тисяч. — **Авт.**), вони не знайдуть таких коштів навіть якщо їм і руки, і ноги, і голови повідкручують.

Інших підписантів звернення, завдячуючи державній «опіці» малим та середнім бізнесом, податкові опричники також не сьогодні-завтра поставлять навколішки. Так ПАТ «Сумигоспстовари», КП Маслосирбаза», ТОВ «Берізка», ТОВ «Суми-Лада», ТОВ «Рембобуттехніка», ТОВ «Автомобіліст» та десятки інших вже скоротили в себе чисельність працюючих майже на третину.

А скільки їхніх колег наказали довго жити?

Справедливо зауважив один з авторів звернення: справа податківців — збирати податки, а не встановлювати їх розміри. Тим паче що жоден із чинних законів України не надає їм цього права. Це — прерогатива держави. Однак і вона має неухильно дотримуватися чинного законодавства.

На моє запитання, для чого можновладці, на їхню думку, так безпардонно і нахабно знищують мале і середнє підприємництво, п'ятеро учасників міні-круглого столу в один голос відповіли: «Розчищають шлях для великих «динозаврів».

З огляду на те, що за орендовану землю згідно з договорами вони справно сплачують один відсоток «подушного» до міської казни, моїх співрозмовників дуже цікавить доля наднормативних податків, які митарі нині вибивають із підприємців?

— Малоймовірно, щоб ці гроші працювали на громаду, адже в разі непередбачених надходжень місцева влада змушена негайно вносити корективи до міського бюджету, — розмірковує Микола Крамар. — А ці корективи ні торік, ні нинішнього року не здійснювали. То куди ж вони зникають?.. Цікаве запитання.

— Ми чітко виконуємо умови договори, укладеного з містом, — каже Микола Крамар. — Оскільки їх ніхто не скасовував, то дії податківців можна кваліфікувати як беззаконня, яке завжди було передвісником анархії. А якщо в уряду не сходиться дебет із кредитом, то чому за його прорахунки мають розраховуватися підприємці?

— Податковим свавіллям обурена вся Україна: Луганськ, Харків, Полтава, Крим... — зізнається Світлана Іченська. — Кримські підприємці, яким поголовно підвищили орендну плату до 12 відсотків, на знак протесту так нагнали страху владі, що вона одразу знизила податкову ставку вчетверо.

За словами С. Іченської, громадські організації звернулися до Мін'юсту України по роз'яснення: що в нашій державі первинно — закони чи Податковий кодекс, зліплений наспіх під себе вітчизняними можновладцями?..

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Мал. Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

Що первинно — закони чи Податковий кодекс, зліплений наспіх під себе вітчизняними можновладцями?..

Липкі руки чи хисткі закони

Чому неможливо знайти винних у нестачі державних мільйонів?

НАШІ ГРОШІ

Минулий рік за кількістю ревізорських перевірок став мало не рекордним: фінансові інспектори ретельно перевірили трохи менш як чотириста різних установ, підприємств та організацій. І виявилося, що за цей час сума збитків через неправильне та нераціональне використання бюджетних коштів стала менша на 95 мільйонів гривень. Здобуткам можна порадіти, якби не той факт, що під час контролю порушення було виявлено в 93 відсотках випадків. Збитки лише в бюджетній сфері становили 64 мільйони гривень. Виходить, чи не кожен, хто пов'язаний із фінансами, допускає прорахунки, неточності, а чи й просто кримінальні порушення. Факт промовистий. Але однозначної відповіді, чому так сталося, немає. Бо перевірялъники концентрують увагу на порушеннях, а ті, кого перевірили, наполягають на недосконалості або двозначному тлумаченні і низки фінансових документів, і законів. То що ж відбувається насправді?

Де гроші, Зін?

Доволі часто працівники Державної фінансової інспекції області встановлювали факти, коли в касі установи банально не вистачало грошей. Та й не тільки грошей, а ще й продуктів або іншого майна, котре, за документами, мало бути. Загальна сума цих нестач протягом року становила 4,6 мільйона гривень. Напевно, найбільшого резонансу набула справа, коли в одному з будинків-інтернатів виявили нестачу харчів більш як на 300 тисяч гривень. Тоді вразила не так сума, як моральний бік справи. Адже йшлося про установу, яка опікується тими, хто через розумову відсталість не міг не тільки відстоювати свої інтереси, а й елементарно поскаржитися.

Тоді після ревізорської перевірки за справу взялися і правоохоронці. Пресслужба УМВС повідомила, що посадовець цього інтернату підробляла товарно-транспортні накладні на постачання закритим акціонерним товариством продуктів харчування для інтернату, які фактично не надходили. Своїми діями підозрювана завдала шкоду державному бюджету, тож стосовно неї прокуратура району, на території якого розташований будинок-інтернат, порушила кримінальну справу за ознаками злочинів за статтями привласнення, розтрата майна та службове підроблення.

Здавалося, кричущий факт вимагає якнайшвидшого розслідування. І от на останній колегії ОДА голова облдержадміністрації Василь Ядуха поцікавився, які ж наслідки цього скандалу? Як повідомила начальник управління соціального захисту, справа справді була, але вже за місяць з моменту відкриття її... закрили. Через відсутність складу злочину. Бо продукти нібито ніхто й не крав, просто вийшло певне непорозуміння в бухгалтерському обліку та документах.

Покаранням для тодішнього директора і бухгалтера стало їхнє звільнення. Однак відбулося воно ще до завершення розслідування кримінальної справи. Очевидно, вже не було можливості залишати на керівних постах людей, під час роботи яких вибухнув такий негарний скандал.

Тепер начебто немає підстав не довіряти правоохоронцям, але виходить, що продукти ніхто не крав. І винних немає. І бюджетні кошти нікуди не щезали з каси?..

Хто помиляється: ревізор чи бухгалтер?

На жаль, це неподинокий випадок. В одному із профтехучилищ ревізори виявили ще одну нестачу на більш як півмільйона бюджетних гривень. Як стверджують перевірялъники, більш як половина цієї суми була незаконно списана як матеріальна допомога учням, а ще третину списали просто без будь-яких документів.

Але в освітян своя думка: ніхто ці гроші до своєї кишені не поклав. А вся халепа лише через неточності в оформленні фінансових документів.

Якщо навіть серед фахівців виникають розбіжності в оцінках і висновках щодо таких питань, то журналісту й поготів не варто робити свої висновки. Та все одно виникає чимало питань. Зокрема, й таке: чому факти виявлених порушень дуже часто не стають підставами для кримінальних справ. А коли такі й відкривають, то далеко не завжди вони доходять до суду. До того ж суми завданих державі збитків у десятки мільйонів гривень, котрі часто називають ревізори, не збігаються з відшкодованими. То хто помиляється: ревізор, бухгалтер чи правоохоронець?

Минулий рік, за даними обласної Держфінінспекції, приніс бюджету 93 мільйони гривень збитків через неправильне та неефективне використання коштів, майна, землі... Щоправда, завдяки роботі контролюючих та правоохоронних органів за цей само час було усунено збитків на 46 мільйонів гривень. Але 38 мільйонів так і залишилися невідшкодованими. Для суспільства, котре не назвеш не те що багатим, а навіть із середнім достатком та бюджетом, чи не надто велика розкіш так вільно поводитися з державними коштами?

Як так? «Та просто «потрібних» постачальників треба вміти шукати», — жартують у народі. Здавалося б, тендерні закупівлі всім оскому набили — мають бути надійною загорожею всім фінансовим шахрайствам. А виявляється, тільки за рік із бюджету було використано понад 20 мільйонів гривень без посилань на ці правила.

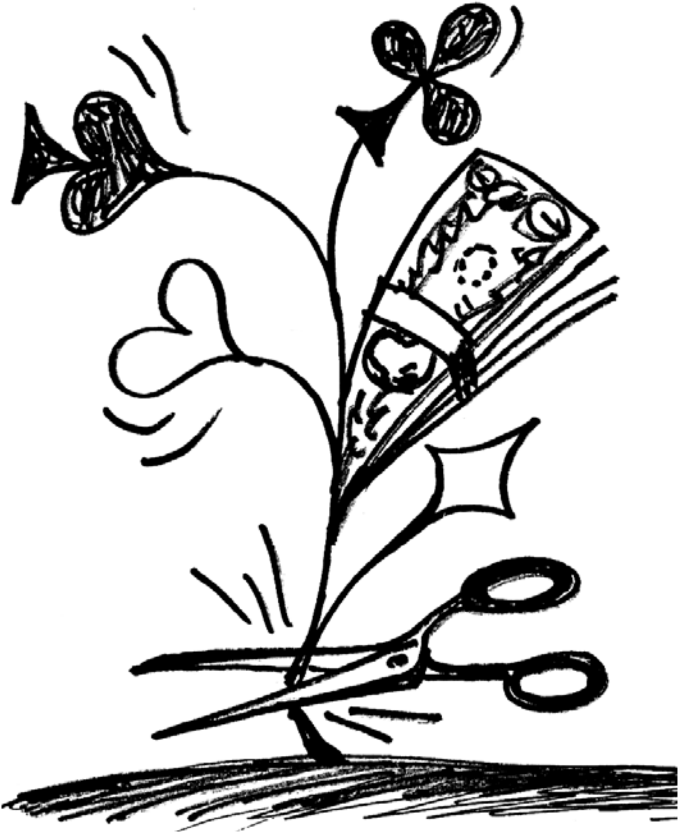
Та хіба тільки оминання тендерів відкриває шпарину для неефективного використання коштів, майна, землі? Торік під графу «неефективних» в області потрапило аж 93 мільйони гривень. Як зазначають фінансисти, найчастіше втрачали через те, що не змогли дати лад державному та комунальному майну. Саме так сталося з військовим містечком в Ізяславі. Багато років поспіль тільки й розмов було про те, що великий майновий комплекс руйнується, грабується, нищиться. Однак знайти шляхи для його використання так і не вдалося.

Те саме сталося з Ганнопільським спиртозаводом, довготривалі перипетії з майном та власником якого не привели ні до чого, окрім мільйонних втрат.

А те, що нужденні сільські та селищні ради втрачають від того, що не беруть плату за оренду землі, просто не підлягає жодному коментарю. Дивуєшся, невже тільки контролери змогли виявити, що в одній із сільрад Городоцького району зуміли просто так віддати в оренду десять гектарів землі несільськогосподарського призначення і втратили від цього 175 тисяч гривень доходів до свого ж бюджету. В іншому селі, вже в Чемеровецькому районі, не пошкодували аж сто гектарів, за які могли б мати для громади 45 тисяч гривень.

ЦИФРА

Торік до правоохоронних органів передано півтори сотні матеріалів ревізорських перевірок. Загалом порушено півсотні кримінальних справ за зловживання у бюджетній сфері. До адміністративної відповідальності притягнуто близько тисячі осіб, до дисциплінарної — близько трьохсот. За порушення закону та посадові зловживання звільнено 18 керівників.

Бюджетні кошти — не свої

А тому за ними далеко не всі шкодують і бережуть їх. Дивина: як часто кажемо про бідність бюджету на всіх рівнях, але водночас, якщо у когось з'являються думки про лівий заробіток, то нерідко вони стосуються саме бюджетних коштів. Простий, але дуже переконливий факт прозвучав на обласній колегії. Сільські ради двох сусідніх населених пунктів виділяли кошти для закупівлі продуктів до дитячих садків. І садочки схожі, і діти в них їли однаково, і продукти подібні, але одному бюджету покупка обійшлась на сорок відсотків дорожче, ніж іншому.

Звідки така щедрість? Залишається лише здогадуватися. Проста істина про те, що ми тільки тоді будемо жити заможно, коли жалітимемо, а не грабуватимемо державну казну, залишається для нас гіпотетичною і дуже далекою від практики. В результаті й виникає то «плутанина» в бухгалтерських документах, то «різночитання» законів, то просто якась незрозуміла шпарина, через яку стікають гривня за гривнею.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

ФАКТИ

Торік лише за один тиждень (!) під час перевірки законності використання коштів державної казни прокурорами області виявлено десяток порушень. Так, у Городоцькому районі порушено кримінальну справу стосовно приватного підприємця, котрий під час ремонту в районній раді та адміністрації вносив в акти неправдиві відомості про суми сплачених ним податків. А в результаті заволодів 55 тисячами бюджетних гривень.

Під час проведення тендеру на спорудження в обласному центрі пам'ятника вартістю 540 тисяч гривень переможцем було визнано підприємство, яке фактично господарською діяльністю не займалося та аналогічних робіт не здійснювало.

Прокуратура Новоушицького району виявила, що договір про закупівлю товарів, укладений між місцевою центральною районною лікарнею та переможцем проведених державних закупівель не містив жодних даних про кількість товару, права та обов'язки сторін. Однак, незважаючи на це, працівники управління Держказначейства провели за договором видатки бюджетних коштів на 78 тисяч гривень.

У Шепетівці лісокомунальне підприємство придбало автомобіль вартістю 138 тисяч гривень без обов'язкового здійснення процедур державних закупівель. Банк, який проводив оплату за авто, не запобіг незаконному перерахуванню коштів...

КРИМІНАЛ

Ах, який був мужчина — справжній полковник!

Українці звикли, що правоохоронні органи працюють через пень-колоду й користі від них часом можна домогтися набагато швидше, лише «підмазавши» потрібну людину. Тому на пропозицію дати хабар зацікавлені особи зазвичай погоджуються з великою готовністю: дають гроші й часом навіть не перевіряють, а чи справді зговірливий громадянин має хоч якийсь стосунок до міліції або прокуратури чи просто «надуває щоки» і тільки зображує із себе посадову особу, наділену владними повноваженнями. Не дивно, що обивательською звичкою розраховувати на хабар, а не на закон, постійно користуються аферисти всіх мастей, які представляються «могутніми» силовиками й виманюють у довірливих співгромадян гроші в обмін на «дуті» обіцянки. Днями в Херсоні одразу двох таких шахраїв засудили до відправлення у виправні колонії.

Городянин, засуджений десять років тому за вимагання, після повернення з місць не таких віддалених знову взявся за старе. Дізнавшись, що один із його земляків «балується» легкими наркотиками, він підмовив знайомого зобразити оперативників і «труснути» наркомана. Спільники відстежили пересування майбутньої жертви, перехопили хлопця в парку імені Ленінського комсомолу й обшукали, повідомивши, що є співробітниками управління МВС Херсонщини. Під час обшуку в «затриманого» й справді знайшли пакет з коноплями, після чого повідомили про вибір: або його доставляють у камеру, або він платить тисячу доларів і про марихуану «забувають». Припертий «до стінки» наркоман змушений був погодитися, однак таких грошей у нього просто не було. Тому він повідомив про здирників у міліцію, й під час передачі хабара на кінцевій зупинці громадського транспорту по вулиці Сенявина організатора афери взяли на місці злочину.

Однак удаваному оперативникові й не снився той розмах, з яким орудувала його «колега». Потрапивши під скорочення на бавовняному комбінаті, жінка зареєструвала своє підприємство, однак заняттю легальним бізнесом віддала перевагу виманюванню грошей у легковірних городян. Особливо хитромудрістю її махінації не відрізнялися: «представляючись» то робітницею транспортної прокуратури, то службовцем міграційної служби, то начальником відділу СБУ, вона пропонувала робити «шапковим» знайомим будь-які послуги — починаючи від сприяння в обміні паспортів і працевлаштуванні за кордоном і закінчуючи оформленням спадщини.

Як правило, більшість жертв шахрайки знали її або членів її родини довгі роки й навіть у думках не припускали, що така респектабельна знайома може їх обдурити. Вони не просили в неї ні показати службове посвідчення, ні написати розписку про одержання готівки. І потім роками вели з нею переговори про повернення грошей, навіть не думаючи звернутися до міліції: як це, якщо у кривдниці є там «зв'язки», отже, шукати справедливості офіційним шляхом даремно. Така от гра на обивательських стереотипах дала змогу приватній підприємниці п'ять років (!) вести цілком забезпечене життя на незароблені гроші, ні від кого не ховаючись.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 85 (5335)
СУБОТА, 12 ТРАВНЯ 2012

Набридло бути рабами

Село Ляшківка є вхідними воротами до Дніпропетровської області з боку Полтавської. Тут ліси поступово перетікають у розлогі лани. Край багатий на родючі землі, річки, працьовитих людей. Здавалося б, дихай на повні груди цілющим повітрям, працюй, живи в радості. Але останнім часом в Ляшківській сільській раді, що об'єднує три села — Ляшківку, Орлівку і Шарівку — вирують справжні мексиканські пристрасті, які декого вже вклали на лікарняне ліжко...

Від маленьких негараздів до великих неприємностей

Ця велика і досить заплутана історія почалася з невеличкого приватного «детективу». Жили-були чоловік з жінкою. Виховували двох синів, доглядали стареньку матір чоловіка, будували хату. Саме тоді нагодилася перебудова. Жінка, яка і до цього тягла на собі роботу, дітей і город, швидко пристосувалася до нових умов, а чоловік, залишившись без роботи, почав пиячити. Сімейне життя дало тріщину, подружжя вирішило розлучитися. І раптом дружина дізналася, що вона разом з дітьми не має права ні на будинок, ні на землю. Одноосібним володарем усього майна є її чоловік!

ФАКТ

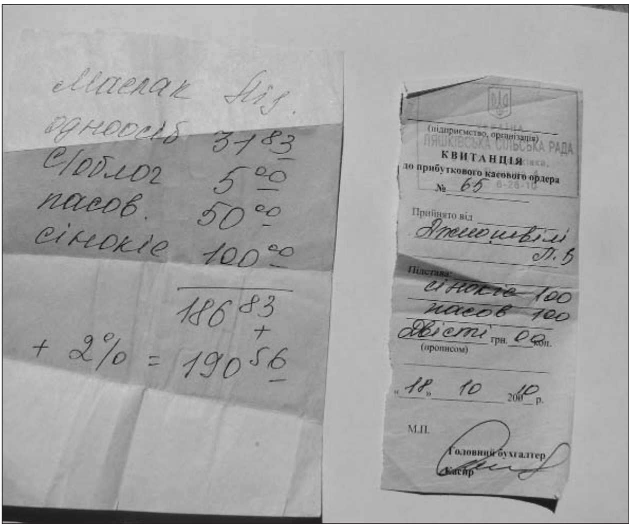
У своїй заяві Інна Омелян детально описує, хто, чому і як примушував її у 2009 році підробляти підписи на документах, за якими брати Олександр та Павло Молодани отримали земельні ділянки померлих Валентина Дашка та Михайла Подьо. Але тільки нещодавно, після втручання профільного комітету Верховної Ради за цією заявою було порушено кримінальну справу, а тепер іде суд, де головною звинувачуваною є ... Інна Омелян.

Жінка подала до суду і виграла його. Щоправда, чоловік подав ще апеляцію. До позовної заяви Ірина Іващенко додала листа односельців. Його підписали мешканці сіл Орлівка, Шарівка, Ляшківка Царичанського району — всього 21 особа. Люди виклали історію сім'ї, яка розгорталася у них на очах. І наприкінці висловили припущення: «Ми були дуже здивовані й обурені, коли дізналися, що з допомогою сільської ради одноосібним власником і господарем спільно побудованого будинку і господи став... Іващенко П. А., якого сільська рада взяла під своє крило і опіку, і закрадається запитання: а може, викинувши жінку з неповнолітньою дитиною надвір із власного будинку, сільська рада матиме із цього якийсь зиск?»

Друга історія стосується сім'ї Джоашвілі. Чоловік Лариси, місцевої мешканки, за національністю грузин, але давно проживає в Україні. І їхній головний дохід — від утримання худоби. Цікавість до роботи Ляшківської сільради подружжя почало виявляти тоді, коли так і не отримало відповіді на запитання, чому плату за користування сінокосами встановлює сільська рада, яка не розпоряджається цими землями? Куди витрачаються кошти? Звідки у родини сільського голови 90 гектарів землі сільськогосподарського призначення, яку обробляють треті особи?

Третя історія стосується Інни Омелян, яка з минулих місцевих виборів працювала секретарем сільської ради (посада, до речі, виборна), а через деякий час написала «Повідомлення про злочин», в якому звинуватила голову Ляшківської сільської ради Юлію Омелян (вони не родичі, просто в селі багато людей мають таке прізвище) у підробці заповітів з метою незаконної передачі земельних паїв померлих селян не їхнім родичам, а іншим зацікавленим особам. Вона і сьогодні стверджує, що в сільській раді існував цілий список одиноких стареньких та «неблагополучних» громадян, на землі яких накинула оком Юлія Володимирівна (згадаймо історію Ірини Іващенко).

Жінки спочатку діяли кожна сама по собі, але потім зрозуміли, що краще об'єднатися. Здавалося б, що встоїть перед колективним напором, тим паче що у них знайшлися однодумці. Але дуже швидко Ірина Іващенко, Лариса Джоашвілі, Інна Омелян та Лідія Маслак переконалися, що стоять перед непробивною стіною, а неприємності чекають не на голову сільської ради, а на них самих та їхні сім'ї.

Ось такі «чеки» отримали селяни за сплату оренди пасовищ та сінокосів.

Коло знущань

Тільки-но жіночки почали діяти, як на них став чинитись шалений тиск. Цькували не тільки їх та їхні сім'ї, а й тих, хто наважився підписувати колективні листи. З пакета всіх звернень до різних інстанцій та відповідей чиновників сьогодні можна видати товстенний довідник. Довідник з людської байдужості та нехтування своїми службовими обов'язками.

Найбільшу теку становлять звернення до прокуратури. Особисто я перший раз тримала в руках документ, який називається «Повідомлення про злочин», в якому людина сама зізнається у скоєнні протиправних дій.

А ось постанова про відмову в порушенні кримінальної справи від 26 червня 2011 року. «В результаті злочинних дій Омелян І. М., спадкоємцям Дашка В. Г. та Подьо М. І. спричинено матеріальних збитків на загальну суму 67906 грн., що більше ніж у 100 разів перевищує неоподаткований мінімум доходів громадян станом на 2009 рік, а отже, є істотною шкодою... Омелян І. М. вчинила службове підроблення, тобто злочин, передбачений ч.1 ст. 366 КК України». Однак «у порушенні кримінальної справи стосовно голови Ляшківської сільської ради Омелян Юлії Вікторівни та колишнього землевпорядника Ляшківської сільської ради Омелян Ольги Володимирівни за відсутністю в їх діях складів злочинів... відмовити» — такий вердикт виніс слідчий прокуратури Царичанського району, юрист 3 класу Ю. Науменко. Далі ще кілька відповідей в такому ж дусі за підписом заступників прокурора Дніпропетровської області О. Пєтухова та С. Кузьменка. В той же час я зустрілася з Володимиром Дашком, братом померлого Валентина Дашка, який ледве обстояв у Ляшківській сільраді спадщину-пай свого батька, а про майже вже придбаний пай свого брата дізнався тільки тоді, коли це питання порушили в суді.

До речі, на прийомі у заступника прокурора області, старшого радника юстиції Сергія Кузьменка я побувала разом із жіночками ще раз наприкінці березня цього року. Він наче бачив їх уперше, хоча власноруч підписав лист-відмову ще у жовтні минулого року. І тільки тепер призначено перевірку за участю самих скаржників.

Спитаєте, чому ця справа ніяк не рухалась з мертвої точки в Царичанському районі? Можливо, тому що саме через місцевий суд вирішувалась більшість справ з «невизначеною»» спадщиною? І є ще низка обставин. Про це жіночки якраз і написали у зверненні до редакції: «Прокурор району Р. М. Лавриненко, який працює тут більше 5 років, є родичем — спочатку голови районного суду, а тепер судді Б. М. Сороки. Син голови Ляшківської сільради Іван Омелян теж працює слідчим у Царичанському райвідділі міліції». Ну ось і маєш! Знаменитий американський серіал «Династія» тут просто відпочиває. Погодьтеся, таким родинним колом дуже легко «не бачити» в районі ніяких зловживань чи порушень. Або, навпаки, вершити неправедний суд над тими, хто сам заявив про зловживання?

Адже зовсім недавно саме суддя Сорока, який є родичем прокурора району Лавриненка, розглядав справу Інни Омелян. Хоча у статті 54 КПК України чітко зазначено: «У складі суду, що розглядає справу, не можуть бути особи, які є родичами між собою». На цьому неодноразово наполягав адвокат Інни Василь Руденко, до речі, колишній прокурор Царичанського району. І лише нещодавно справу передали іншому судді, хоча по справедливості, враховуючи «Династію», треба було б її розглядати в іншому районі, або навіть в іншій області.

Балачки на призьбі?

Поговорити про цю справу я пробувала з головою Царичанської районної адміністрації Дмитром Ковальовим. Але він не захотів зустрітися і прокоментував ситуацію по телефону як зведення особистих рахунків тих, хто програв на виборах, із сільським головою. Саме так вважає і Юлія Омелян.

Головує вона в сільраді вже 15 років і стверджує, що за неї ніколи не голосувало менше 70 відсотків селян. Завжди була на доброму рахунку, дарма, що «вчасно» міняла партійну приналежність в залежності від політичної погоди. Добра господиня, хоч і має освіту вчителя хімії та біології. Ось завдяки її старанням побудували красень клуб, в якому нині міститься, зокрема, й сільська рада.

Всі звинувачення у зловживаннях Юлія Омелян відмітає категорично. Називає скаржників безграмотними і аморальними людьми, які не можуть простити їй перемоги на останніх виборах до сільської ради (а до цього, скажіть, прощали?). Характеристику Інні Омелян дала таку, що її соромно друкувати в газеті. Але якщо відкинути емоційні висловлювання, то потрапила Інна в немилість до сільського голови не за те, що викрила шахрайство, а за те, що погано виконувала свої обов'язки. І що цікаво. Те, що секретар сільради підробляла підписи на заповітах померлих селян, голова сном і духом не знала. Як кажуть, дивна необізнаність і наївність для керівника з 15-річним досвідом.

Самі ж заявниці кажуть, що раніше Юлія Володимирівна ставилася до селян з більшою повагою. І багато питань можна було б зняти, якби інформація про розподіл земель, про оренду пасовищ була абсолютно прозорою. Але якщо у Михайла Булгакова мешканців Москви зіпсувало квартирне питання, то чи не кожного сільського голову в Україні рано чи пізно псує питання земельне.

Шкода, що у місцевої влади ставлення до цього конфлікту як до звичайної жіночої сварки.

Лариса Джоашвілі заліковує рани у лікарні імені Мечникова.

ЦИТАТА

— Якщо Інна Омелян вчинила службове підроблення і мова іде про заповіт з метою привласнення, то чому на суді не йдеться про тих, хто придбав ці землі і платив за них через землевпорядника Ольгу Омелян? У справі ніхто не фігурує, окрім Інни, що свідчить про однобокість слідства, — вважає Василь Руденко.

Хто зупинить «беспрєдєл»?

Думаєте, хтось поніс за це якусь відповідальність чи зробив якісь висновки? Нікого не здивували і так звані чеки, які селяни отримали за сплату оренди пасовищ, — якісь дивні на вигляд квиточки без печаток. Нинішньої весни все повторилося.

З тією різницею, що за «незручні» запитання Лариса Джоашвілі цього разу отримала по голові. У буквальному розумінні. Від депутата сільради від Партії регіонів Юрія Пономаренка, якого збори обрали відповідальним за оренду сінокосів та пасовищ. Нині жінка лікується в обласній лікарні імені Мечникова з діагнозом черепно-мозкова травма та струс мозку.

Але цей випадок жінок не дуже здивував. 22 серпня 2010 року в селі Ляшківка святкували День села. На ньому був присутній син Ірини Іващенко Олександр. Пізно увечері, коли свято було в розпалі, до нього підійшли троє працівників міліції і, нічого не пояснюючи, заламали руки та одягли наручники. Потім посадили в автомобіль та повезли у невідомому напрямку. Все це відбувалось на очах у багатьох людей. Керував «операцією» Іван Омелян, працівник Царичанського райвідділу міліції і син Ляшківського сільського голови. У районне відділення Олександра Іващенка не повезли, висадили біля посадки і почали йому погрожувати. Потім відпустили і порадили не звертатись по захист, бо буде «ще гірше». Але Олександр написав кілька скарг. Та досі не знає, чи було покарано працівників міліції, які вчинили таке.

У відповіді начальника Царичанського РВ ГУМВС України в Дніпропетровській області підполковник міліції В. Ковтун зазначає: «За грубе порушення службової дисципліни, порушення ст. 12 Закону України «Про міліцію» та непрофесійні дії при виконанні службових обов'язків, дільничний інспектор міліції Шаульський С. Ф., старший уповноважений ГКМСД Лавришин В. М. та слідчий СВ Омелян І. О... були притягнуті до дисциплінарної відповідальності (наказ ГУМВС України від 28.10.2010 року № 2096)». Але не повідомляє про покарання, бо «наказ є внутрішнім службовим документом, який містить службову інформацію, то його копію надати не має можливості». Ну, спасибі вам, шановний пане підполковнику вже за те, що в цій ситуації не зробили крайнім Олександра Іващенка.

ФАКТ

А між іншим, ще 23 червня минулого року Головне управління держкомзему в Дніпропетровській області наголошувало, що «договори оренди сінокосу, що укладалися між Ляшківською сільською радою в особі голови Ю. Омелян, що виступає орендодавцем та орендарями... не відповідають типовій формі договору оренди землі, що затверджуються Кабінетом Міністрів України... та існують порушення істотних умов договорів відповідно до ст. 638 Цивільного кодексу України. За інформацією відділу держкомзему в Царичанському районі, зазначені договори було укладено без відповідного рішення Царичанської районної державної адміністрації та без державної реєстрації». Не кажучи вже про те, що плата за пасовища повинна обчислюватись за окремою формулою, а не «на око».

На прийомі у заступника прокурора області жінки казали, що не мають до сільського голови жодних матеріальних претензій. Вони просто прагнуть справедливості й їм набридло бути рабами. Чи почують їх нарешті?

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Дніпропетровська область.

Фото автора.

Цькували не тільки їх та їхні сім'ї, а й тих, хто наважився підписувати колективні листи

Ведмедик для мами

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

У квартирі мешканки Острога Софії Антонівни Хахльової — справжня фотогалерея. На знімках — її діти, онуки — ті, ким вона пишається, здоров'я для яких щодня просить у Бога...

С. Хахльова із сином Олексієм.

— Буває, що ось так подовгу вдивляюсь у ці рідні обличчя, — наче читає мої думки жінка, яку я розумію, бо й сама ж мати. — І хоча діти й онуки до мене приїздять часто, все одно скучаю за ними. Немає й хвилини, коли б не думала про них. Старша донька Вікторія мешкає з сім'єю у Нетішині на Хмельниччині, молодший Олексій — у Києві, але часто приїздить в Острог — рідне місто він дуже любить... До речі, ніколи не приїздить до мене без квітів — цю звичку перейняв від тата Володимира Сергійовича. Той повертався з роботи якщо не з букетом, то хоча б з квіточкою.

— Ви знаєте, ось так дивлюсь на дітей і думаю, які вони у мене самостійні, — ділиться сокровенним Софія Антонівна. І бачу, що жінка не кривить душею, а жалкує, що, можливо, мало часу віддавала доньці та сину. Її поглинула робота — на педагогічній ниві вона ось уже п'ятдесят перший рік.

...Коли у 1964-му Софія Міркова закінчувала Дубенське педучилище, сюди приїхав директор дитячого будинку з Острога. Розмовляв з випускниками, придивлявся до них. Але запросив до себе на роботу тільки Софію.

Схоже, побачив у дівчині ті якості, які дають їй змогу не лише навчати дітей, а й знаходити з ними спільну мову, дарувати їм тепло й доброту. Адже у дитячому будинку були переважно діти-сироти. І кожен із них мріяв про сім'ю.

— У дитбудинку був хлопчик-сирота Коля з Костопільського району, — згадує Софія Антонівна. — Він називав мене «мамою». Навіть коли уже став дорослим і мав свою сім'ю, писав мені листи. Якось ми поїхали із сином Альошею до нього в гості в Маріуполь — нас приймали, наче рідних...

Коли у 1970-му дитячий будинок реформували у допоміжну школу-інтернат для дітей з вадами розумового розвитку (нині це комунальний заклад «Острозька спеціальна загальноосвітня школа-інтернат №2») і перед педколективом поставили завдання: або заклад «візьме належну педагогічну планку», або ж його ліквідують, Софія Антонівна разом з директором Марією Олександрівною Федорчук та іншими членами колективу виконала це завдання. Щоправда, для цього довелося багато працювати, навіть у вільний час, який воліла б провести у колі своєї сім'ї, з дітьми. Тоді за старшу в сім'ї була донька Вікторія, усміхається Софія Антонівна.

— Але мене розуміла моя сім'я, з нею я ділилася проблемами, просила у чоловіка поради, — згадує Софія Антонівна. — Були у закладу й важкі 90-ті роки, коли через мізерне фінансування його вихованці ледве не голодували. Ми не могли цього допустити і їздили на поклин до спонсорів. Пригадую, як просили цукор для дітей у директора Оженинського цукрового заводу, як самі вантажили мішки у машину. І ніхто тоді не нарікав, що, мовляв, це не жіноча справа, бо старалися для дітей, долі переважної більшості із яких не позаздриш.

— Якось удома я розповіла про вихованця інтернату, який взимку прийшов на навчання у тоненьких спортивних штанцях — сім'я бідувала, батько пиячив і не було коштів на брюки, — згадує Софія Антонівна. — Журилася, як йому допомогти. Альоша, тоді ще школяр, послухав це, пішов до своєї кімнати і виніс звідти свої брюки: «Мамо, а ці підійдуть тому хлопчику? Передай йому, хай він не мерзне», — сказав. Я не здивувалася тому вчинку сина, бо він ніколи не був жадібним, завжди ділився з друзями, сестричкою останньою цукеркою. Пригадую такий випадок. Якось на нашій грядці біля будинку ми побачили першу ягоду полуниці, я зірвала і простягнула Олексію. Він не з'їв її, а коли прийшов додому, помив, перерізав навпіл, щоб поділитися з сестричкою...

Педагог із багаторічним стажем розповіла, що її діти часто бували у неї на роботі, тож проблеми спеціальної школи-інтернату та її вихованців їм добре відомі.

Тож коли Олексій став дорослим, започаткував благодійні акції для вихованців закладу: пропонував дітям напередодні новорічних свят написати на листочку, який подарунок вони хотіли б отримати від Святого Миколая. А потім власним коштом та коштом спонсорів, за яких часто були відомі українські артисти Руслана, Наталія Могилевська, Кузьма та інші, купував дітям подарунки. Бувало, що їх привозило кілька вантажівок у школу.

— Ви бачили б, як чекають того дня діти, які радісні у них обличчя, — каже Софія Антонівна.

— А чому у свої 68, пробачте за безтактність, ще працюєте? — запитую.

— А що робитиму у чотирьох стінах? — чую у відповідь. — Я й на городі працюю. У мене є дев'ять соток. Дехто із моїх знайомих дивується: мовляв, чого їй не вистачає, що на городі горбатиться — син же не залишить матір на одній пенсії, завжди з подарунками у гості приїжджає? А хіба всім поясниш, що, клопочучись на сотках, я у такий спосіб відпочиваю — земля забирає від мене увесь негатив. Люблю сіяти, спостерігати, як усе росте. До того ж, хоча й діти у мене самодостатні, люблю їх почастувати екологічно чистими огірками, перцем, картопелькою, бурячками, морквою... Хіба вони таке в магазинах куплять? Торік разом з донькою Вікторією і невісткою Віталіною засолили чимало огірків, різних консервацій припасли, а скільки огірків знайомим роздали, бо вродили рясно...

— А може, таки мають рацію ваші знайомі, коли радять залишити роботу і той же город? Здоров'я ж уже не те, — зауважую.

— Воно й справді: літа не додають сил, зате додають мудрості, — погоджується Софія Антонівна. — А досвід підказує, що старість повільніше підкрадається до тих, хто постійно у русі. Отож і я втікаю від неї, як можу, — сміється жінка.

— Щодо здоров'я?.. Ви знаєте, мої діти мене ніколи не полишали наодинці, коли я хворіла, — каже Софія Антонівна. — Пригадую, як після операції я тяжко виходила з наркозу. Не було сил, почала підкрадатись депресія... Раптом бачу: прочинилися в палату двері, кумедний синій іграшковий ведмедик голосом мого дорослого сина Олексія цікавиться моїм здоров'ям і наказує не падати духом. Як тут не усміхнешся? Відтоді зберігаю того ведмедика... Олексій же підтримав мене у ту тяжку хвилину. Зрештою, він завжди був уважним до мене. Пригадую, йому було трохи більше десяти, коли я тяжко захворіла. Коли спала температура, я задрімала. Снилося, що хтось накриває мене ковдрою — стало так тепло і затишно. Потім чоловік розповів, що біля мене чатував Олексій і що саме він поправляв ковдру. Ось такий він у мене турботливий. А після смерті чоловіка Володимира Сергійовича діти, як мені здається, ще більше оточили мене увагою: мабуть, для того, щоб я не почувалася самотньою.

— А який за характером Олексій? — цікавлюсь.

— Надійний як товариш, розумний — від чоловіка йому дістався у спадок математичний склад розуму. Мабуть, саме тому йому вдається самому вибудовувати кар'єру (Олексій Хахльов — кандидат економічних наук. — **Авт.**), добиватися мети, що дається йому (я це добре знаю) постійною працею.

Та, головне, він — добрий, порядний і людяний. Знаю, що у нього всяке трапляється у житті, але він, відчуваю, дозує для мене інформацію — щадить моє материнське серце від переживань. Признаюсь, буває, що і я прошу у нього поради. Може, це нескромно, але пишаюсь своїми дітьми, тим, що вони на старості літ є моєю підтримкою і розрадою, що вони, маючи уже свої сім'ї, і досі дружать між собою, — каже Софія Антонівна Хахльова.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Фото автора та із сімейного архіву С. Хахльової.

Софія Антонівна і досі як талісман зберігає кумедного синього ведмедика, подарованого сином.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...тролейбуси з перекладом, прикордонники з мовним запасом та міліціонери–поліглоти

У Донецьку — бум на знавців іноземних мов. Напередодні Євро-2012 англійську опановують прикордонники, які обслуговують міжнародний аеропорт. «Перші іноземних гостей чемпіонату зустрічатимуть співробітники прикордонної служби. І саме від їхнього професіоналізму залежатиме перше враження про Україну», — зазначив начальник Донецького прикордонного загону Юрій Лисюк.

Заняття організував Фонд Родіона Бутка, який раніше вже навчав англійської медичний персонал лікарень у приймаючих містах. Навчання проходитиме поруч із робочим місцем — в одному із приміщень аеропорту — та відбуватиметься в перервах між рейсами. Такий режим занять, упевнені в загоні, дасть змогу одразу застосувати отримані знання на практиці.

А в міліції вирішили не покладатися лише на мовну підготовку співробітників, які з минулого року вивчали англійську. До несення служби залучили курсантів другого та третього курсів Донецького юридичного інституту, які володіють іноземними мовами. Майбутні міліціонери беруть активну участь в охороні громадського порядку, чергують на дільничних пунктах райвідділів міліції, у лінійному відділі аеропорту Донецька, на територіях, прилеглих до залізничного та автобусного вокзалів.

У перші дні квітня у тролейбусах та трамваях, що курсують центральними маршрутами міста, оголошення зупинок почало лунати англійською мовою. Щоправда, такі нововведення можна почути не в усіх машинах. Пасажири поки що звикають до «стріт» та «авеню». А тим часом комунальне підприємство «Донміськпастранс» оголосило набір волонтерів для допомоги гостям Євро. Головна вимога для добровольців — розмовна англійська, друга іноземна вітається. «Ставши волонтером, ви отримаєте можливість набути нових навичок, познайомитися з людьми з усього світу, завести нових друзів, отримати унікальний життєвий досвід та професійне вдосконалення», — перераховують транспортники переваги такого романтичного заняття.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

...пільговики безплатно отримають цифрові телетюнери

Як повідомили в прес-центрі Закарпатської облдержадміністрації, відтепер різні категорії соціально захищеного населення матимуть право на отримання телеприймачів за державний кошт. Передусім це інваліди I та II групи, інваліди війни III групи, сім'ї із дітьми-інвалідами та громадяни, які отримують субсидії у 2011—2012 роках. Загалом допомога буде надана майже сорока тисячам малозабезпечених, окрім тих районів Закарпаття, де немає покриття для цифрового мовлення. А нині заяви з відповідним проханням до органів праці та соцзахисту на місцях подали вже 985 краян.

Василь НИТКА.
Ужгород.

«Накрили» одразу кілька копанок

У ході проведення оперативної роботи луганські правоохоронці задокументували факти незаконного видобутку корисних копалин в Антрацитівському районі. З одного місця події вилучено екскаватор, три автомобілі «КрАЗ» і навантажувач, а в районі шахти «Краснокутська», де тривали роботи з облаштування копанки, — екскаватор і бульдозер. Ще один факт незаконного видобутку вугілля встановлено за кілометр від селища Зеленодольське. Розробка копанки йшла повним ходом. З місця події вилучено екскаватор, 15 тонн вугільної маси, компресор, ресивер, лебідку, електрогенератор. У Перевальському районі за один день співробітники міліції виявили 8 котлованів глибиною до 6 метрів. З місця події вилучено екскаватор і навантажувач.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 85 (5335)
СУБОТА, 12 ТРАВНЯ 2012

На вулицях Леніна в українських містах і селах розташовані 1906 органів місцевого самоврядування. Тоді як на вулицях Шевченка — всього 536 (Укрінформ)

У Чорноморському державному університеті імені Петра Могили презентовано книгу «Україна. Історія її земель та народів» професора кафедри української історії Торонтського університету, академіка Канадської королівської академії наук Павла–Роберта Магочія, *повідомляють «Новости N»*

Князь Володимир народився у волинських Будятичах?

Минуло більше тисячі літ від народження хрестителя Русі князя Володимира, а й досі дискутують щодо його місця народження. Є різні версії. Через те, що в літописній «Повісті минулих літ» про це не сказано, географія припущень широка — навіть до Росії та Білорусі.

А **Петро КРАЛЮК (на знімку),** письменник, доктор філософських наук, проректор Національного університету «Острозька академія», дотримується версії про село Будятичі, що на Волині.

— Петре Михайловичу, чим викликана ваша версія?

— Літописами — Никонівським та Устюзьким. Вони, на відміну від «Повісті минулих літ», проливають світло щодо появи на світ Божий Володимира — нібито він народився в «Будутиневесі». Саме туди княгиня Ольга відіслала його матір Малку (Малушу). Як відомо, майбутній хреститель Русі був незаконнонародженим — сином князя Святослава і ключниці Малуші. З цього ж літописного повідомлення також випливає, що село (весь) Будутино належало княгині Ользі, а потім, після її смерті, як дарунок дісталося церкви святої Богородиці. Те саме про народження князя Володимира писав і російський історик Татищев, спираючись на літописи, що до нас не дійшли.

Що це за село Будутино, де воно? У російській історичній літературі колись намагалися довести, що Будутино — це село Будник (зараз урочище Буденик) під Псковом. Однак серйозних підтверджень цьому не знайшлося.

Останнім часом український дослідник Юрій Диба висунув версію, що Будутино — це сучасне волинське село Будятичі, околиця Нововолинська. Справді, Будятичі належать до давніх сіл. Перша письмова згадка про нього — середина XV століття. Поряд із ним — інші давні села, зокрема Низкиничі — маєток роду Киселів, що походили від київського воєводи Свенельда, котрий очолював ініційований Ольгою каральний похід на деревлян. До речі, назва Низкиничі походить від давнього слова низкиня, тобто низька, мала. А матір Володимира літописці іменують Малкою. Можливо, звідси й назва цього села.

Щодо вищезгаданої церкви святої Богородиці, якій княгиня Ольга передала поселення, то і тут є історична прив'язка до Волині — в документах XV століття Будятичі та його околиці пов'язувалися із Зимненським монастирем Успіння Пресвятої Богородиці, що розташовувався неподалік.

— Якщо в князя Володимира волинське походження, то наскільки воно, на вашу думку, в подальшому часі зумовлювало логіку вчинків князя?

— Діяння людини часто «програмуються» у дитинстві та юності. Так могло статися і з хрестителем Русі, дитинство котрого, очевидно, минуло на Волині. Принаймні до 8—10 років він жив тут, у селі Будятичі, в межиріччі річок Буг та Луга. Відтак перший логічний вчинок — це прийняття християнства. Поміркуймо: щоб прийняти цю релігію, вибрати її серед інших вір, Володимир мусив ознайомитися з нею, відчути прихильність до неї. Це не могло статися в Новгороді, де він княжив у часи отроцтва й юності. Адже це місто було оплотом язичництва. Недарма дядько Володимира Добриня після хрещення киян змушений був хрестити новгородців «вогнем і мечем». Завоювавши Київ, Володимир спочатку мав клопіт з місцевими християнами — вони фактично стали його ворогами. Тому князь спробував відновити в Києві поганські культи. Проте через якихось вісім років звернувся до християнства. Звісно, при виборі князем віри спрацювали різні чинники. Та, як на мене, не останню роль могли відіграти спогади дитинства. Цілком ймовірно, що в дитинстві майбутній правитель Русі міг ознайомитися з християнством, поширеним у Західній Волині. І чи випадково, що через чотири роки після хрещення киян Володимир засновує одну з перших єпархій Русі саме на Волині? Йому приписують і побудову тут храмів, зокрема Василівської церкви у Володимирі (сучасний Володимир-Волинський).

— З князем пов'язують і заснування стольного града Волині — міста Володимира, названого на його честь...

— Міське поселення тут існувало ще до народження майбутнього володаря Русі. Неподалік міста було згадуване Зимненське городище. Місто Володимир можна вважати продовженням цього давнього поселення, що, до речі, неподалік села Будятичі. Напевно, для князя важливо було назвати своїм іменем головне місто Волині, яке він міг знати з дитинства. Варто ще відзначити, що Волинь за часів Володимира стає важливим регіоном Давньоруської держави. Це й один із центрів християнізації, і культурний осередок, і ворота на Захід... Волинське походження князя засвідчують і його військові походи. Ставши київським князем, він 981 року здійснив перший похід у волинському напрямку — завоював Перемишль і Червенські міста на Побужжі (поряд зі своєю малою батьківщиною). У 983 році воював проти ятвягів, що мешкали на Поліссі й часто своїми походами докучали волинянам. Кампанії Володимира проти сусідів волинян — білих хорватів теж, напевно, варто пояснювати волинським епізодом у його житті. Князь приділяв багато уваги приєднанню сусідніх до Волині територій, намагаючись зробити цей край безпечним для життя.

Усе це в сукупності дає підстави говорити про волинське походження видатного правителя Київської Русі. Можливо, згодом з'являться і детальніші докази цієї версії.

Євген ЦИМБАЛЮК,
краєзнавець.
смт Млинів
Рівненської області.
Фото автора.

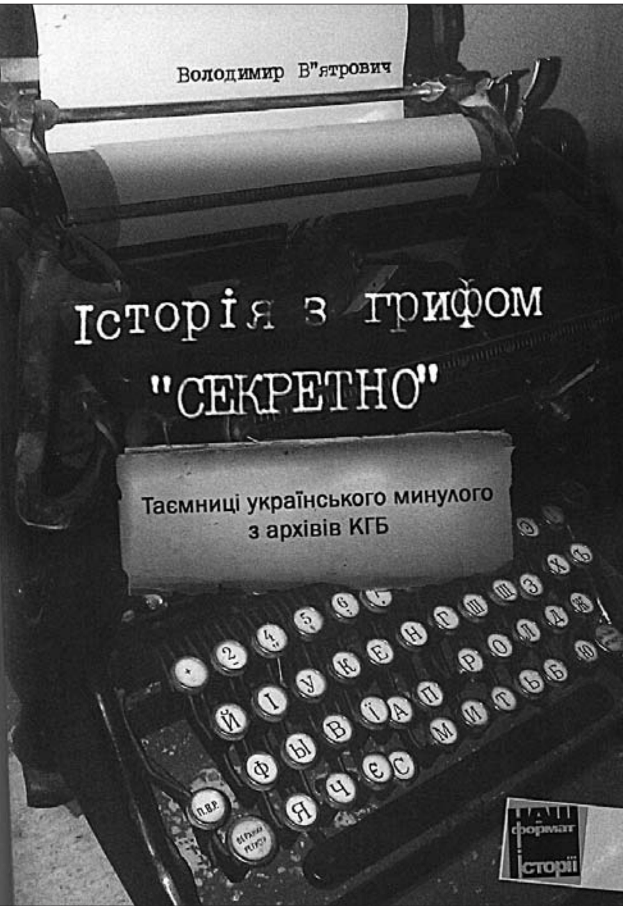
Оптимізм будується на знаннях

Якщо хтось вважає, що архіви відкривати не варто, бо це може призвести до соціального збурення, то такій людині слід було б поїздити Україною разом з істориком та публіцистом Володимиром В'ятровичем, який презентував у містах та містечках свою книжку «Історія з грифом «Секретно» (спільне видання Центру досліджень визвольного руху та Мистецької агенції «Наш Формат»), написану на основі документів архіву СБУ.

Охочий на заборони побачив би, до прикладу, як у Кам'янець-Подільському національному університеті імені Огієнка три з половиною сотні студентів, затамувавши подих, ловили кожне слово молодого історика та ставили йому десятки запитань про минуле й майбутнє України. Вони ще до зустрічі скачали його книжки в Інтернеті, та й потім розкуповували друковану версію нарисів про діяльність таємних служб СРСР, український визвольний рух, інформаційні війни XX століття, відчайдушні спроби чекістів врятувати Союз... Нове покоління хоче знати правду. Старше — також. У Кам'янці це підтвердила велелюдна зустріч автора з подільською інтелігенцією.

«Коли хтось хоче фальсифікувати якийсь документ, він починає з того, що закриває архіви», — зауважує В'ятрович. Лише два роки він очолював архів СБУ, за цей час провів розсекречення архівів радянської спецслужби від ЧК до КГБ. Історика, за його словами, вразила сукупність фактів та масштаб того, що приховувалося, — тисячі документів. Усі вони можуть стати надзвичайно цінними уроками для українців. Автор «Історії...» вважає: лише пізнавши минуле, можна позбутися його тягаря. Але комусь не хочеться, щоб ми вчилися, осмислюючи неприкрашену, нефальсифіковану історію, знали наших героїв. «Нічого насправді в законодавчому плані не змінилося, — наголошує історик. — Змінилася лише політична ситуація, й нинішня влада намагається знаходити різні суперечності в законодавстві, щоб заборонити доступ до інформації. Але ми маємо на неї право. Тим паче що вона несе лише історичну цінність».

В'ятрович зізнається, що, коли очолював архів СБУ, «почувався людиною, котра дуже хоче пити, але водночас задовольнити спрагу не може, бо всюди море. Часу, щоб самому працювати над документами, не було. Треба було відкривати архіви. За два дні до мого звільнення з посади російські спецслужби вже знали про це. Одне з російських видань назвало мене екс-директором архіву СБУ». Тепер у нього є час. Услід за «Історією...» автор обіцяє нові книжки. В'ятрович твердо переконаний: саме такі книжки нині найбільше потрібні. За короткий час «Чорного Ворона» Василя Шкляра розкуплено понад 120 тисяч примірників. «Історія...», відзначена премією імені Василя Стуса, теж переживає вже друге видання. Відповідаючи на запитання читачів, автор розповів, що зумисне написав книжку науково-популярну, белетристичну. У Кам'янці-Подільському він закликав українських істориків, які пишуть «історію для істориків», вийти за межі свого цехового кола та виконати свою найважливішу місію. Адже народ очікує викладення правдивої історії саме в доступному науково-популярному форматі. «Ми таких книжок ще маємо обмаль, а росіяни — валом. Американська історіографія теж дуже легко читається, а їхні історичні факультети підпорядковані департаментам мистецтв». Розчарованим та зневіреним Володимир В'ятрович заявив: «Оптимізм будується на наших знаннях історії».

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.
Фоторепродукція автора.

Чи буде меморіал Пам'яті жертв Голодомору в Кіровограді?

Кіровоград і досі не має меморіалу Пам'яті жертв Голодомору. Тож ініціативна група небайдужих кіровоградців офіційно звернулася до міського голови Олександра Саінсуса з клопотанням про сприяння його спорудженню в обласному центрі.

За результатами зустрічі досягнуто домовленості оприлюднити через засоби масової інформації звернення ініціаторів, провести публічне обговорення, вислухати думку громадськості з цього питання. Після того винести його на розгляд міської топонімічної комісії, що надасть свої рекомендації виконавчому комітету міськради для прийняття остаточного рішення.

Нині, за словами секретаря міськради, голови міської топонімічної комісії Ігоря Волкова, розглядається варіант розташування пам'ятника жертв Голодомору 1932—1933 років на місці пам'ятного хреста на Фортечних валах, встановленого громадськістю Кіровограда понад десять років тому **(на знімку).**

Порушувалося питання спорудження відповідного пам'ятника й під час нещодавньої зустрічі представників політичних партій із головою ОДА Сергієм Ларіним. Він пообіцяв оплатити половину вартості споруди за рахунок бюджету та спонсорів, якщо решту коштів зберуть ініціатори. Першою тоді відгукнулася генеральний директор ТОВ «Друкмаш-центр», відомий в області меценат Людмила Шубіна, яка готова хоч сьогодні зробити свій внесок у спорудження пам'ятника.

Проблема добудови чи зведення меморіалу Пам'яті жертв Голодомору в Кіровограді ускладнена тим, що кілька років тому на набережній річки Інгул (у центрі міста, в зоні рекреаційного відпочинку) почали будівництво відповідного пам'ятника. До пуття його не довели. Й досі чомусь залишається відкритим питання про те, хто тоді неправильно витратив кошти на будівництво пам'ятника і хто має за це відповісти.

Лариса РОМАНЮК.
Фото автора.

Нове покоління хоче знати правду. Старше — також

П’ята сестра

Галичанку Фрузину Андрушко доля 70 років тому закинула в Ельзас

ОСТАРБАЙТЕРИ-70

Перед Другою світовою війною у великій родині Антона та Пелагії Андрушко в селі Вербівка Самбірського повіту (нині Львівська область) зростало шестеро дітей. П’ять дочок — Ганна, Марія, Катерина, Фрузина, Софія — та син Іван.

Над ставком стояла простора сільська хата, біля неї вишневий садок. Село тоді звали В’яцковичами — від прізвища польського пана, чий маєток був неподалік.

Діти ходили до початкової школи, де українців навчали тільки польською мовою. Батьки обробляли кілька моргів поля. Мали пару коней, кілька корів. Родина роботяща. Жили, як усі тоді, з натурального господарства. Частину збіжжя продавали, решта — на прожиття.

Спокій невеличкого галицького села в 1941 році порушила війна. До кордону з Польщею якихось 20 кілометрів. Вже наступного дня селом вихором промчали німецькі бронемашини.

Вербівка, 1942 рік

На городі в Антона Андрушка стояв німецький підрозділ. Дід ходив садком і не приховував невдоволення: сволота, всю землю затолочать.

Солдати приходили до хати і просили то відра, то ще чогось. На городі диміла польова кухня. Після обіду кухар приніс відро німецької зупи, до якої ніхто й не доторкнувся. Дід виніс до хліва і вилив свиням.

Село жило як за Польщі. Здавали контингент — так називали податок, який на селян наклали окупаційні власті. Але цього виявилося замало. З повіту прийшла рознарядка — з кожної родини мають відправити до Німеччини по одному молодому челядникові. Гранатирі — так по вуличному називали Андрушків, бо прадід служив в австрійському війську чи то при «гранатах», чи в гренадерах, довго не радились. Бойова Фрузина несподівано все вирішала сама: ви залишайтеся вдома, а я поїду.

Плакали — прощалися як назавжди. Фрузина найбільше зійшлася з наймолодшою Софією, яка була кравчинею і всіх обшивала. Останню ніч обидві проплакали на ліжку, не зімкнувши очей.

Вранці дід Антон зібрав для дочки дерев’яний чемодан. Поклали пожитки і на підводах повезли остарбайтерів до Самбора, а далі ешелоном зі Львова — до Німеччини.

22-річна Фрузина вперше побачила Львів — дивилася з вікна товарняка на великі будинки і не вірила, що колись побачить рідні краї.

Першого листа з Німеччини читали всім селом. Дівчина працювала на заводі. Було важко, але сільська дитина змалку звикає до праці. Згодом Фрузина писала, що працює у бауера на фермі. Якось корова проковтнула великий буряк і подавилася. Німець бігав навколо і не знав, що робити. Чекав на ветеринара. А дівчина не розгубилась. Засукала рукав, засунула руку в гортань корови і витягнула буряка. З того дня Фрузина стала своєю у родині німецького фермера. Допрацювала до кінця війни. Потрапила під французьку зону окупації й опинилися на території Франції.

А у Вербівці після від’їзду Фрузини почалися нові неприємності. У Німеччину хотіли забрати ще й Софію. Прислали повістку, але старий Гранатир затявся: не відпущу. Молодшу дочку він любив чи не найбільше. На третій день за Софією приїхали жандарми. Повезли до Самбора і кинули в камеру.

Дід поклав на віз кілька сувоїв лляного домотканого полотна, бутель самогону і добрячий шмат сала. Поїхав до Самбора визволяти дочку. Увечері Софія вдома весело щебетала з рідними сестрами. Дід за хабар викупив її в німців.

Пізніше Софія своїм дітям показувала приміщення військового госпіталю в Самборі, де в роки війни була жандармерія. Там вона пережила три нелегкі ночі.

Вербівка, 1992 рік

Француженку мадам Фрузину Котік у Львові на залізничному вокзалі зустрічали діти Софії. З підніжки поїзда Прага—Москва зістрибнула чорнява жінка, зовсім не схожа на 70-річну бабцю Фрузьку. Гостю впізнали одразу. Сестри — схожі, як дві краплі води. З Фрузиною побачити Україну приїхав син Роман та внук Ерве.

Через 50 літ Фрузина знову стояла на пероні, з якого в 1942 році її везли до Німеччини. Мовчки їхала незнайомими вулицями, а коли опинилася на Високому замку, вигукнула: «Львів такий гарний, як Париж».

У Вербівці Софія з Фрузиною не могли наговоритися. Діти поїхали з гостями у Карпати, а сестри три дні говорили про пережите. Перша любов молодшої Софії виявилася нещасливою. Коханий загинув у бою з енкаведистами — підірвав себе гранатою. Коли в незалежній Україні перепоховали останки загиблих вояків, жінка не ходила туди. У неї ж своя сім’я, діти, чого ворушити минуле.

Від першої любові залишився найстарший син — Володимир Андрушко. Під час служби в армії вступив до військового училища, але кар’єри не зробив, бо минуле супроводжувало сина повсюди. Софія зі своїм чоловіком Іваном збудували хату біля Гранатирової — одразу через дорогу. Багато років ще брала воду з татової криниці.

Софія має п’ятеро дітей — дві дочки, три сини, десяток внуків. Баба Пелагія померла 1957 року. Перед Різдвом понесла до церкви й похрестила внука, а через кілька днів її не стало.

Софія Андрушко, або як її по вуличному називали, Зоська Гранатирова, була найкращою кравчинею Вербівки. Всі сільські дівчата бігли до неї шити весільні сукні. У хаті досі є стара німецька швейна машина, яку дід Антон купив за кілька сувоїв лляного полотна перед Другою світовою війною. У колгоспі в 1950-60-х роках платили копійки. З допомогою швейної машини Софія з чоловіком утримували велику сім’ю — сім душ. За шиття теж платили копійки. За сукню — три карбованці, за спідницю — півтора. Тримали ще дві корови, але після указу Хрущова відігнали Лиску до колгоспу.

Четверо сестер та брат все життя прожили у Вербівці. Працювали у колгоспі. Діти вивчились і роз’їхались по світу. Всі Андрушки в школі вчились дуже добре і без блату вступали в інститути та університети.

Сестри пішли по селу провідати велику родину. Зайшли на кладовище біля церкви, де спочивають батьки.

У Фрузини теж п’ятеро дітей — усі хлопці. Все життя присвятила сім’ї та вихованню дітей. На той час обидві сестри були вдовами. Чоловік Фрузини родом з Польщі. Дмитро Котік все життя був шахтарем в Ельзасі.

Знову сестри прощались немов назавжди, розуміли, що вже ніколи не побачаться. Ховали сльози від дітей, потім знову згадували безсонними ночами те, що випало пережити.

Фрузина Котік з чоловіком Дмитром та синами.

Форбах, Ельзас, Франція, 2009 рік

У Страсбурзі ми домовились зустрітись зі старшим сином Фрузини Котік на площі біля кафедрального собору. Роман — викапана мама. Високий, підтягнутий, йде назустріч і усміхається. Запрошує в гості до старшої дочки, що живе неподалік собору. Анклер — психотерапевт, а молодша Маріон вчиться в університеті на правничому факультеті — вона дуже схожа на українку. Син Ерве живе у Парижі.

Роман запрошує в гості у Форбах, де на кордоні з Німеччиною 60 років живе велика родина Фрузини Андрушко.

Зі Страсбурга до Форбаха — близько 80 кілометрів, як зі Львова до Вербівки. Їдемо дорогами Ельзасу. Колись це був шахтарський край, а нині депресивна зона. Десятки шахт закрили, а неподалік збудували автомобільний завод, що випускає популярні у Франції малолітражки «Смарт».

У Форбаху спиняємось біля двоповерхового будинку. На першому поверсі п’ятикімнатне житло, де Фрузина Котік ростила п’ятеро синів. Знайомимось з Владиком та Жомарі.

Пригощаємось кавою, а мадам Фрузина ні на хвилину не змовкає. Співаємо українських пісень. Розпитує про Україну, про Вербівку. У кімнатах висять вишивки — це її робота. Показує своє невелике господарство.

Наступного дня Роман нас повіз на екскурсію в музей шахти. Це все, що залишилось від великого шахтарського краю. Показав бараки, де колись жили шахтарі — італійці, поляки, росіяни, українці, африканці. У музеї намагалися відтворити атмосферу тих років. Так, ніби справді опускаєшся на 1200 метрів — шум, гам і запах вугілля. І стільки пилюки, що не всі могли витримати зміну. Після виходу на пенсію шахтарі довго не жили.

Роман вибрав іншу професію — після закінчення економічного факультету університету працює у школі. Дружина Мартін викладає біологію.

Їдемо на ночівлю до вчительської сім’ї Котіків. Дім у тихому закутку Форбаха вони збудували з десяток років тому. Ціни на житло невисокі, бо регіон депресивний.

Роман везе нас до своєї французької тещі мадам Мадлен — а та не може нахвалитися зятем, що тільки попросить, все зробить. Наступного дня у Фрузини Котік зібралася вся велика родина. Приїхали сини з невістками та внуками, з якими спілкуємось то німецькою, то англійською.

Ми так і не насмілилися запитати Фрузину Котік: «А як би склалася ваша доля, якщо б залишилися в Україні?»

Фрузина Котік скаржиться, що важко придбати українські книжки.

Священик греко-католицький рідко, але приїжджає у Форбах — громада українська невелика. Проводжає нас до дороги, а потім ще довго махає на прощання рукою.

Тітка за кордоном? Неблагонадійний!

Весною Фрузина Котік святкувала 90-ліття. Живе спокійним життям французької пенсіонерки. Як усім остарбайтерам, німецький уряд виплатив їй матеріальну допомогу за підневільну працю. Нині бабуся переживає, лиш би діти мали роботу.

Четверо сестер і брат Фрузини поховані на кладовищі у Вербівці. Вони не дожили до 90 літ. П’ята сестра має шанси стати довгожителькою великої родини Андрушків.

Під вікнами у Фрузини Котік ростуть квіти. На клумбі кілька грудок землі, яку галичанка привезла з батьківського городу у Вербівці.

Всі п’ятеро сестер і брат виховали по троє-п’ятеро дітей, серед яких науковці, вчителі, музиканти, економісти, військові. У радянські часи вони повинні були в анкеті писати, чи мають тітку за кордоном. Декому з них це заважало в кар’єрі. Адже за часів СРСР було так: маєш родича за кордоном, отож ти — неблагонадійний. Сестри боялися зашкодити дітям, і довго не листувалися, аж до незалежності України.

У чому ж вина десятків Андрушків, що в 1942 році німці загнали тітку Фрузину в товарняк і вивезли до Німеччини? А там вона зустріла своє щастя — польського шахтаря Дмитра Котіка, вийшла заміж і народила п’ятеро синів. До 1960-х років Котіки не приймали французького громадянства, все сподівались повернутись на Батьківщину.

Київ, 2012 рік

Онук Софії Андрушко Максим у червні очікує на приїзд до Києва свого кузена з Парижа Ерве Котіка. Будуть разом уболівати за збірні України та Франції під час Євро-2012. Поїдуть у Вербівку. Хата та стайня, які збудував прадід Антон Андрушко, досі стоять. Пережили і австрійську, і польську, і радянську влади. Тільки нині на колись багатолюдному дворі пустка — село вимирає.

Богдан КУШНІР.

Вербівка Львівської області — Форбах, Франція.

Фото з родинного архіву.

ХРОНІКА

До кола скликає тулумбас

На Чигиринщині завершили свій історико-просвітницький тур учасники українського патріотичного товариства «Чорні запорожці» з польського міста Перемишля.

Як розповів керівник організації Олександр Стець, чорні запорожці — це легендарне формування Запорізької дивізії отамана Андрія Гулого-Гуленка часів національно-визвольних змагань двадцятих років XX століття. Свою назву вояки отримали за чорні однострої, в які вони були обмундировані.

Створений за наказом Головного отамана Симона Петлюри, кінний полк чорних запорожців був основною ударною силою військ УНР. Після відступу у 1921 році на територію Польщі, полк перебував у таборах для інтернованих, а у 1924 році, після звільнення з таборів, військове формування припинило своє існування.

У складі народженого у Перемишлі історичного товариства нащадки тих відважних козаків-лицарів, котрі за найвищу честь вважали боротьбу за самостійну Україну. Сучасні «чорні запорожці» активно вивчають і пропагують у польському суспільстві історію визвольних змагань українського народу за свою незалежну державу. Протягом останніх десяти років гості з Перемишля щовесни приїжджають на Черкащину, на Полтавщину, де зустрічаються з колегами, учасниками історичних та краєзнавчих клубів, беруть участь у святкових заходах, виступають перед студентами та школярами. Постійний атрибут «чорних запорожців» — величезний тулумбас, який потужно скликає до кола товариство.

Цьогоріч разом з дорослими у традиційному турі Україною взяли участь й наймолодші учасники патріотичної організації. Отже, козацькому роду таки немає і не буде переводу!

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Пам’ять про «Віслу»

Як би добре не жилося нині українцям, переселеним по війні з Польщі, вони завжди пам’ятатимуть смутні часи, коли на те, щоб зібрати нажите майно, давалося всього дві години… Брали, хто що міг, а родина Марії Хомко з села Теофіпілки, що у Козівському районі на Тернопільщині, стародруки та інші церковні видання. Тепер пані Марія передала книги Тернопільському обласному держархіву.

Колись на Тернопільщину потрапило чи не найбільше переселенців з Польщі. Вони зберегли свої звичаї, традиції, говірку, пісні… В урочищі неподалік міста Монастириська вони щороку запалюють ватру, на фестиваль «Дзвони Лемківщини» з’їжджаються лемки звідусіль. Є тут і музей лемківської культури. В області чимало пам’ятних знаків жертвам депортацій у XX столітті. Саме біля них відбуватимуться заходи, пов’язані з 65-річчям операції «Вісла», коли українців почали переселяти з південно-східних до інших регіонів Польщі. Багатьом з часом вдалося повернутися у рідні місця. Українці мають свої школи, представництво у місцевих органах влади, сеймі. Тим, кого переселили в Україну, залишилися лише спогади. Втім, вони можуть відвідати краї своїх предків. Ті трагічні події обговорювались нещодавно на II конгресі українців Польщі. Згадують про них і в Україні. На Тернопільщині, зокрема, відбудуться уроки пам’яті в школах, у вишах — лекції, круглі столи.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фрузина Котік скаржиться, що важко придбати українські книжки

Культовий український журнал «Сучасність», що протягом останніх п'яти років тричі припиняв своє існування, знову відроджується

Минуло 100 років від дня народження Володимира ДАЛЬСЬКОГО (1912—1998) — відомого коміка, актора–франківця, народного артиста СРСР

Білі птахи в чорних людях

У Донецькому академічному обласному російському театрі юного глядача (Макіївка) поставлено «Грозу» О. Островського. Режисура і музичне оформлення — Олег Олександров, сценографія — Володимир Медвідь.

Перед цим вони успішно поставили чеховську «Чайку». Ймовірно, було важко уникнути деяких самозапозичень, і з «Чайки» в «Грозу» дещо просочилося. Так, живе реальне озеро перетворилося на велику Волгу і зайняло всю площу авансцени. Головна героїня знову «поділилася» своїм монологом — разом із Катериною над питанням, чому люди не літають, як птахи, — розмірковує і Марфа Кабанова. Актори, котрі грали в «Чайці», грають і тут (Марфа Кабанова — Олена Кондрашкіна; Катерина — Гелена Сергутіна; Дикой — Павло Бодров; Кулигін — Павло Піотровський та ін.).

Та ніщо не завадило виставі набути унікальної форми і власного звучання. Тісний простір обмежений з одного боку дерев'яною білою стіною, що закриває глибину сцени, і водою, рікою — з другого. Вже з першої миті з'являється відчуття приреченості, загибелі та наближення бурі. Велика грозова хмара — чорнильна, наче розмазана на білій стіні. Десь у цих білих дошках є отвір — вікно, але ніхто не знає, що сховано за ним.

Режисер будує виставу на поєднанні чорного та білого. Кольори взаємодоповнюються, з-під чорного може несподівано показатися білий. Наче промінь надії. Так, під чорним суворим одягом героїнь — білі легкі сорочки. Похмурі ж наряди скидають з себе лише у миті найщирішого одкровення. Катерина — коли кохається з Борисом чи тоді, коли готова пірнути у безодню. Кабанова — коли втішає зрадженого дружиною сина. Нам показують, що життя неоднозначне. Немає нічого абсолютного — поганого чи хорошого, гріховного чи праведного. Кожен вчинок, гріх чи навіть думка мають свої витоки, а, може, і маски, за якими сховані біль, смуток чи радість. Чорний колір символізує несвободу — соціальну, душевну, психологічну. Зняти чорне — звільнитися. Але в кого стане духу?

Вода — один з учасників дії. У ній перуть, сваряться, обливаються, шукають порятунку. Єдине, чого не зробиш — не втопиш у воді самотність, бо самотній тут — кожен. І всі однаково прагнуть любові. Варвара втікає з Іваном. Тихін страждає через зраду. Кулигін майструє перпетуум-мобіле, уникаючи реальності. Кабанова затягує відверті частушки і шукає любові в обіймах Савела Петровича. А згодом, як привид, поночі, щоб ніхто не бачив, виходить на сповідь і читає монолог Катерина. І це — момент істини. У тій сповіді великий біль, цілковите безталання героїні. І корінь її люті та безпорадності, заздрощів до чужого щастя.

Та режисер дає шанс героям. Під час діалогів вони торкаються одне одного — ніби намагаючись зрозуміти щось через дотик, почути. Але не розуміють, не чують. Не знаходять ладу і всередині себе. Особливо Катерина. Тому нам пропонують побачити її душу: на сцені з'являються одразу дві героїні — сама Катерина, вдягнена в чорне, і хтось дуже схожий на неї. Ця друга здається легковажною і веселою. Вона в білому. Між ними двома — повна згода. А хіба душа не мала б зчинити бунт, застерегти від ганебних вчинків? Важко прийняти такий персонаж, бо не душа це нібито, а сам гріх, відданий і улесливий від початку. Та чи поганий він, гріх, коли прагне досягнути свого, бореться за кохання, за власні крила і... кінчає самогубством?

«Чому люди не літають, як птахи?» Напевне тому, що заважає чорне вбрання. Думаєте, його варто знімати?

Ірина ГЕРМАНЮК.

Фото Романа ШУЛЮПОВА.

SoNoRo Festival — уперше в Києві

SoNoRo Festival засновано у 2006 році альтистом Разваном Поповічі (Румунія—Німеччина). За шість років фестиваль став однією з найвизначніших музичних подій у Східній Європі. Його батьківщина — Бухарест. SoNoRo Festival здійснював тури найбільшими містами Румунії, його концерти відбувалися у найпрестижніших залах по всьому світу — Карнегі-Хол у Нью-Йорку, Вігмор-Хол у Лондоні, Концертхауз у Відні, Гастайг у Мюнхені та YMCA в Єрусалимі.

У жовтні 2012 року SoNoRo Festival вперше відбудеться у Києві (арт-директор SoNoRo-Kyiv — Андрій Бєлов).

А вже в суботу, 12 травня, у Колонному залі ім. Лисенка Національної філармонії України п'ять артистів із світовими іменами — латвійська піаністка професор Королівської академії музики в Лондоні Діана Кетлер, український скрипаль Андрій Бєлов, румунський альтист Разван Поповічі, британський віолончеліст Адріан Брендель і німецький джазовий піаніст Петер Фогель — продовжать фестивальний тур концертом камерної музики, де прозвучать шедеври Вольфганга Амадея Моцарта, Йоганнеса Брамса та Йозефа Сука. А 13 травня в рамках програми «SoNoRo-Interferences» виступлять четверо молодих українських талантів.

Вл. інф.

«Піраміди невидимі» стали видимими

Поетичний театр Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника показав прем'єру вистави «ПовертайДоСвогоЗвідтіля» за романом Ганни Герман «Піраміди невидимі».

Це дипломна робота студентів-випускників з курсу сценічної мови. Інсценізацію, режисуру і музичне оформлення здійснила доцент кафедри театрального мистецтва, керівник поетичного театру Надія Грицан.

Інститут мистецтв звернувся до авторки роману з проханням дати дозвіл на постановку твору на сцені. Вона погодилася і не ставила при цьому жодних умов. Прем'єра відбулася 19 квітня. А на другий прем'єрний показ, 27 квітня, до Івано-Франківська прилетіла Ганна Герман, яка, нагадаємо, працює радником Президента України.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

На головній театральній сцені — сучасний балет під рок–музику

У Національній опері України відбулася прем'єра двох одноактних балетів — «Клас-концерт» і «Radio & Juliet» у постановці українського та зарубіжних хореографів. Ці вистави вже здобули світове визнання на провідних театральних сценах, а нині виконавець і постановник Денис Матвієнко, котрий віднедавна очолює балетну трупу Національної опери, переніс їх до вітчизняного балетного репертуару.

«Головний у країні театр повинен бути сучасним і диктувати тенденцію розвитку всьому балетному світу України, — каже Денис Матвієнко. — Адже в Національній опері нині багато прекрасних класичних балетів, а ось сучасних постановок бракує».

Ще один постановник — хореограф, художній керівник балетної трупи Національного театру Словенії Едвард Клюг із подивом зазначив, що українським артистам вистачило всього тижня репетицій, щоб за якістю виконання не лише наблизитися до оригіналу балету, а навіть перевершити його.

Балет «Radio & Juliet» — сучасний переспів безсмертної шекспірівської трагедії, ода коханню на емоційну музику рок-групи «Radiohead». Назва балету виникла як своєрідна гра слів. Замість декорацій — світлові ефекти та відеоінсталяції. Сучасні костюми — Ромео в піджаку. Дещо змінено й сюжетну лінію.

ІДЕЯ

Джульєтта не вбиває себе. Вона — самотня жінка, яка повертається до витоків свого кохання.

«Клас-концерт» — одна із вистав на тему балетного уроку, який дає змогу глядачу зазирнути в театральне закулісся — побачити щоденну роботу танцівника біля балетного станка в репетиційних залах, оспівану в романтично-поетичній формі. Цю виставу вперше було поставлено на сцені Великого театру ще в 1963 році видатним російським балетним педагогом Асафом Мессерером. А нині втрачений балет відновив його племінник — відомий російський балетмейстер зі світовим ім'ям Михайло Мессерер.

«Точне слідування екзерсису балетної розминки, — одна з якостей цієї постановки, яка особисто для мене як педагога балету важлива», — каже М. Мессерер. І розповідає, що в першій постановці Асафа Михайловича намагалися з точністю до деталей відтворити атмосферу балетного класу — аж до поливання підлоги. Колись підлоги були дерев'яні, і хтось із молодших танцівників під час уроку поливав підлогу водою з лійок, бо на сухій вправлятися слизько. Сьогодні в більшості балетних залів і на сценах — спеціальний лінолеум, але цей елемент збережено у виставі. Щоправда, балетмейстер відкрив секрет: лійки будуть пустими, а артисти тільки робитимуть вигляд, що поливають...

Провідні партії у виставах «Клас-концерт» та «Radio & Juliet» виконують зірки світового балету — наша співвітчизниця, нині солістка Маріїнського театру (Росія), Анастасія Матвієнко, народні артисти України Олена Філіп'єва, Ганна Дорош, Тетяна Голякова, заслужені артисти Денис Матвієнко, Сергій Сидорський, Віктор Щербаков, артисти Національної опери та учні Київського державного хореографічного училища.

Анастасія КОСТЮЧЕНКО.
Фото УНІАН.

Про книжку, що не потребує місця на полиці

Класичну публічну бібліотеку кожен уявляє десь так: книжкові полиці, настільні лампи, а за столами сидять читачі, гортають пожовклі фоліанти...

Але настав час нових технологій, що змінюють наше життя. На місце друкованої книжки приходить її електронна версія. У середині XV століття німецький винахідник Йоганн Гуттенберг випустив перше повнооб'ємне друковане видання в Європі, й воно зробило революцію в книжковій справі. Завдяки переходу від рукописної до друкованої книги з'явилося більше видань і більше інформації. Схожа революція відбувається й сьогодні, і вже друкована книжка здає свої позиції на користь електронної. Друкований варіант перетворюється на файл, що не потребує місця на полиці.

Опитування відвідувачів Луганської обласної бібліотеки ім. Максима Горького дає зрозуміти, що молоді читачі не хочуть довго сидіти в бібліотеці, їм краще скинути інформацію на електронний носій і працювати вдома або в аудиторії. Бібліотека пішла назустріч. Уже 30% всієї періодики тут переведено в електронний вигляд, особливо наукові журнали — їхня електронна версія становить більше 50%. А ще оцифровано близько 200 джерел, які мають найбільший попит. Як правило, це краєзнавча література, на неї не поширюється закон про авторське право.

— Робота з електронними ресурсами — це сьогодні основне в бібліотечному процесі, — пояснює заступник директора з питань автоматизації бібліотеки ім. Максима Горького Світлана Мойсеєва. — Ми готуємо своїх бібліотекарів до зміни інформаційного джерела. Хто не володіє навичками пошуку інформації, не вміє працювати з електронними текстами, книжками — це не кваліфікований працівник.

Час на підготовку в бібліотекарів є, бо процес переходу на електронну книгу затягується. Причина — в законодавстві.

Наші бібліотеки обмежені в послугах, які можуть надавати. Наприклад, електронна книга є пристроєм, устаткуванням, а за законом бібліотека не може видавати його напрокат, адже воно підзвітне. Процеси розвитку технологій не стикуються із застарілим законодавством.

— Електронна книга — це не фізичний носій, — роз'ясняє Світлана Мойсеєва. — Ми не можемо їй присвоїти інвентарний номер, узяти на облік і помістити до фонду бібліотеки. Не маємо змоги купити її через інтернет-магазин — це заборонено, державні гроші можемо витрачати тільки через казначейство. Система купівлі звичайної книжки не вкладається в схему придбання її електронної версії. Українська бібліотечна асоціація напрацьовує пропозиції, поправки до закону, готує концепцію переходу на електронну книгу. Переваги такого переходу беззаперечні. Якщо друкована книжка коштує в середньому 100 грн., електронну можна купити в інтернет-магазині десь за 10 гривень або взагалі задарма скачати з деяких сайтів. Крім того, в одному портативному пристрої зручно тримати відразу кілька десятків або сотень творів. До того ж це дешевше.

Молодь давно оцінила ці переваги й віддає перевагу нетбукам, електронним книгам, пристроям типу iPad та iPod... Словом, техніці, яку можна носити з собою. І бібліотекарі це враховують. А от видавці друкованих книжок — не підтримують, і зрозуміло чому. До речі, багато видавництв США, що випускають дитячу літературу, свідомо відмовляються від друкованого варіанту. Адже дітям звичніший мультимедійний: він дає змогу бути учасником процесу на екрані. Це й книга, і гра, і мультик, і навчальний посібник. Поки така програма освоювалася за допомогою комп'ютера, про її переваги й користь для дітей можна було ще сперечатися. Але з появою нових прогресивних технологій розмови сходять нанівець.

Ще одна проблема переходу бібліотек на електронну книжку — така болюча річ, як авторське право. Багато хто вважає: положення чинного закону, що захищає право автора, можуть просто гальмувати поширення інформації.

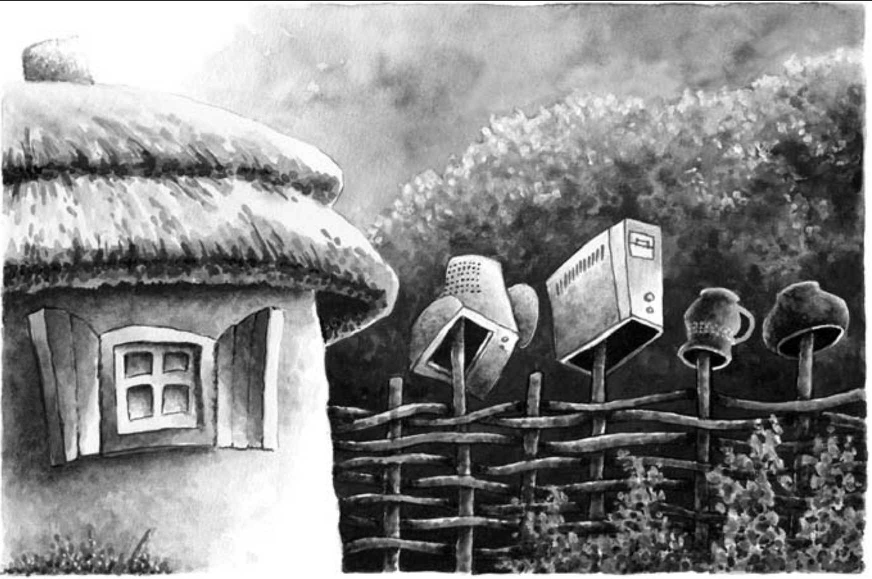
— Якщо можна задарма скачати книжку з Інтернету, ми, зрозуміло, не можемо цього заборонити своїм читачам, — міркує Світлана. — Але нас можуть звинуватити в тім, що за допомогою нашої техніки було нелегально "знято" твір. Щоб не порушувати положення, ми за логікою речей мусимо заборонити нашим читачам такі операції. Але як за цим устежити? Словом, законодавчі положення давно вимагають перегляду. До речі, законодавство про авторське право недосконале не тільки в Україні, але й в інших країнах. Згадайте, чим закінчилися спроби англійського парламенту внести поправки в такий документ.

Скептично до електронної книги ставляться переважно ті, хто ніколи нею не користувався. Але інформатизація суспільства росте, а з нею ростиме й число прихильників електронних видань. Тож у них є майбутнє.

Алла АНТІПОВА
Луганськ.

ФАКТ

Щорічно бібліотеку ім. Максима Горького відвідує близько 300 тис. читачів. Це молоді люди в середньому 25—35 років, що прагнуть до самоосвіти.

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Заспівала вперше під ялинкою

Ні в школі, ні вдома ніхто не чув, щоб Олеся співала. Але одного разу на Новий рік, коли діти отримували подарунки від Діда Мороза за виконані сольні номери, 13-літня школярка не втерпіла: «А як же я? Дайте й мені заспівати!» Коли щаслива дівчинка сходила зі сцени, її кинулося обнімати півзалу. А вчителька літератури, чоловік якої був музикантом, взялася добирати Олесі репертуар. Саме вони, родина Мушуків, першими й підштовхнули до вибору майбутньої професії.

Школярка вступила до естрадної студії в Чернівцях і їздила туди на заняття по кілька разів на тиждень. Фольклорних студій тоді ще не було. «А я, як почую народну пісню, — зізнається Олеся Королюк, — мурашки по тілу, сльози на очах, так хвилююся». На щастя, естрада не зламала її прихильності. Співала у відомому на Буковині колективі «Червона калина», то була її перша серйозна сценічна школа. Недавно Олеся зустрілася зі своїми наставниками-земляками й похвалилася: «Я тепер і сама вже керую народним колективом!»

З дипломом Чернівецького музучилища, яке дуже цінується, Олеся опинилася в Кам'янці-Подільському, щоб здобути в тутешньому університеті фах викладача музики. До нового міста звикала складно, плакала за домівкою, навіть маму просила: «Може, забереш мене додому?». Але згодом тут зустріла свою долю, і теж музику. І ще — однодумців, що люблять народну пісню. «Тепер мама плаче за мною, — питає: може, переїдете до Чернівців?» — каже Олеся. Нині в молодого подружжя Олесі та Олександра Королюків «гарячий сезон», репетиції. Усі вечори розписані до хвилини.

Перше місце роботи Олесі Королюк — дитяча школа мистецтв, де ціла плеяда талановитих педагогів-музикантів. Там Олеся та її подруги створили тріо «Елодея», яке отримало всеукраїнське визнання на конкурсі «Пісня над Дніпром».

Коли Олесю запросили стати художнім керівником міського Будинку культури, її однодумці «підтяглися» сюди. Хоч на вигляд вона сама, мов дівчинка, та вже має власних випускників. Ось Тамара Козловська зі школи мистецтв, вона теж починала співати в естрадній манері, а погодилася виступати в театрі народної пісні «Петридава», яким керує її вчителька в Будинку культури. Зараз у театрі 18 співаків. І майже всі молоді! Це дуже тішить серце Олесі. Бо зазвичай фольклор виконують старші люди. А хто ж народну пісню від них візьме, коли молоді марять естрадою?! Тому Олеся й запрошує до гурту все більше молоді. «Петридава» злилася з інструментальним гуртом «Терен», що під орудою Сашка Королюка. А невдовзі від неї в і д б р у н ь к у в а в с я «Фолькстон» (акапельний спів на зразок «Піккардійської терції»).

Ядро пісенного театру — його старійшини — Юрій Савчук, Тетяна Гудз. «Пані Тетяна співає краще за всіх нас, — каже Олеся, — енергії має багато, хоч уже на пенсії». Як є в кого переймати народне мистецтво, є кому — воно таки не пропаде. Щоб привернути увагу молодих до народної пісні, разом шукають цікаві обробки, театралізують їх. Видовищно! З самого початку створення «Петридави» були розмови про її підтримку з місцевого бюджету. Якщо це театр — потрібні не лише костюми, а й реквізит. Керівництво міської культури не раз нагадувало про це народним обранцям. Але то «криза», то «дірки» по кризі... Торік на 20-річчя незалежності України, а згодом на святкуванні ювілею області в Хмельницькому «Петридава» показала себе блискуче. Колектив отримав звання народного, і його вирішили-таки фінансувати з місцевої скарбниці. Тепер Олеся Королюк має зарплату керівника. Й віддає її на потреби театру! Нині співаки повернулися з Румунії, де представляли Україну на вшануванні Тараса Шевченка. Мали шалений успіх!

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: Олеся Королюк (у центрі) **у складі тріо «Елодея».**

Фото з альбому героїні матеріалу.

ЛІТЕРАТУРНІ ЧИТАННЯ

У Запоріжжі розбиралися з «Реброенерго»

А ще сипали жартами, часто сміялися, хоча часом у багатьох на очах були і сльози. Йдеться про творчу зустріч з Петром Павловичем Ребром **(на знімку)**, яку організувала кафедра українознавства Запорізького національного університету. Адже наближається черговий ювілей поета, гумориста, драматурга, перекладача, публіциста, громадського діяча. Науковці університету вирішили розпочати святкування завчасно, бо потім у щільному графіку Петра Ребра не знайдеш і хвилинки. Недарма у виступах називали Петра Павловича і «Реброенерго» — бо енергії у нього ще на десятьох молодих, і «Бояном землі Запорізької». Справді, поетів сьогодні чимало, а слова нової пісні, яку тут-таки, на читаннях, виконав автор музики, відомий співак і композитор Анатолій Сердюк, і яка має стати візитівкою осіннього фестивалю «Хортиця єднає Україну», написав кілька тижнів тому саме Петро Ребро. Ще одну, вже гумористичну, пісню на вірші поета майстерно виконав під власний акомпанемент автор музики народний артист України Юрій Бакум.

«Я пишаюся тим, що є сучасником Петра Павловича Ребра», — заявив народний депутат України першого скликання Олександр Білоусенко. Дехто з промовців говорив, що Ребро — це класик, на що Петро Павлович пожартував: «Точно — тільки одну букву в слові змінити, і вийде «клацик» — усе життя клацаю на машинці, хоча поряд стоїть комп'ютер». На читання прибули школярі з села Білоцерківки Куйбишевського району. Вони, окрім квітів — тільки-но з батьківського городу Петра Павловича, привезли в подарунок своєму земляку відеофільм. Автори скромно зауважили, що на «Оскара» фільм не тягне, але не тільки у Петра Ребра, а й у багатьох інших покотилася сльоза. Це коли його старший брат розповідав про нелегке дитинство «брата Петрухи», що народився 19 травня 1932 року, а вже в 1935-му залишився напівсиротою — помер батько.

Сам Петро Павлович показав і свій перший «самвидав» — ще довоєнні вірші, зшиті в книжечку. І прокоментував: «Ви знаєте, вже й тоді були «доброзичливці», казали, що «у Пушкіна списує»!

Сьогодні вже по його творчості пишуть кандидатські дисертації (зокрема і завкафедри українознавства ЗНУ, господиня літературних читань Ольга Стадниченко), а лише «козацький» доробок Петра Ребра — це 1,5 тисячі віршованих гуморесок у циклу «Козацькі жарти». Всього ж «Велична ПетроПавлівська вежа» складається із 107 книжок, із них в останнє непросте десятиліття видано 50. Петро Павлович Ребро — лауреат 22 різних літературних премій, номінант Шевченківської премії. Він почесний доктор ЗНУ. А ще — простий, зовсім не «забронзовілий», дотепний, але й тактовний, добрий чоловік, що любить людей, а вони по-справжньому люблять його.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Фото з архіву автора.

Капітан і воротар збірної Іспанії Ікер Касільяс на спеціальній церемонії в Мадриді представив офіційний м'яч фіналу Євро–2012 — Tango Finale 12. На м'ячі в сучасній обробці зображено класичний дизайн Tango, що на початку 80–х широко використовувався на чемпіонатах Європи та світу. Унікальне графічне оформлення представляє дві приймаючі країни й передає основні якості футболу: єдність, боротьбу й пристрасть. Tango 12 Finale відповідає й перевершує всі стандарти ФІФА для офіційних м'ячів.

«Шахтар» — чемпіон!

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 30-й тур. 10 травня.

«Кривбас» — «Арсенал». 0:2. 970 глядачів. **Рефері** — Грисьо (Львів). **Голи:** Богданов, 80, Ковпак, 90+3.

«Дніпро» — «Карпати». 2:0. 15 170 глядачів. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Голи:** Стринич, 68, Олійник, 87. **Вилучено** Стринича («Дніпро», 81, два попередження), Балажіца («Карпати», 82, два попередження).

«Іллічівець» — «Металург». 2:1. 5 500 глядачів. **Рефері** — Даньковський (Київ). **Голи:** Таргамадзе, 63, 90+3 — Тищенко, 76 (автогол).

«Чорноморець» — «Оболонь». 1:0. 25 767 глядачів. **Рефері** — Мосейчук (Чернівці). **Гол:** Леонардо, 88.

«Шахтар» — «Олександрія». 3:0. 49 317 глядачів. **Рефері** — Дердо (Іллічівськ). **Голи:** Вілліан, 15, Мхітарян, 28, Селезньов, 56.

«Ворскла» — «Металіст». 2:2. 6 500 глядачів. **Рефері** — Кутаков (Бровари). **Голи:** Курилов, 8, Бордіян, 69 (автогол) — Девич, 23, Пшеничних, 25. **Вилучено** Бордіяна («Металіст», 86, фол останньої надії), Едмара («Металіст», 89, два попередження).

«Динамо» — «Таврія». 1:1. 25 545 глядачів. **Рефері** — Можаровський (Львів). **Голи:** Мілевський, 16 — Любічич, 88. **Вилучено** Ковтуна (вже «Динамо», 38, фол останньої надії).

«Волинь» — «Зоря». 2:2. 4 000 глядачів. **Рефері** — Іванов (Макіївка). **Голи:** Скоба, 40, Майкон, 49 (п) — Ліпартія, 16, Галюза, 37 (п).

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**25**	**4**	**1**	**80—18**	**79**
2. «Динамо»	**23**	**6**	**1**	**56—12**	**75**
3. «Металіст»	**16**	**11**	**3**	**54—32**	**59**
4. «Дніпро»	15	7	8	52—35	52
5. «Арсенал»	14	9	7	44—27	51
6. «Таврія»	12	9	9	43—36	45
7. «Металург»	12	6	12	35—34	42
8. «Ворскла»	9	10	11	38—43	37
9. «Чорноморець»	10	7	13	32—42	37
10. «Кривбас»	9	6	15	22—38	33
11. «Іллічівець»	8	8	14	28—42	32
12. «Волинь»	7	6	17	25—43	27
13. «Зоря»	6	8	16	34—58	26
14. «Карпати»	5	8	17	27—51	23
15. «Оболонь»	**4**	**9**	**17**	**17—42**	**21**
16. «Олександрія»	**4**	**8**	**18**	**24—58**	**20**

Мхітарян, Селезньов та Вілліан — забили м'ячі «Олександрії».

Бомбардири: Селезньов («Шахтар»), Майкон («Волинь») — по 14 м'ячів, Адріано («Шахтар»), Ідейє, Ярмоленко (обидва — «Динамо») — по 12, Шиндер («Таврія»), Девич («Металіст») — по 11.

«Шахтар» — чемпіон, а хто, скажіть, у цьому сумнівався? Щоправда, теоретично «гірників» могло наздогнати «Динамо». Але це, якби донеччани поступилися вдома зневіреній «Олександрії», а динамівці вдома здолали б «Таврію». Тоді б — «золотий матч».

Але склалося враження, що той поєдинок нікому не був потрібен. І штабу збірної, бо у неї тепер інші клопоти, і, зрозуміло, «Шахтареві», і, схоже, футболістам «Динамо», котрі в зустрічі з кримчанами показали гру ну дуже далеку від чемпіонської. Хоча на післяматчевій прес-конференції, відповідаючи на гострі, а подекуди дилетантські запитання представників ЗМІ, **Юрій Сьомін** намагався виправдати підопічних. Пояснивши такий фініш насамперед зламом у психіці своїх футболістів після матчу в Донецьку проти головного конкурента. Тоді, на думку Юрія Павловича, його команду просто знищили.

Отже, всьоме і втретє поспіль золоті медалі дісталися «гірникам».

— Скажу, що вигравати чемпіонат України стає дедалі складніше, — поділився після поєдинку проти «Олександрії» наставник лауреатів сезону (нагадаємо, «Шахтар» виграв ще й Кубок країни) **Мірча Луческу.** — Наші опоненти теж постійно ростуть, і в наступному чемпіонаті вони спробують наблизитися до нас, до ритму, який ми задали.

Це був складний турнір. Ми практично постійно наздоганяли «Динамо». Але зробили це і випередили суперника, бо були впевнені, що ми сильніші. Й намагалися демонструвати це в кожному матчі.

Згадаю й делікатні моменти цього сезону. Скажімо, виступи в Лізі чемпіонів. Адже ті завдання, які ставилися перед нами, ми не виконали. Тому в чемпіонаті прагнули перемогти будь-що. Потрібно було подбати про прямий вихід до групового турніру Ліги чемпіонів. Сила нашої команди — це настрій усіх без винятку гравців і той колектив, який зараз створено. Сподіваюся, що так і триматимемо надалі. І до нас ще прийдуть гучні перемоги...

Окрім теоретичної чемпіонської інтриги, мала бути ще й остання битва за виживання. Однак усі аутсайдери дружно програли. Тому «Карпати» врятувалися, а «Оболонь» і «Олександрія» вилетіли до першої ліги.

Фото з сайту ФК «Шахтар».

Усі дороги ведуть до Тернополя

Футбол. Чемпіонат країни серед ВНЗ. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».**

Конференція «Захід». 10-й тур. «Буревісник» (Кам'янець-Подільський) — «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ). 1:1. «Буревісник» (Кременець) — «Тернопіль-педуніверситет». 3:2. «Юнга—Морська академія» (Одеса) — «Університет» (Чернівці). 1:5.

«Тернопіль-педуніверситет» — 22 очка, «Університет» — 22, «Буревісник» (Кременець) — 21, «Факел-ІФНТУНГ» — 8, «Юнга—Морська академія» — 7, «Буревісник» (Кам'янець-Подільський) — 5.

Конференція «Центр-Південь». 10-й тур. «КПУ-Спартак» (Запоріжжя) — «Меркурій-КНТУ» (Київ). 5:1. КЕІ КНЕУ (Сімферополь) — Податковий університет (Ірпінь). 6:3. «Легпром» (Київ) — «Зооветакадемія» (Харків). 3:0.

«Зооветакадемія» — 23, КЕІ КНЕУ — 18, «Легпром» — 16, «Меркурій-КНТУ» — 12, «КПУ-Спартак» — 10, Податковий університет — 9.

Регулярний турнір завершився. Попереду фінал чотирьох, котрий відбудеться у Тернополі, на нещодавно реконструйованому Центральному стадіоні. 16 травня зустрічаються: «Зооветакадемія» (Харків) — «Університет» (Чернівці); «Тернопіль-педуніверситет» — КЕІ КНЕУ (Сімферополь). 17 травня. Матч за 3 місце (сперечатимуться команди, котрі програють першого дня). Фінал. Золоті та срібні медалі розіграють колективи — переможці першого дня.

Чекаємо гостей з усього світу

Матчі чемпіонату Європи з футболу цьогоріч відвідають уболівальники із понад 100 країн світу.

Про це на брифінгу в Києві повідомив речник Міністерства закордонних справ України Олександр Дикусаров. «Маємо інформацію, що до нас приїдуть, наприклад, уболівальники з Марокко, Ірану, Іраку, Бангладеш, Бахрейну, Болівії, Ботсвани, Чилі, Колумбії, Коста-Ріки, Габону», — сказав він.

Крім того, за словами Дикусарова, прийдуть уболівальники з усіх європейських країн, також із США, Китаю, Японії, Індії, Аргентини та багатьох інших держав...

Український реєстр

До старту Ігор XXX Олімпіади у Лондоні залишилося 76 днів, підходить до завершення і кваліфікаційний відбір на головні старти чотирьохріччя. Нині 234 спортсмени у 24 видах спорту здобули право представляти Україну на Олімпіаді-2012, пише прес-служба НОК.

Ще мають шанси стати володарями омріяних путівок представники триатлону, тенісу, бадмінтону, жіночого боксу, велоспорту (маунтенбайк), вітрильного спорту, легкої атлетики, плавання, академічного веслування.

Утретє до Лондона

Вогонь XXX літніх Олімпійських ігор, які відбудуться в Лондоні, запалений від променів сонця за допомогою дзеркал. Церемонія відбулася на руїнах в Стародавній Олімпії. У ній брали участь 24 дівчини, які уособлюють жриць. 27 липня вогонь прибуде до столиці Великої Британії, для якої це будуть вже треті Ігри після 1908 і 1948 років.

Чемпіонський дует

Сучасне п'ятиборство. Рим (Італія). Чемпіонат світу. **Українці Анна Буряк і Олександр Мордасов завоювали золоті медалі в змішаній естафеті.**

Срібними призерами стали росіяни Світлана Лебєдєва і Максім Кузнєцов, третіми фінішували китайські Чжан Є і Чжунжун Цао.

Кандидатів названо

Футбол. Суддівський комітет ФІФА визначив розширений список арбітрів, які претендують на обслуговування ігор фінального турніру Чемпіонату світу-2014.

Шанс поїхати до Бразилії отримали 52 головних рефері.

Європа: Клаттенбург, Вебб (обидва — Англія), Ундіано Мальєнко, Веласко Карбальо (обидва — Іспанія), Брюх, Штарк (обидва — Німеччина), Ріццолі, Роккі (обидва — Італія), Ланнуа (Франція), Кашшаї (Угорщина), Кайперс (Нідерланди), Муен (Норвегія), Краловец (Чехія), Проенса (Португалія), Томсон (Шотландія), Мажич (Сербія), Скоміна (Словенія), Ерікссон (Швеція), Джюнейт Чакир (Туреччина);

Південна Америка: Абаль (Аргентина), Вілсон Сенеме (Бразилія), Ороско (Болівія), Оссес (Чилі), Рольдана (Колумбія), Віра (Еквадор), Аріас (Парагвай), Каррільо (Перу), Сільвера (Уругвай), Сото (Венесуела);

Азія: Ірматов (Узбекистан), Вільямс (Австралія), Шукралла (Бахрейн), Фагані (Іран), Нісімура (Японія), Аль-Гамді (Саудівська Аравія), Альбадваві (ОАЕ);

Африка: Гаймуді (Алжир), Аліум (Камерун), Дуе (Кот-д'Івуар), Гассама (Гамбія), Діатта (Сенегал), Беннетт (ПАР), Жедіді (Туніс);

КОНКАКАФ: Вальтер Лопес (Гватемала), Роберто Гарсія, Марко Родрігес (обидва — Мексика), Морено (Панама), Агілар (Сальвадор), Гейгер, Марруфо (обидва — США);

Океанія: О'Лірі (Нова Зеландія), Хауата (Таїті).

ФОТОФАКТ

Київ. Традиційно на початку травня в столиці відбувається матч, присвячений пам'яті Володимира Єрохіна і Олексія Царенка. Організатор і натхненник цих заходів у минулому вправний футболіст, а нині ректор Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі, заслужений юрист України Олександр Покрещук.

Цього разу поєдинок між командами «Динамо» (гравці різних поколінь) і новоутвореного СК імені Олега Блохіна, котрий судив авторитетний арбітр Геннадій Коваленко, завершився внічию — 3:3. У складі динамівців виступало чимало знаменитих виконавців: Самохін, Трошкін, Бойко, Дмитрулін, Лозинський, Беженар, Безсонов, Анненков, Радченко, Косовський, Саленко, Волотьок, Костюк, Ніколаєнко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Але склалося враження, що той поєдинок нікому не був потрібен

Ліквідатор ВАТ Банк "БІГ Енергія", що діє на підставі Постанови Правління Національного банку України від 24 лютого 2010 р. № 97, повідомляє про продаж майна, що знаходиться на балансі ВАТ Банк "БІГ Енергія": об'єктів нерухомості незавершених будівництвом, що розташовані за адресою Чернігівська область, Щорський район, місто Щорс, вулиця Володарського, буд.101, загальною площею 934,5 кв.м. (у т.ч.: котельна (літера А-1) - 69% готовності, матеріальний склад (літера Б-1) - 89% готовності, склад аміаку та масел (літера В-1) - 70% готовності, газо регуляторний пункт (літера Г-1) - 63% готовності, автовагова (літера Д-1) - 100% готовності площею 61,6 кв.м., прохідна (літера Ж-1) - 100% готовності площею 11,0 кв.м., шоха (навіс) (літера З-1) - 100% готовності площею 861,9 кв.м.). Загальна оціночна ринкова вартість об'єктів продажу - 75840,00 грн. (без ПДВ).

Відповідно до Рішення Комісії НБУ від 20.04.2012 року №296 продаж майна здійснюватиметься безпосередньо юридичним або фізичним особам за ціною не нижче оціночної ринкової вартості через 10 робочих днів з дати виходу оголошення у строк до 20.07.2012р.

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією про умови продажу звертатися за тел.: (044) 246-59-42, 246-59-43.

Ліквідатор ВАТ Банк "БІГ Енергія" **Ю.Л.Васильченко**

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т. Шевченка,18/1) від 23.04.2012 року порушено провадження у справі № 5021/427/12 про банкрутство Публічного акціонерного товариства "Лебединська спеціалізована колона №11" (юридична адреса: 40022, Сумська область, м. Лебедин, вул. Сумська, 94, код 01527436; п/р

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Барида Сергій Григорович (ліцензія серії АГ №594806, від 08.04.2011 року; адреса:40004, м. Суми, вул. Супруна, 3/66).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

ТБ "Центральна Українська Біржа" і голова ліквідаційної комісії повідомляють про проведення аукціону з реалізації активів ДП "Шахта 17-17 біс", а саме:

ЛОТ № 1 Будівля котельної з обладнанням (у вигляді будівельних матеріалів та вторинного лома чорних металів) за адресою м. Донецьк, вул. Кірова. Початкова вартість - 82952,69 грн. з урахуванням ПДВ.

ЛОТ № 2 Машина правильно - гібочна, що була у використанні. Початкова вартість - 30481,73 грн. з урахуванням ПДВ.

ЛОТ № 3 Майно у вигляді вторинного лому чорних металів, що знаходиться у будівлі технологічного комплексу поверхні. Початкова вартість - 46400,00 грн. без урахування ПДВ.

Аукціон відбудеться через 30 днів з дня публікації оголошення 13 червня 2012 р. об 11.00 годині за адресою: м. Донецьк, пр. Мира, 2/24.

Заявки приймаються ТБ "Центральна Українська Біржа" за адресою: м. Донецьк, пр. Мира,2, оф.24 з 10. 00 до 16.00, тіл: 050-102-84-92. Прийом заявок припиняється за одну добу до проведення аукціону.

Гарантійний внесок 10% від початкової ціни і реєстраційний збір - 17, 00 грн. перераховуються на ТБ "Центральна Українська Біржа", ЄДРПОУ 36272382, п/р 26002217460601 у АКИБ "УКРСИББАНК", МФО 351005.

ТОВ "УКРСАНПРОФ" код 31454315 повідомляє про ліквідацію (Протокол № 2/12 від 07.05.12р.). Ліквідаційна комісія приймає претензії протягом двох місяців з дати публікації оголошення за адресою: 01011, м. Київ, вул. Печерський Узвіз, буд. 15.

Ухвалою господарського суду Київської області (вул. Комінтерну, 16, м. Київ-32, 01032) від 13.05.2011 р. по справі № Б19/036-11 порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Інфініті" (08136, Київська обл., с Крюківщина, вул. Мічуріна, 10-А, код ЄДРПОУ 32619605). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дорошенко Ярослава Валерійовича, (ліцензія Міністерства юстиції України серія АВ № 600726, адреса для листування: а/с 113, м. Київ-33, 01033). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Зміївський районний суд Харківської області

викликає **Павленко Ольгу Миколаївну**, яка зареєстрована за адресою: сел. Комсомольське Зміївського району Харківської області, вул. Сергія Закори, 22, кв. 76,

як відповідача по справі за позовом Єферової Олени Миколаївни в інтересах Павленка Аркадія Вікторовича про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням та зняття з реєстрації за місцем проживання. Судове засідання призначено на 14.05.2012 року з 09 години 00 хвилин.

У разі неявки особи, яка викликається, справу буде розглянуто у її відсутність на підставі наданих доказів та винесено заочне рішення.

За підписом судді Зміївського районного суду Харківської області Н.В. Нестерцової.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 23.04.2012р. по справі №44/219-б було визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Хімпосередник ЛТД" (04112, м. Київ, вул. Оранжерейна, буд. 3, і.к. ЄДРЮОФОП 33642127) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білоуса Андрія Володимировича (ліцензія АВ №470481 від 09.06.2010р., 51200, м. Новомосковськ, Дніпропетровської області, вул. Радянська, буд. 43, кв. 83).

Товариство з додатковою відповідальністю "Страхова компанія "НАСТА", код ЄДРПОУ 35893575 повідомляє, що згідно з рішенням загальних зборів Товариства, які відбулися 20 березня 2012 року, змінено індекс місцезнаходження Товариства з 01025, м. Київ, вул. Володимирська, 5-Б на 01001, м. Київ, вул. Володимирська, 5-Б.

Постановою Господарського суду в м. Києві (01030, м.Київ, вул. Б.Хмельницького, 44 Б) від 07.02.12р. по справі №15/143-б ТОВ "Едвансед Ресьоч енд Девелопмент Груп" (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 11, код ЄДРПОУ 34938390, р\р 26008005613001 в ПАТ "Банк Кіпру", МФО 320940 м. Київ) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Корнієнка М.Г. (ліцензія серія АВ №482136 від 26.10.09 р.; адреса для листування: 04205, м. Київ-205, а/с 31.

ОГОЛОШЕННЯ, НАДРУКОВАНЕ В "ГОЛОСІ УКРАЇНИ" № 81 (5331) ВІД 04.05.2012, ЩОДО ПОРУШЕННЯ СПРАВИ ПРО БАНКРУТСТВО ПП "ЛУГБУДПРОФІ" (91005, М. ЛУГАНСЬК, ВУЛ. ФРУНЗЕ, 107) ДОПОВНИТИ НАСТУПНИМ РЕЧЕННЯМ: ПРОВАДЖЕННЯ ПО СПРАВІ ПОРУШЕНО УХВАЛОЮ ГОСПОДАРСЬКОГО СУДУ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ВІД 12.03.2012р. ПО СПРАВІ № 13Б/5014/592/2012.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 03.05.12р. у справі № 24/5005/3782/2012 підприємство ТОВ "Новомосковська швейна фабрика "ПАН" (код ЄДРПОУ 00308927, 51200, м. Новомосковськ, вул. Сучкова, 66) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 19.03.2012р. у справі №5009/716/12 відносно Товариства з обмеженою відповідальністю "Торгівельно промислова фірма "Станконормал-Інструмент" (69057, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 156/8, ЄДРПОУ 33378734, п/р № 2600010174435 у АТ "Мета Банк" м. Запоріжжя, МФО 313582) введена процедура розпорядження майном. Розпорядником майна призначено Сізова Олександра Євгеновича (ліцензія АВ №456365 від 20.09.2009р., адреса: 69095, м. Запоріжжя, вул. Козача, 49-А/12).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 26.04.2012 року по справі № 5024/532/2012 визнано Товариство з обмеженою відповідальність "Терція-Юг" (73000, м. Херсон, вул. Нафтовиків. 19, код ЄДРПОУ 36130136) банкрутом, в порядку передбаченому ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Кушнір Тетяну Іванівну (04208, м. Київ, проспект Правди, 96, кв. 17. ліцензія серія АВ № 600668 від 05.03.2012р.)

Усі кредитори боржника, в місячний строк з дня публікації цього оголошення, можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36014, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 12.04.2012 р. по справі 18/2262/11 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Відкритого акціонерного товариства "Миргородський комбінат хлібопродуктів №2" код ЕДРПОУ 00953024, р/р 26007000069182 в ПАТ Укрсоцбанк, МФО 300023, адреса: 37600, Полтавська обл., м. Миргород, вул. Петрівська,15.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васіна Євгена Євгеновича, ліцензія серії АВ № 547877 від 15.11.2010 р., видана Державним департаментом з питань банкрутства, адреса: 36004, м. Полтава, проспект Вавилова, 5, кв.11.

Господарський суд Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1А) постановою від 27.04.2012р. у справі № 24/5005/3481/2012 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні ПАТ "Приват-Холдінг", (код ЄДРПОУ 20217492, 52071, сел. Дослідне, Дніпропетровська область, Дніпропетровський район, вул. Наукова, 1, п/р 26008132023002 в ПАТ КБ "Приватбанк", МФО 305299).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Князєва Євгенія Григорівна (ліцензія серії АВ №547916), тел./факс (056) 370-74-70, адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Гідропаркова, б.17, кв.50.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 23.04.2012р., по справі №44/217-б було визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Інноваційна науково-виробнича фірма Інтеб" (03186, м. Київ, бул. Чоколівський, буд.19, і.к. ЄДРЮОФОП 19037460) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білоуса Андрія Володимировича (ліцензія АВ №470481 від 09.06.2010р., 51200, м. Новомосковськ, Дніпропетровської області, вул. Радянська, буд. 43, кв. 83).

Придніпровський районний суд м. Черкаси викликає в судове засідання Оніщук Анатолія Васильовича по справі за позовом Ткаченко Ольги Григорівни до Оніщук Анатолія Васильовича про захист честі, гідності, ділової репутації та відшкодування моральної шкоди, яке відбудеться 22.05.2012 року о 09 год. 00 хв. в приміщенні Придніпровського районного суду м. Черкаси за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 316, каб. 336.

Явка в судове засідання обов 'язкова. В разі неявки відповідачів справа буде розглянута без їх участі.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м.Київ, вул. Комінтерну, 16) від 27.04.12 у справі № Б24/028-12, Товариство з обмеженою відповідальністю "Інтер Клуб" (07850, Київська область, Бородянський район, смт. Клавдієво-Тарасове, вул. Карла Маркса, 44 А, код ЄДРПОУ 33512876) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Тритяченко Ольгу Володимирівну, (ліцензія серії АВ № 600738 від 05.04.12 поштова адреса: 02103, м. Київ, бульвар Дружби Народів , 20, офіс 33).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Відповідними постановами Господарського суду м. Києва від 22.06.2010р. у справах про банкрутство №50/347-б **ПП "Консалтинг нафтогазопромислове обладнання"** код 30045229; №50/348-б **ТОВ "КПК Енергобуд"** код 32107826; №50/351-б **ФОП Доценко Юрій Вадимович** код 2181306294; №50/350-б **ФОП Данилевський Валерій Вікторович** код 2244102516; № 50/349-б **ФОП Єрох Олександр Олексійович** код 2729218557; №50/346-б **ПП "Торговий дім Арєс"** код 33300212; від 02.09.2010р. у справах про банкрутство №50/466-б **ПП "Видавничий дім "Ярмарки і виставки"** код 30789075; №50/465-б **ПП "Агрополіс 2000"** код 24724547; від 17.02.2012р у справі про банкрутство № 5011-46/1167-2012 **ТОВ "Скайлайн груп"** код 33742143; боржника визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено: Добровольський А.П., ліцензія АВ 592998, поштова адреса: 02222, м. Київ, а/с-22. Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва або ліквідатору протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Позачерговими зборами учасників ТОВ "Міська Будівельна Компанія"-1" (04053, м. Київ, вул. Артема, 37-41, п/р 260050131724 в ЗАТ "Сбербанк Росії" м. Києва, МФО 320627, ЄДРПОУ 34966474) протокол №4 від 05.04.2012р. прийнято рішення про ліквідацію.

Відповідальний за ліквідацію Міхно Ігор Володимирович (м. Київ, вул. Уманська, 35, тел. 050-380-79-72. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дати публікації.

Національний інститут хірургії та трансплантології імені О.О.Шалімова Національної академії медичних наук України вивчає попит на здачу в оренду строком до 3 років приміщення загальною площею 38,4 м2 на першому поверсі лабораторного корпусу інституту для розміщення аптечного пункту: для реалізації готових лікарських засобів -31.8 кв м (орендна ставка 8%), підсобне приміщення - 5,6 кв м (15%) та продажу товарів непродовольчої групи (предмети медичного призначення та парфумерії , орендна ставка 18%) - 1 кв м.

Оціночна вартість приміщення. 230472 грн. станом на 29.02.2012 р.

Початковий розмір орендної плати становить 1787.91 грн. без ПДВ за базовий місяць оренди - березень 2012 року.

З пропозиціями звертатись за адресою: Київ, вул. Героїв Севастополя, 30, плановий відділ протягом 10 робочих днів після виходу газети.

Телефон для довідок: 497-08-73.

Постановою господарського суду Одеської області (пр. Шевченка, 29, м. Одеса, 65029) від 27 квітня 2012 р. у справі № 5017/385/2012 приватне підприємство "Лакі Трак" (код ЄДРПОУ 35820093, місцезнаходження: 67663, Одеська область, Біляївський район, село Усатове, 465-й км автодороги Санкт-Петербург-Київ-Одеса) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Яцевича Артура Васильовича (68600, м. Ізмаїл, вул. Ватутіна, 9), ліцензія серії АГ №580371 від 19.08.2011 р.

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцятиденного терміну від дня опублікування оголошення за адресою ліквідатора. тел. (067) 96-89-486

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) постановою від 10 січня 2012 року по справі №5010/1326/2011-Б-26/51 визнав боржника Відкрите акціонерне товариство "Городенкаавто" (78100, Івано-Франківська область, Городенківський район, м. Городенка, вул. Станіславська, 51, код ЄДРПОУ 03117010) банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Хлібейчука Ігора Михайловича (77454, Івано-Франківська область, Тисменицький район, с. Драгомирчани, вул. Миру, 10, ліцензія арбітражного керуючого серія АВ №600638 від 26.01.2012 року).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 23.04.12 р. по справі №20/68б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ТОРГІВЕЛЬНИЙ ДІМ "ПОЛІ-ПАК" (91033, м. Луганськ, вул. Звейнека, 145, код ЄДРПОУ 33182253, р/р 260094012 в ПАТ "Ерсте Банк", МФО 380009).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий - Данілов Артем Іванович, ліцензія серії АВ № 521570 від 15.07.2010 р.; поштова адреса:

91055, м. Луганськ, вул. Котельнікова, буд. 7, кв. 28.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 23.04.12 р. по справі № 20/67б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ПОЛІ-ПАК" (91033, м. Луганськ, вул. Цимлянська, 2, код ЄДРПОУ 30231178, р/р 260014092 в ПАТ "Ерсте Банк", МФО 380009).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий - Данілов Артем Іванович, ліцензія серії АВ № 521570 від 15.07.2010 р.; поштова адреса: 91055, м. Луганськ, вул. Котельнікова, буд. 7, кв. 28.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Вінницької області (21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 24.04.12 р. за № 15/10/2012/5003 порушено справу про банкрутство відкритого акціонерного товариства "Гайсинська спеціалізована колона 58" (23700, Вінницька обл., м. Гайсин, вул. 50 років СРСР, 17, р/р 26008283678 в АТ "Райффайзен банк Аваль", МФО 302247, код ЄДРПОУ 05412776).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Слободяна Василя Миколайовича (ліцензія серії АВ № 499110, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

КУРІНЬ

№ 85 (5335) СУБОТА, 12 ТРАВНЯ 2012

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, удень на заході дощі, грози, місцями шквали 15—22 м/с, у Криму короткочасні дощі з грозами. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с, у західних областях північно-західний, 7—12 м/с. Температура вночі 11—17 градусів тепла, вдень 23—29, на крайньому заході близько 20, на півдні, сході й у центрі 28—33; у Карпатах уночі 6—12 градусів, удень 15—20 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 12 ТРАВНЯ

1570. У Росії засновано Донське козацтво. **1929.** У Львові створена організація письменників Західної України — «Гроно». **1936.** Народився український живописець, заслужений художник України, лауреат Шевченківської премії Іван Марчук. **1949.** СРСР офіційно припинив блокаду Західного Берліна. **1954.** Україна стала членом ЮНЕСКО. **1965.** Радянська автоматична міжпланетна станція «Луна-5», запущена космічною ракетою 9 травня 1965 року, досягла поверхні Місяця в районі моря Хмар. **1980.** На екрани вийшов перший радянський фільм-катастрофа «Екіпаж» (режисер — Олександр Мітта).

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

«...І все-таки нині є негідники всередині країни і ззовні, котрі хочуть поставити під сумнів європейську перспективу нашого народу».

Репродукція плакату часів СРСР.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Українці гуртуються і стають сильнішими, навіть об'єднавшись проти чесного і розумного.***

☞ ***Електорат порозумнішає і стане чеснішим, якщо до нього додати дітей і немовлят.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Чергове російське диво

Більше, ніж казка: сенсація!

Нарешті в Росії три дива: Цар-дзвін, Цар-пушка й тричі Цар-Путін.

Примітка. ***Дурні та дороги не всі.***

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

Сонет

Багато партій.
І усі потрібні.
Кому? Народу, звісно,
а кому ж?
Про це торочать
лідери їхні спритні,
Плекають мрії
про солодкий куш.
Коли заграють
їм литаври срібні,
І кожний вже
яко державний муж
В оточенні
прислужників-чинуш
Війну продовжить
вічну проти злиднів.
В парламенті,
цім штабі
генеральнім,
В якому бідності
ніхто не зна,
Знов захистом
займуться соціальним.
Потрохи прозрівають
посполиті:
Багато партій,
а мета одна:
За кошт державний
в розкошах пожити.

Іван ПАВЛІХА.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Слово за філологами

Як правильно сказати: народ — це ніхто чи народ — це ніщо?

Із спостережень

Що холодніша горілка, то тепліше на душі.

Диво–стеля

Такі чудові статистичні дані беруться не зі звичайної стелі, а з ліпної, розписаної золотом...

Туди не ходи

Безкінечність Всесвіту впирається в обмеженість людського розуму.

Олександр ПЕРЛЮК.

Гумореску Юрія БОЛЬШАКА «Кому Смарт, а кому жарт» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

Що це означає

Переможний підпис до цього «стовпового» фото належить В. Пузанову із Запорізької області.

1. Ну що, бобики з барбосами, слабо ніжку задрати?!.

А «наш дідусь **І. Пата** з Шостки», як написала про це в листі його внучка, підкупив курінного шістьма своїми варіантами. Два з них варто озвучити на суд громади. Отже:

2. Сувора була зима:
Шукали хлопці собі...
дрова.

3. «Ещё подрежу
два столба
Легко достану
провода!
Свезу я их
в металлолом —
Схожу за водкой
в гастроном!»

Але перевершив усіх кількістю **Й. Білоскурський:**

4. Диверсійні загони «Сі Бриз» під Севастополем.

5. Тут був Вася!

6. Майбутнє України в Єдиному Митному Союзі.

7. Покараний за прослуховування.

В. Романенко з Очакова цю ситуацією поклав на слова пісні:

8. «Шансон
«Не искушай меня...»
Сто первый километр,
Торчу на проводах,
Халявный Интернет
И травка на полях...»

Давній приятель «Куреня» **М. Капуста** з Донецька перекваліфікувався з карикатуриста на поета:

9. Доки газ у глибинку
проведуть,
На дрова
всі стовпи переведуть.

І нарешті ще один витвір **В. Пузанова**, вартий того, щоб усміхнутися:

10. Африканські терміти нервово курять, побачивши фото з досягнення-ми українського шашеля.

А тепер усіх дотепників чекає винагорода: «Сотка»!

Фотоетюд Євгена ЦИМБАЛЮКА.

ДОШКА ПОШАНИ

Висновок про язик

Геннадій Кернес, міський голова Харкова:

— Я сам провів у в'язниці два роки. І зробив висновки. Перший і головний — голова тримається на язиці, а не на шиї.

Від чергового:

— *Ну хто вас тягнув за язик. Тепер ми знаємо, які суб'єкти сидять у нас на шиї...*

Найгуманніший суд у світі

Ренат Кузьмін, перший заступник Генерального прокурора:

— Тимошенко отримала найсправедливіший у світі судовий розгляд, вона отримує найкращий медичний догляд...

Від чергового:

— *Усіх вітаємо! Ми знову почали жити в СРСР?*

В авторитеті

Ніна Карпачова, колишній Уповноважений Верховної Ради із прав людини:

— На сьогоднішній день мені зробили дві пропозиції. Перша — від Президента: зайняти пост Лутковської, тобто представляти інтереси України в Європейському суді. Друга пропозиція полягала в тому, щоб іти за списком Партії регіонів. Там не вистачає жінок, а авторитетних — тим паче...

Від чергового:

— *Авторитетних! Ага ось чому вами опікуються спецслужби?*

І нехай недоброзичливці застреляться

Наталія Розинська, телеведуча Першого національного (про свій конфлікт із робітниками ДАІ МВС «Кобра», яких вона жорстко обматюкала):

— У центрі міста, на Саксаганського, 29, мене витягли з машини, наставили пістолет у чоло п'ять озброєних чоловіків-міліціонерів. Я зрозуміла, що «свавілля» у цій країні вже досягло апогею. Я зрозуміла, що не можу з ефіру Національної телекомпанії своїм голосом, своїм авторитетом розповідати людям, що Євро-2012 — це чудова подія.

Від чергового:

— *Добре сказано. Але в оригіналі звучало доступніше й переконливіше!*

Від стабільних нащадків

СЛАВА ТРУДУ!

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України:

— Україні потрібно років 15—20 спокою і стабільності й Україну не впізнаєш...

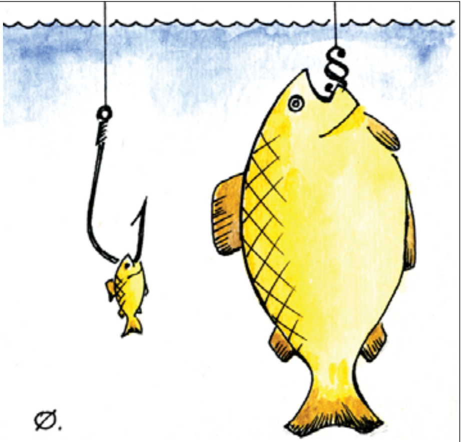
Від чергового:

— *20 років по тому. Київ. Європейська площа.*

— *Тату, а чого пам'ятник називається «Людині з лопатою»?*

— *Цей дядько, синок, перший відкопав нашу стабільність.*

Сама, сама...

Геннадій Тюрин, прокурор Харківської області (про синці на тілі Ю. Тимошенко):

— Матеріали перевірки свідчать про те, що ми не відкидаємо такого випадку. Що вона сама могла собі їх завдати.

Від чергового:

— *А в матеріалах перевірки немає факту, що в останній момент у Ю. Тимошенко вилучили пістолет «ТТ», яким вона хотіла прострелити параграф в одній із прокурорських справ?*

Мал. Миколи КАПУСТИ, Вадима СИМИНОГИ, Василя ФЛЬОРКА, Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Тетяна УВЄРОВА, Юліана ШЕВЧУК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 24482

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

